

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
TREĆA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Drugi dan rada
28. mart 2019. godine

(Sednica je počela u 10.20 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Treće sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2019. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 74 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da su u sali prisutna 92 narodna poslanika, odnosno da je prisutno najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, od 2011. godine Republika Srbija pokušava da reši pitanje Kosova i Metohije kroz dijalog pod pokroviteljstvom EU. Vlast je do 2012. godine premestila dijalog sa nivoa Ujedinjenih nacija i Saveta bezbednosti na nivo Evropske unije i sa tim u vezi instalirala na Kosovu misiju Euleks, koja ima za cilj da izgradi kosovske institucije.

Mi u javnosti možemo da saznamo samo spekulacije o pregovaračkim pozicijama Srbije, uopšte o planu i predlogu za neki tzv. kompromis između Srba i kosovskih Albanaca, te upućujem poslanička pitanja gospođi Ani

Brnabić, predsednici Vlade Republike Srbije, i Aleksandru Vučiću, predsedniku Republike.

Koje su pregovaračke pozicije Srbije? Šta je naš stav i da li, da bismo saznali šta mi želimo na Kosovu i Metohiji, kako to ima običaj da kaže Aleksandar Vučić, moramo da odemo na jedan panel, koji se organizuje u Beogradu, gde je glavna tema, dakle, dosadašnji domet i proces normalizacije odnosa između vlasti u Beogradu i Prištini, na kojem je glavni učesnik savetnik predsednika Republike Kosovo Hašima Tačija, Bljerim Šalja? Da li mi u Beogradu, a pogotovo Narodna skupština, treba da idemo i slušamo šta kaže Bljerim Šalja šta će da bude na Kosovu i Metohiji ili se valjda i mi nešto pitamo? S druge strane, gde su reakcije vlasti u Beogradu zbog ovog događaja?

Osim savetnika predsednika Kosova, tu su još i Ilir Deda, potpredsednik stranke Alternativa iz Prištine, Fahri Musliju i Belul Bekaj, doktor političkih nauka iz Prištine. Da li mi sad vodimo dijalog ovde u Beogradu? Naravno, sa srpske strane tu su Sonja Biserko i Čedomir Jovanović. Gde su informacije o napretku ovog dijaloga?

S druge strane, gospođa Ana Brnabić je još u novembru rekla kako će, ako Kosovo ne ukinе taksu od 100% na srpsku robu, biti izbačeno u roku od 90 dana iz CEFTA sporazuma. Evo, prošlo je malo više od 90 dana, nekih 120. Šta se dešava sa CEFTA sporazumom? Šta smo mi uradili da zaštitimo srpski narod na Kosovu i Metohiji, koji je na ivici humanitarne krize zbog ovih taksi, ili isto da idemo da pitamo šta misli Bljerim Šalja?

Dame i gospodo narodni poslanici, imali smo i prošle nedelje jedan nemio događaj, kada je antisrpski sud u Hagu osudio bivšeg predsednika Republike Srpske na doživotnu robiju po izmišljenoj optužnici. Gde su reakcije iz Beograda? Da li se mi slažemo sa tim? Da li mi prihvatamo da je Radovan Karadžić kriv za tzv. genocid? Znae, ja sam imao nadu da će se to promeniti kada sam gledao Anu Brnabić koja je u intervjuu za „Dojče vele“ rekla kako u Srebrenici nije bilo genocida. I nije bilo genocida. Svako ko zna i poznaje Konvenciju o genocidu, ko zna bilo šta iz međunarodnog prava i ko zna da čita i piše, može da vidi da u Srebrenici nikakvog genocida nije bilo.

Dakle, gde je reakcija predsednika republike? Gde je reakcija srpskih zvaničnika na to? Da li smo se mi sa tim pomirili? Da li mi prihvatamo da smo mi genocidni narod? Neće nas to ništa više približiti Evropskoj uniji. I ako budemo ćutali i ako budemo prihvatili, to će samo pokazati kako je naša kičma slaba, kako mogu sa nama da rade šta god hoće, šta god im padne na pamet, a da mi bez ikakvog pogovora sve ispunjavamo. Apelujem na vlast u Beogradu da se takvo ponašanje promeni i da politika počne da se vodi na načelima suverenosti.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje? (Da.)

Reč ima koleginica Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, moje poslaničko pitanje upućeno je Ministarstvu unutrašnjih poslova, a povodom veoma uznemirujućih medijskih navoda o pripremi eventualnih krvavih sukoba planiranih za 13. april, za kada je zakazan protest opozicije.

Naime, dnevni list „Informer“ od 26. marta ove godine pisao je o tome kako je Boško Obradović na sastanku svog rukovodstva u svom pokretu najbližim saradnicima ni manje ni više nego naložio da se pripreme za „Majdan“. Ko se ne seća, „Majdan“ je krvavi sukob koji je u 2014. godini u Ukrajini izazvao građanski rat. Citiraću vam jedan deo: „Boško nam je rekao da budemo spremni na sve. Rekao je da nam treba maksimalna radikalizacija, da moramo da dovedemo situaciju do totalnog usijanja. Tri puta je pomenuo Ukrajinu i ukrajinski scenario kao primer na koji se treba ugledati. Dvojica funkcionera su pokušala da mu se suprotstave, ali ih je Boško Obradović ućutkao“. To je sve rekao izvor „Informera“, koji je inače član najužeg rukovodstva Dveri.

Danas ponovo imamo naslovnu stranu „Informera“ na kojoj možemo da vidimo – Spremaju „Majdan“ u Srbiji. I još se kaže da hoće čak i da opkoljavaju zgrade u kojima žive političari i novinari.

Javnost je, logično, uznemirena. Javnost je posebno uznemirena jer znamo da se radi o Bošku Obradoviću, koji je, nažalost, simbol za nasilje u Srbiji. Svi smo svedoci njegovog nasilnog ponašanja. Svi smo svedoci njegovih nasilnih metoda. Pre samo nekoliko dana on je bio jedan od vinovnika upada u zgradu RTS-a, da bi odmah sutradan ispred zgrade Predsedništva na protestu tzv. opozicije prvi bio koji je pozvao na sukobe sa policijom.

Smatram da nadležni organi moraju da reaguju i da moraju da se posebno pozabave ovakvim navodima, pogotovo ako znamo da je opozicija i sama svesna da na regularan način na izborima neće moći da dođe na vlast. Oni žele da ih na vlast dovede ulica. Zbog toga je javnost uznemirena, zbog toga što očekujemo da ulica nekog dovede na vlast i zbog toga što su oni očigledno spremni i na izazivanje haosa i nereda samo da bi se dokopali vlasti.

Posebno zabrinjava podatak da je Đilas otputovao u Vašington, kako iz pisanja štampe možemo da vidimo, gde je tražio da dobije podršku upravo za ovakve njihove planove. Pritom, nismo čuli da je tako nešto demantovao. Očigledno je da imamo posla sa ljudima koji su spremni na sve, pa i da rizikuju nered, kaos i krvoproliće zarad ostvarivanja svojih ciljeva.

Oni su spremni čak da napadnu i Srpsku pravoslavnu crkvu i patrijarha Irineja zato što im se nije svidela neka njegova izjava. Oni su čak toliko daleko otišli da su uvredili žrtve bombardovanja Srbije, samo zato što je Aleksandar Vučić bio na ceremoniji obeležavanja NATO agresije na Srbiju.

Daću vam primer, Sanda Rašković Ivić, Jeremićeva poslanica, u petak 22. marta na protestu u Nišu doslovce je rekla kako u Niš dolazi putujući cirkus, misleći upravo na tu manifestaciju obeležavanja stradanja našeg naroda u NATO bombardovanju. Dakle, to je za nju putujući cirkus. Na ovaj način ona je direktno uvredila sve žrtve bombardovanja. Na ovaj način ona se direktno narugala svim ljudima koji su izgubili svoje najbliže u bombardovanju i NATO agresiji. Bez ikakve sramote ona je rekla „putujući cirkus“ za kompletan državni vrh Srbije i Republike Srpske, za verske poglavare, za diplomatski kor, za predstavnike vojske i policije i za sve ljude koji su tada došli da odaju počast poginulima.

To je ista ona, da se podsetimo malo, Sanda Rašković Ivić koja je za Oluju rekla da je legitimna akcija, a za Srebrenicu da je genocidni zločin. Da li je to patriotizam koji nudi Sanda Rašković Ivić? Da li su to kvalitete koji se nude na protestima opozicije? Za svaku osudu je ovako sramna izjava Sande Rašković Ivić upravo u Nišu koji je toliko stradao, koji je pretrpeo stravične gubitke tokom i nakon bombardovanja.

Podsetila bih javnost da je Niš bombardovan 29 dana. Poginulo je 26 civila, teže je ranjeno 60 ljudi, lakše je povređeno više od 200 ljudi. Samo u Šumatovačkoj ulici u jednom danu, ne ni u jednom danu, u jednom trenutku život je izgubilo 15 osoba. Na Niš su ispaljena 324 projektila, od čega je najviše bilo kasetnih bombi, čak 161.

Za razliku od Sande Rašković Ivić i organizatora protesta u Nišu, mi nikada nećemo zaboraviti užase koje smo doživeli u bombardovanju Šumatovačke ulice, Duvaništa, Kliničkog centra.

Upravo ti organizatori protesta, na kojima će se sutra u Nišu pojaviti i Dragan Đilas, jesu oni koji su najodgovorniji za uništavanje našeg grada. Nišlije pamte. Nikada takva opozicija neće moći da pobedi Srpsku naprednu stranku, jer Nišlije pamte ko je, kako i na koji način vršio vlast. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto se više niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da je sprečen da sednici prisustvuje narodni poslanik Đorđe Milićević.

Saglasno članu 90. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da, na osnovu člana 101. stava 1. Poslovnika, prekidam rad ove sednice radi održavanja Dvadeset prve posebne sednice Narodne skupštine u Jedanaestom

sazivu, koja je sazvana za danas, 28. marta 2019. godine, sa početkom u 11.00 časova.

U skladu sa članom 101. stavom 5. Poslovnika, obaveštavam vas da će prekinuta sednica biti nastavljena nakon završetka Dvadeset prve posebne sednice Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu i to sa prelaskom na zajednički jedinstveni pretres o predlozima akata iz tačaka od 6. do 9. tačke dnevnog reda. Zahvaljujem.

(Sednica je prekinuta u 10.35 časova.)

(Posle pauze – 11.30)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

Prelazimo na tačke 6–9 dnevnog reda: PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU AKTA O OSNIVANJU AZIJSKE INFRA-STRUKTURNE INVESTICIONE BANKE, PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE LITVANIJE O SARADNJI U BORBI PROTIV KRIMINALA, PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE i PREDLOG ODLUKE O IZBORU PREDSEDNIKA KOMISIJE ZA HARTIJE OD VREDNOSTI (zajednički jedinstveni pretres).

Saglasno odluci Narodne skupštine da se obavi zajednički jedinstveni pretres o predlozima akata iz tačaka od 6. do 9. dnevnog reda, a pre otvaranja zajedničkog jedinstvenog pretresa, podsećam vas da, shodno članu 97. Poslovnika Narodne skupštine, ukupno vreme rasprave za poslaničke grupe iznosi pet sati, kao i da se ovo vreme raspoređuje na poslaničke grupe srazmerno broju narodnih poslanika članova te poslaničke grupe.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to već nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč sa redosledom narodnih poslanika.

Saglasno članu 90. stavu 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da je sednici pozvan da prisustvuje Zlatibor Lončar, ministar zdravlja u Vladi Republike Srbije sa saradnicima.

Saglasno članu 170. i članu 192. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram zajednički jedinstveni pretres o Predlogu zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke, Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala, Predlogu odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine, Predlogu odluke o izboru predsednika Komisije za hartije od vrednosti.

Da li predstavnici predlagača žele reč? (Da.)

Reč ima ministar gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Uvaženi predsedavajući, poštovani poslanici, poštovani građani Srbije, prvo želim da kažem da je jedini razlog zašto sam ovde i predstavljam ove akte koji treba da se urade taj što su ministar Stefanović i ministar Siniša Mali trenutno van Beograda i nisu bili u mogućnosti da prisustvuju ovoj sednici, tako da ću prvo krenuti o Predlogu zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke.

Pred vama se nalazi Predlog zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke. Prvo bih želeo da napomenem osnovnu informaciju o Azijskoj infrastrukturnoj investicionoj banci. Osnovana je na inicijativu Narodne Republike Kine 2015. godine, kada je 57 članica potpisalo Akt o pristupanju, odnosno prihvatilo Akt o osnivanju, od kojih su 37 država regionalni članovi banke, a 20 neregionalni.

Banka je počela sa radom u januaru 2016. godine, kao relativno nova multilateralna razvojna banka sa kapitalom od 100 milijardi američkih dolara. Prvobitno je osnovana da bude regionalna finansijska institucija, ali je pristupio veliki broj članica izvan Azijsko-pacifičkog regiona, kao što su Velika Britanija, Nemačka, Francuska, Italija, Holandija, Španija i druge, tako da banka ima međunarodni karakter i trenutno broji 93 države članice, a sedište banke se nalazi u Pekingu.

Svrha AIB je da podstiče održivi ekonomski razvoj, stvara bogatstvo i poboljšava povezanost infrastrukture u Aziji, investira u infrastrukturu i druge proizvodne sektore, kao i da podstiče regionalnu saradnju i partnerstvo, blisko sarađujući sa drugim multilateralnim i bilateralnim razvojnim institucijama.

Banci je dodeljen najviši kreditni rejting od strane rejting agencije *Standard and Poor's*, *Fitch ratings*.

AIB kao međunarodna finansijska institucija novijeg datuma predstavlja alternativu Svetskoj banci i MMF-u. U cilju finansiranja infrastrukturnih, kao i projekata iz oblasti energetike, telekomunikacija, zaštite životne sredine i ruralnog razvoja, AIB će zemljama članicama odobravati povoljne zajmove.

Pored Kine, najveće učešće u kapitalu ove banke imaju Indija, Ruska Federacija, Nemačka, Australija, Francuska, Velika Britanija.

Svaka zemlja članica AIB ostvaruje glasački udeo prema svom učešću u kapitalu banke.

Utvrđivanjem pisma o namerama od strane predsednika Republika Srbija je iskazala svoj interes za prijem u članstvo AIB, na osnovu kojeg je Odbor direktora Banke ponudio učlanjenje našoj zemlji. Postupajući po zaključku Vlade od 18. oktobra 2018. godine, kojim je usvojen Nacrt pisma prijave u članstvo Republike Srbije u AIB, ministar finansija je uputio banci zvaničnu

prijavu za članstvo, koju je Odbor guvernera razmotrio i odobrio na sednici održanoj u decembru 2018. godine. Nakon ratifikacije akta o osnivanju, deponovanja instrumenata o pristupanju i uplate prve rate učešća u kapitalu banke, Republika Srbija će i zvanično postati neregionalni član banke.

Odredbama akta o osnivanju definisana je osnovna svrha i funkcija Banke, članstvo, kapital, poslovanje, finansije, odnosno fondovi kojima Banka raspolaže, upravljanje, suspenzija članstva, prestanak poslovanja, status i imunitet Banke i njenog osoblja, arbitraža, način izbora, ovlašćenje Odbora guvernera, Odbora direktora i predsednika i postupak glasanja.

Banka će u okviru svog poslovanja pružati finansijsku podršku svojim članovima, njihovim agencijama, institucijama i pravnim subjektima koji posluju na teritoriji država članica kroz odobravanje, sufinansiranje ili učestvovanje u direktnim kreditima, kapitalnim ulaganjima, garantovanje različitih kredita namenjenih ekonomskom razvoju, raspoređivanje sredstava iz posebnih fondova i pružanje tehničke pomoći kako bi podstakla razvoj infrastrukture i drugih proizvodnih sektora. Korišćenjem raspoloživih resursa Banka će finansirati projekte i programe koji će najefikasnije doprineti usklađenom ekonomskom rastu i razvoju regiona u celini, posebno u pogledu potreba manjerazvijenih članica.

Učlanjenje u Banku omogućuje Republici Srbiji pristup povoljnim kreditima, kreditnim sredstvima za realizaciju prioritetnih projekata u našoj zemlji i obezbeđuje veću konkurentnost kreditnih ponuda.

Za stupanje na snagu zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke uslov je da Akt o osnivanju postane pravosnažan, a njegove odredbe pravnoobavezujuće i primenjive na teritoriji Republike Srbije. Takođe, to je preduslov da Republika Srbija u određenom roku i prema utvrđenoj proceduri banke sprovede sve predviđene aktivnosti u procesu pristupanja, da obezbedi potrebnu dokumentaciju i ispunji svoje obaveze plaćanja prve rate na osnovu upisa uplatnih akcija.

Sledeći je Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala.

Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala potpisan je 16. aprila 2013. godine u Vilnjusu, ali je litvanska strana naknadno, diplomatskim putem, najavila ispravku u potpisanom tekstu Sporazuma, što je bio razlog da se zastane sa postupkom potvrđivanja.

U konkretnom slučaju, ispravka se odnosila na to da je u prvoj rečenici stava 1. člana 8. između reči „zaštita“ i reči „informacija“, uneta reč „poverljivi“, tako da rečenica glasi „nadležni organi garantuju jedan drugom zaštitu poverljivih informacija prosleđenih po osnovu ovog sporazuma“.

Imajući u vidu da je u pitanju bila samo tehnička greška, odnosno izostavljena jedna reč u članu 8. stava 1. Sporazuma, ovo ministarstvo je prihvatilo predlog za izmenu u tekstu i o tome obavestilo litvansku stranu diplomatskim putem.

Nacrt zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala sadržaće prečišćen tekst Sporazuma.

Za Republiku Srbiju bi ovakva saradnja mogla biti korisna u smislu intenziviranja i unapređenja saradnje sa jednom od država EU, a što je bio i osnovni motiv zaključivanja predmetnog sporazuma.

Tokom predsedavanja EU u drugoj polovini 2013. godine Litvanija je aktivno podržavala nastavak pristupnog procesa Republike Srbije izražavajući spremnost za intenziviranje saradnje u oblasti evrointegracija kroz prenošenje iskustva iz ovog pristupnog procesa na političkom i ekspertskom nivou.

U aprilu 2013. godine potpisan je Memorandum o saradnji dve vlade u oblasti evropskih integracija.

Donošenjem zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala Republika Srbija pokazuje spremnost da unapredi bilateralnu saradnju sa Republikom Litvanijom u oblasti bezbednosti.

Dalje, donošenjem zakona o potvrđivanju predmetnog sporazuma ostvaruju se preduslovi za zajedničko delovanje protiv bezbednosnih izazova, rizika i pretnji, koji se odnose ne samo na Republiku Srbiju, već predstavljaju globalne bezbednosne izazove, rizike i pretnje.

Istovremeno, donošenjem zakona o potvrđivanju ovog sporazuma, stvaraju se uslovi za efikasniju saradnju državnih organa Republike Srbije i Republike Litvanije u oblasti borbe protiv kriminala.

Ujedno, donošenjem zakona o potvrđivanju predmetnog sporazuma, stvara se pravni okvir za intenziviranje i unapređenje saradnje sa jednom od država Evropske unije.

Potvrđivanjem Sporazuma omogućuje se njegovo stupanje na snagu, kako je predviđeno članom 13. Sporazuma, tridesetog dana od dana kada strane obaveste jedna drugu pismenim putem preko diplomatskih kanala da su ispunjene neophodne pravne procedure za stupanje na snagu ovog sporazuma u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom strana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem gospodinu ministru.

Reč ima kolegistica Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U ime predlagača i Odbora za budžet, finansije i kontrolu trošenja javnih sredstava, danas imamo na dnevnom redu Predlog za izbor predsednika Komisije za hartije od vrednosti.

Na sednici Odbora održanoj 21. marta 2019. godine Odbor je obavio razgovor sa kandidatom. S obzirom na to da je predlog za predsednika Komisije za hartije od vrednosti dosadašnji član Komisije, kao članovi Odbora imali smo priliku da čujemo šta je dosada urađeno, koliko se Komisija promenila u svom radu i šta je to što možemo u budućnosti očekivati od rada i ove komisije. Ono što je najvažnije jeste da sama komisija funkcioniše kao institucija nadležna za rad Narodne skupštine Republike Srbije.

Imali smo prilike da čujemo od kandidata određene stvari koje dosada u izveštajima koji su se podnosili nismo imali prilike da čujemo. Od 2016. godine kandidat je i kao član aktivno učestvovao u mnogim promenama koje su se desile u radu same institucije.

Moram da kažem da je broj akata koji su urađeni kao način rada Komisije u zadnje dve godine zaista otvorio mogućnosti za unapređenje tržišta kapitala. To u Srbiji otvara i nove mogućnosti za priliv stranih direktnih investicija i ne samo konkretnih stranih direktnih investicija, već i tzv. portfolio investicija stranih investitora. To je niz projekata u kojima strani investitori vide mogućnost da u Srbiji ulažu svoj kapital od onih koji se odnose, ovo što je gospodin ministar Lončar govorio za samu azijsku infrastrukturnu investicionu banku, koji se odnose na profitabilne sektore do onih tzv. neprofitabilnih, a nama jako važnih, kao što su oblasti zdravstva, kulture i obrazovanja.

Ono što smo imali prilike da čujemo od samog kandidata je da je Komisija dosada, u protekle dve godine održala 83 sednice i dala mišljenje na 11.786 predmeta. To je zaista imponozantan broj, koji je zahtevao rad novih pet članova Saveta komisije za hartije od vrednosti. Pored toga, dala je 40 ponuda po pitanju privatizacije, tri prospekta, izdala 62 saglasnosti investicionim fondovima da mogu da rade prema određenim standardima, procedurama i zakonskim rešenjima, sprovela 36 nadzora tamo gde je zadužena, izdala 41 podzakonski akt i 33 mišljenja.

Znači, time je pokazala da ona zaista aktivno učestvuje u politici tržišta kapitala u Srbiji, iako je naglasila da je dominantan uticaj učešća na tržištu kapitala preko 90% od strane banaka.

Međutim, to daje šansu da na tržištu kapitala učestvuju i mnogi drugi koji nisu banke – različiti investicioni fondovi, zatim osiguravajuća društva. Njihov cilj je, zajedno sa Ministarstvom finansija, da naprave takav zakonodavni regulatorni okvir kojim će zaista obezbediti priliv stranih direktnih investicija. Znači da to znači i nova radna mesta i nove fabrike. Aktivno je učestvovala u procesu evropskih integracija kada su u pitanju poglavlja 4, 6, 9. i 17.

Ono što je za nas važno, ono što nas očekuje kao narodne poslanike u narednom periodu, jeste da aktivno učestvujemo u stvaranju novih zakonskih rešenja, kao što su zakon o robnim berzama i zakon o računovodstvu i reviziji, gde bi i sama komisija za hartije od vrednosti uzela svoje određeno učešće.

Znači, samim izlaganjem kandidata dobili smo na znanje da je ovo samo početak promene i unutrašnjeg i spoljašnjeg rada same ove komisije, koja trenutno ima 35 zaposlenih.

Ono što je važno reći jeste da, kada vidite biografiju samog kandidata, moram da kažem da je, kada smo ga birali za člana Saveta komisije za hartije od vrednosti, dobio kompletan broj glasova, i pozicije i opozicije, zato što je bio na najvećem testu kada su u pitanju hartije od vrednosti. Tada su učestvovali svi članovi Odbora na tom izboru i on je zaista našao adekvatne, stručne odgovore i rešenja za sva pitanja koja su mu postavljena.

Govori se o gospodinu Marku Jankoviću, diplomiranom ekonomisti na Ekonomskom fakultetu u Beogradu Beogradskog univerziteta, 1982. godište je, koji pored stečenog akademskog znanja, ima različitu vrstu licenci. Govori engleski, ruski i nemački jezik.

Ono što on želi da istakne jeste da je u svojoj karijeri kao izvršni direktor različitih organizacija imao prilike da učestvuje u procesu donošenja strateških dokumenata, pogotovo kada je u pitanju izveštavanje Beogradske berze i Komisije za hartije od vrednosti. Znači, imao je prilike da vidi i spolja i unutra kako izgleda rad državnih institucija i tržišta.

Od 2014. do 2016. godine bio je u „Centru Faktor d.o.o.“, u delu koji se isključivo bavi rizicima. Od 2007. do 2012. godine je u *Credit Agricole* banci bio glavni broker, kao član komiteta koji se bavi upravo hartijama od vrednosti, a kao najveće poslove vidi svoje određeno učešće u redovnim kupovinama trezorskih zapisa, zatim u prodaji *Agricole life* Srbija osiguranja, u zastupanju velikog broja malih akcionara, kao i u obavljanju poslova korporativnog agenta. Znači, to je biografija sa kojom je ušao za člana Saveta komisije za hartije od vrednosti, a ovo sve pre toga je njegovo učešće u radu koje je doprinelo različitim aktivnostima same komisije za hartije od vrednosti.

Ono što je najvažnije jeste da je u svom izlaganju rekao da želi mnogo toga da promeni kada je u pitanju zakonska regulativa, upravo zbog toga da bismo na adekvatan način odgovorili na sve promene na tržištima kapitala koje se dešavaju u skladu sa politikom ne samo Vlade Republike Srbije, nego i sa politikom predsednika Republike Srbije, koji je po prvi put objedinio rad svih institucija sa ciljem da Srbija uvek pravi jako dobre rezultate kada su u pitanju finansijski efekti rada, fiskalna konsolidacija koju smo preživeli u prethodne četiri godine, kao i ekonomske reforme koje Srbija sprovodi.

Da biste obezbedili zakonodavne uslove za veći ekonomski rast Srbije, koji treba da ide iznad četiri procenta, mnogo toga treba da menjate. Upravo zbog toga mislimo da je on prava osoba koja će, zajedno sa Narodnom bankom Srbije i sa Ministarstvom finansija, u zakonskom delu moći da da svoj pun doprinos, da menja određene zakonske predloge koji će Srbiji omogućiti da ide u stepene visokog rasta i da ide ka tome da se otvaramo kao država i da svoju

zakonsku regulativu implementiramo i harmonizujemo, ne samo sa standardima Evropske unije već i sa svetskim standardima, gde tržište kapitala ne poznaje granice, ali uz očuvanje svoje nacionalne ekonomije i rad u interesu svih građana Srbije. Smatramo da je predlog za predsednika Komisije za hartije od vrednosti, Marko Janković, adekvatan predlog za ovakvu poziciju i za ovakvo mesto u instituciji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li izvestioci nadležnih odbora žele reč? (Ne.)

Da li predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa žele reč? (Da.)

Reč ima koleginica Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Dame i gospodo narodni poslanici, u ovoj objedinjenoj raspravi raspravljamo o četiri predloga dnevnog reda.

Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije je sporazum koji je zaključen još 16. aprila 2013. godine i to je, generalno, naša primedba, da zapravo Vlada Republike Srbije preuzme određene obaveze i da faktički sporazum već bude na snazi pre nego što ga za godinu, dve, tri ili pet Narodna skupština potvrdi. I da nije toga, mislimo da ovaj sporazum nikako ne treba da se ratifikuje, niti je trebalo da se ovakav sporazum potpisuje.

Republika Srbija nema šta da traži u odnosima sa Republikom Litvanijom, pogotovo ne u saradnji u borbi protiv kriminala, s obzirom na činjenicu kakvo je zapravo stanje u toj zemlji i kakav je odnos te zemlje i prema Srbiji, naravno, gledajući ga, pre svega, prema Ruskoj Federaciji, a trebalo bi valjda da vodimo računa i o tome, i da se konačno opredelimo kao država, odnosno vi koji ste vlast da se opredelite konačno da li je Rusija taj naš trajni strateški partner ili i dalje mislite da cinculirate na dve stolice.

Odavno vam govorimo da to nije moguće i, kada god dobijemo ovakav predlog, onda zapravo shvatimo da vi niste ozbiljni u odnosima sa Ruskom Federacijom i da vi mislite da možete njih da prevarite i, umesto da ste se na Vladi založili da se konačno dodeli diplomatski status članovima Srpsko-ruskog humanitarnog centra u Nišu i da se isti takav centar otvori u Novom Sadu na inicijativu Srpske radikalne stranke i više od 30.000 potpisa koje smo uz tu inicijativu predali Skupštini AP Vojvodine, vi i dalje želite da sarađujete sa onima koji zapravo nisu prijatelji Srbije.

Niko ko priznaje lažnu državu Kosovo ne može biti prijatelj Srbije i morate s tim da se pomirite. Valjda treba da budete svesni šta se dešava sa Kosovom i Metohijom, u kakvom smo sad stanju mi kao država, u kakvom su stanju ljudi, Srbi na Kosovu i Metohiji.

Mi smo jutros kroz poslaničko pitanje pitali i predsednika Vlade i predsednika države da konačno Narodnoj skupštini, a i javnosti Srbije kažu koja je to platforma, šta je to o čemu ćemo mi razgovarati, koje su naše tzv. crvene

linije itd. Ništa od toga. Vi niti imate... Pričate neku opštu priču, a problemi stoje.

Litvanija je priznala nezavisnost Kosova, lažne države Kosovo, još 6. maja 2008. godine, a sama se u EU učlanila 1. maja 2004. godine. Interesantno je da je parlamentarna većina Litvanije u to vreme tvrdila da će priznavanje lažne države Kosovo zapravo promovisati, zamislite, stabilizaciju Balkana, a manji broj poslanika u njihovoj skupštini, koji je glasao protiv nezavisnosti Kosova i koji nije priznao tu nezavisnost, tvrdio je ono što jeste činjenica i što se pokazalo da je tako, da će to priznanje zapravo izazvati regionalnu napetost i oni su upozorili da će to biti presedan u kršenju teritorijalnog integriteta suverene države. Zna li ko su bili ti manjinski poslanici? Naravno, Rusi. Braća Rusi koji su i u njihovom parlamentu vodili računa o interesima Srbije i srpskog naroda. Litvanija je, dakle, bila, zamislite koliko su požurili, 39. zemlja po redu koja je priznala nezavisnost te šiptarske države na teritoriji države Srbije.

E sad, zašto mi mislimo da s njima ne može, rekli smo iz političkih razloga zašto nam ne treba saradnja s njima, a zašto ne možemo s njima da sarađujemo u borbi protiv kriminala? Pa zato što su oni poprilično leglo kriminala, u njihovoj državi.

Fabrika glinice „Birač“ iz Zvornika, iz Republike Srpske, recimo, preživela je, sačuvana je u toku rata u Republici Srpskoj i sve do 2001. godine je funkcionisala, dobro radila i onda su je privatizovali Litvanci sa tadašnjim vlastima u Republici Srpskoj. Privatizaciju je izvršila neka „Ukio grupa“. Do 2014. godine su izvukli iz glinice skoro milijardu KM. U to doba, odnosno u doba bivše Jugoslavije, fabrika glinice je bila fabrika sa najvećim izvozom u Republici Srpskoj. Bivši ministar Zoran Tegeltija, ministar finansija u Vladi Republike Srpske, predstavnike te grupe litvanskih kontroverznih biznismena, tada je nazvao banditima zbog toga što su uradili glinici i Republici Srpskoj.

Dakle, to je samo jedan od primera zbog čega i konkretno na temu borbe protiv kriminala nema razloga da zaključujemo ovakav sporazum. Srpska radikalna stranka, naša poslanička grupa, apsolutno je protiv Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala.

Kada je u pitanju Predlog odluke o izboru predsednika Komisije za hartije od vrednosti, tu imamo određene primedbe. Mi u principu mislimo da onaj ko vrši vlast treba da odgovara za sve segmente društva i kod kadrovskih rešenja retko stavljamo neke primedbe i ovo što ćemo sada reći, jer to je zapravo vaša odgovornost, ovo što ćemo sada izneti je i konkretno, a više onako uopšteno, kakav je način vašeg rada.

Čuli smo malopre sve najlepše o tom kandidatu, o onome koga ćete vi izabrati. Marko Janković se zove. Završio je Ekonomski fakultet Univerziteta u Beogradu sa prosečnom ocenom 8,39. Ovde nam fali podatak koliko je studirao.

To stalno tražimo i kod sudija. Taj prosek od 8,39 može da se zaradi i u deset godina studiranja, a može i u regularnih četiri. Dakle, bitan nam je taj podatak. Što se tiče onoga što ste vi ovde izneli kao preporuku i što je on sam o sebi napisao, pa i nije to baš neka stručnost, bar nije bila potrebna na poslovima koje je ovde naveo i koje je radio.

Kažete ima brokersku licencu i dobio je u organizaciji Komisije za hartije od vrednosti i finansijsko tržište. Onda kaže da je bio u „Centropromu“ izvršni direktor, radio na organizaciji svih procesa rada. Mora da je pržio kafu. Učestvovao je u donošenju strateških odluka kompanije i sprovođenju odluka odbora direktora. E pa sad, da li je on to organizovao ili je učestvovao u sprovođenju odluka? To se malo razlikuje. Od 2007. do 2012. godine gospodin Janković je angažovan u *Credit Agricole* banci. Tamo je bio glavni broker, bio je član development komiteta *Credit Agricole* banke. Sarađivao je sa Komisijom za hartije od vrednosti, sa Centralnim registrom hartija od vrednosti. Trgovao je na aukcijskoj platformi Uprave za trezor Ministarstva finansija. Bio je berzanski posrednik „Euro-hipo a.d.“ i onda još kaže – najveći su mu poslovi redovne kupovine trezorskih zapisa opet za *Credit Agricole* banku. Konsultant je kompanije „Teledirekt“ itd. i sad, kada se sve ovo pročita, odnosno deo ovoga što je predstavljeno kao njegov kvalitet da bude direktor Komisije za hartije od vrednosti, nama više liči na sukob interesa. Evo, procenite sami i neka javnost proceni na osnovu ovoga što smo izneli.

Kada je u pitanju Predlog zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke, SRS misli da je ovo dobro. Naš stav generalno je da Srbija treba da sarađuje u svim segmentima sa prijateljskim zemljama, pre svega sa Ruskom Federacijom i Kinom. Svaki put kada se naša politika provodi na nivou neke vlade, mi dajemo podršku za tako nešto, jer ovo jesu trajna politika i stavovi SRS.

Kada su u pitanju ove razne banke, te tzv. razvojne koje su bile na teritoriji Srbije, mi imamo jako loša iskustva i treba to da se pomene, čisto da uporedimo sa ovim jednim dobrim poslom kroz šta smo mi sve prolazili. Evo da se podsetimo, recimo, čuvene „Nacionalne štedionice“. Sećaju se građani, pretpostavljamo, kada je Dinkić napravio tu „Nacionalnu štedionicu“, koja je zapravo bila privatna banka, pa je onda Đinđić išao da on kao uloži prvi dinar, pa onda posle izvesnog vremena izjavio da je bio obmanut, da je on stvarno mislio da je to nacionalna štedionica samo zato što se tako zvala. Sada zamislite predsednika Vlade kojeg ministar može da obmane na takav način.

Plašimo se, recimo, da se tako nešto desilo i predsedniku Vlade Ani Brnabić i da je možda obmanuta od strane ministra Zorane Mihajlović. Predsednik SRS pre četiri-pet meseci najmanje ovde u Skupštini na konferenciji za novinare upozorio je i pokazao i podelio novinarima nacrt ugovora koji je Zorana Mihajlović potpisala sa „Behtelom“, gde je obećala da će „Behtel“ raditi

deonicu puta na moravskom koridoru i da će to koštati 800 miliona evra. Tada je pitao Anu Brnabić, ovde je sedela, da li ona zna za to i ona je rekla da ne zna. Dakle, to je bilo u vreme...

Posle toga je Zorana Mihajlović dovela Skota u Vladu Republike Srbije i, da podsetimo, sa širokim osmehom je pratila njegovu izjavu usred Vlade Srbije, da je Kosovo samostalna država i da treba Republika Srbija da je prizna. Mi smo tada rekli da kineske firme i firme iz Azerbejdžana nude da ovaj posao urade za 500 miliona evra, znači 300 miliona evra manje nego što to traži „Behtel“, kojeg je Zorana nazvala Amerikancima. „Behtel“ nije američka firma u smislu državne firme. To je privatna kompanija koja je poslužila Zorani Mihajlović i Skotu da uzmu ozbiljnu proviziju.

Šta se desilo? Pre nekoliko dana... I da, tada je rečeno da je to samo neki predugovor, da će biti raspisan tender i da nema ni govora da se može unapred računati da će taj posao biti završen. Pre četiri-pet dana Vučić u ovom svom obilasku Srbije kaže, ne znam u kom mestu je bio, kaže – evo da se pohvalimo da smo pre neki dan potpisali ugovor sa „Behtelom“ za tu deonicu puta na moravskom koridoru za 800 miliona evra. Znači, 300 miliona evra je ukradeno iz budžeta Republike Srbije.

Takav posao i takvi poslovi su zapravo bili problem 2015. godine, kada je osnovana ova azijska banka za investicije u infrastrukturi u Peking, i tada su se protiv osnivanja ove banke pobunili i MMF i Svetska banka, zato, naravno, što su shvatili da će ova banka stati na put njihovim malverzacijama. Onda, između ostalog, kaže, protivnici, uglavnom iz SAD-a, tvrde da bi novac osnivača ove banke mogao da bude protraćen kroz investicije u korumpirane i politički nestabilne države. Valjda su mislili na ovaj „Behtel“ i na korupciju koju su oni ovako u Srbiji razvili.

Dakle, ova banka smeta MMF-u, smeta Svetskoj banci, ali mi mislimo da je dobro što postoji ova banka. Najveći deoničari te 2015. godine ove banke bili su Indija i Rusija, sa ukupnim početnim kapitalom od 100 milijardi dolara, što sve govori da se radi o dobrom poslu, o dobroj banci, a strateški Srbija mora da nastavi ozbiljnu saradnju, reko, sa Rusijom na prvom mestu, ali i sa Kinom. Sada kada govorim o ovom zakonu, o potvrđivanju ovog akta o osnivanju te azijske infrastrukturne investicione banke, onda treba podsetiti da je Narodna Republika Kina najvažniji spoljnotrgovinski i finansijski partner Republike Srbije na azijskom kontinentu.

Naravno, mi to pozdravljamo i dobro je što je tako. Robna razmena između dve države beleži konstantan porast i ono što je intenziviranje bilateralnih odnosa između Srbije i Kine započeto je još 2009. godine izjavom o strateškom partnerstvu prilikom posete državno-privredne delegacije Srbije u avgustu te godine Kini. Tom prilikom je potpisan okvirni sporazum o privredno-tehničkoj saradnji između Vlade Srbije i Vlade Narodne Republike Kine.

U međuvremenu se zaista pokazalo da se radi o dobrom strateškom partneru. Obim ekonomske saradnje sa Kinom do 2014. godine dostigao je rekordan nivo od 1.650 milijardi američkih dolara. Ta saradnja se ogledala u kreditiranju i izgradnji mosta Zemun–Borča. Kineska kompanija „Čajna roud“ je to radila i radila je na izgradnji puta Obrenovac–Ljig, na termoelektrani i kopovima „Kostolac“. Investirali su u rudarska istraživanja, u finansiranje i izgradnju Studije izvodljivosti o plovnom kanalu Dunav–Morava–Vardar. Jedan od najznačajnijih dogovorenih projekata je gradnja pruge Beograd–Budimpešta. Određen je i rok i tehničke karakteristike te pruge.

Naravno, pozdravljamo i dolazak, pored ove kompanije, velike kompanije „Huavej“ i ono što u javnosti takođe iznosimo i govorimo, dobro je da su Kinezi kupili „Železaru Smederevo“ i podsećamo da je predsednik naše stranke na svojim konferencijama i javnim istupima iznosio podatke da su „Železaru“ hteli da nam kupe Amerikanci i da je to bila pripremljena ozbiljna prevara i da je i tada bila ozbiljna korupcija u pitanju. Srećom, posle tih njegovih konferencija ipak su se u Vladi dozvali pameti i nije se desilo to, nego je napravljen ovaj dobar posao, kao što mislimo da je dobro da je RTB Bor prodajom Kinezima, iako ima i određenih primedbi na taj ugovor, ali u svakom slučaju skinut sa grbače budžetu i državi Srbiji.

Generalno, SRS misli i poručuje Vladi Republike Srbije da što je moguće više buduću saradnju usmerava upravo na, ne samo političku, ali pre svega političku, nego i ekonomsku saradnju na naše iskrene prijatelje, na Rusiju i Kinu, jer osim što ćemo imati ekonomske koristi od toga, možemo biti sigurni da jedino u iskrenoj, ali iskrenoj, ne ovakvoj dvoličnoj politici prema tim državama koje su i svetske sile, možemo računati na to da ćemo sačuvati Kosovo i Metohiju u granicama Republike Srbije i da ćemo sačuvati teritorijalni integritet i suverenitet svoje države, što nam je valjda svima cilj. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Poštovani, samo par detalja zbog pitanja koja ste postavili, a to je zašto se kasnilo ovoliko, od 2013. godine pa dosad, da se ne potpiše. Samo ću podsetiti da je bilo tehničkih problema, odnosno da su neke reči izostavljene i da obe strane nisu bile zadovoljne tim prvobitnim ugovorom i da se onda pristupilo ispravci koja je potrajala. Jedan od razloga je što je jedna od strana, odnosno iz Litvanije, malo kasnila sa tim i dok se nije ispoštovala procedura, nije moglo da se potpiše. Čim su sazreli uslovi, čim se ispunilo sve, potpisalo se.

Mislim da se svi slažemo da je ovaj sporazum u interesu građana Srbije, svih građana Srbije, da nema veze nikakve sa politikom iz razloga što kriminal ne poznaje ni granicu, ne poznaje ni politiku toliko, jer ako nećete sa nekim da sarađujete, da razmenjujete informacije vezane za kriminal i za sve ono što to

podrazumeva, onda ćete teško moći da se odbranite i da na vreme i adekvatno reagujete. To je jedini razlog. Znači, da bi građani Srbije bili bezbedniji, cilj države je da ima sa što više njih dobru saradnju vezanu za razmenu informacija i sve ono što je neophodno da ne bismo mi imali u Srbiji neke probleme koje možemo da sprečimo ako se na vreme dobije informacija. To je jedini razlog.

Sledeća stvar, više puta ste potencirali da Srbija sedi na dve stolice. Da ponovim, Srbija ima samo jednu stolicu i to je srpska stolica. Hvala svima na svim drugim stolicama. Jedini cilj i jedini interes Srbije je da u Srbiji i građanima Srbije bude bolje. Svakog poštujemo i sa svakim hoćemo da sarađujemo ko želi dobro Srbiji i ko će uraditi nešto da Srbiji bude bolje.

Što se tiče naših građana na Kosovu, najbolje je da oni sami kažu, a oni to i pokazuju na izborima, kakav je odnos i šta misle o aktuelnom režimu u Srbiji, koliko vodi računa o njima i oni vrlo dobro znaju da ćemo učiniti sve.

Pitali ste zašto se ne dođe sa nekom platformom ili sa nekim predlogom u Skupštinu. Ja samo da vas podsetim da ne postoji druga strana, ne postoje pregovori, tako da nemate o čemu ni da pričate, jer za dijalog je uvek potrebno minimum dvoje. A kada nemate tog drugog, onda nema nikakve svrhe ni da pričamo jer kome biste to preneli da biste sprovodili taj stav. Najlepše zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Nije naša osnovna primedba bila zašto je ovaj sporazum sa Litvanijom potpisan 2013. godine. To je generalna naša primedba kada je u pitanju potvrđivanje sporazuma i potpisivanje sporazuma od strane Vlade. Mi mislimo da treba da bude obrnuto. Ali ne možemo, zaista je nemoguće sarađivati, čak ni kada je u pitanju borba protiv kriminala, sa jednom takvom državom koja je, samo da vas podsetimo, u toku ratova devedesetih godina otvoreno stala na stranu ustaša i na stranu ustaškog proterivanja Srba iz Republike Srpske Krajine. To je prosto nešto što normalnog čoveka tera da za sva vremena kaže da je to neprijateljska država. Ko god je mogao da podrži ustaše, a Litvanija je to uradila, ne možemo sarađivati sa njima. Bar je to stav SRS. Vi imate drugačije mišljenje i vi zato na taj način i radite.

Ne možemo ni u borbi protiv kriminala, znate, u redu je da se sarađuje sa raznim zemljama kada je u pitanju kriminal, ali, ministre, suština borbe protiv kriminala u Srbiji i u svakoj ozbiljnoj zemlji jeste borba protiv korupcije, Srbija je zemlja u kojoj se korupcija dešava. Korupcija je najopasniji vid kriminala. Korupcija je kriminal u kome učestvuju predstavnici vlasti. Korupcije nema ako visoki funkcioneri iz vlasti ne učestvuju u korupciji. I to je problem koji treba, prvo, otvoreno tako da se nazove, jer znate, ne znaju svi građani, kad se kaže borba protiv korupcije, misle da je to borba protiv nekog ko je opljačkao banku.

Nije. To je borba zapravo protiv predstavnika vlasti koji ili učestvuju ili dozvoljavaju koruptivne radnje. I zato mislimo da vam je pogrešan put i da treba da se usredsredite na ovaj način na tu borbu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice.

Reč ima ministar gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Kao što sami znate, niko ovde ne želi da kaže, ne u Srbiji, nego u Evropi, da su korupcija i kriminal ozbiljan problem. I dalje mislim, niste me ubedili, da ako mislite da ćete sa nekim po tom pitanju razmene bitnih informacija, da ćete dobiti nešto dobro... Ako nemate na vreme informaciju, mislim da to nije moguće.

Što se tiče korupcije, samo ću da vas podsetim jednu stvar. Evo, po prvi put će biti u Srbiji, mnogi su o tome pričali, i to uveličavali i šta sve radili, po prvi put će sada biti zakon o poreklu imovine. Mislimo da je to najbolja stvar za sve one koje smo opominjali, kojima smo pričali, da se dokaže, da svi dobiju priliku, i oni koji su napadali i oni koji se brane, da se dokaže, da se vidi da li su oni to zaradili, da li su oni to stekli i šta je bilo.

Puno je priče bilo da mora da se krene i da se radi. Evo, konačno će se krenuti i to nije jedini način. Ima još drugih načina. Apsolutno se zalažem za to da svi oni koji su ogrezli u kriminal, u korupciju da odgovaraju, jer će to biti odličan primer budućim generacijama da to ne rade. Loše je ako oni to rade, prođu nekažnjeno i onda buduće generacije kažu – šta ima veze, ovi su radili, prošli su kako su prošli.

Došlo je vreme i to će morati da se promeni. Da je lako, nije lako. Prepreka je ogromna, protivljenje i sve, ali rešeno je i to će morati da se uradi. Svi moraju da budu sigurni u to.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Litvanija je jedna od zemalja koja je poznata po najvećem broju korupcije, po ubistvima, ali pošto vi insistirate na tome, nadam se da ćete ovo što sam navela kao primer zbog čega ne treba sa njima da sarađujemo, da ćete pomoći braći iz Republike Srpske da reše problem korupcije, kupovine fabrike glinice „Birač“ iz Zvornika od strane tih korumpiranih Litvanaca, od strane korumpiranih tadašnjih funkcionera koji su to dozvolili.

Ako mi imamo potrebu da tražimo nekog kriminalca koji se eventualno krije u Litvaniji, vi dobro znate da to možemo lako da završimo preko naših iskrenih prijatelja i da nam ovo nije potrebno.

Malopre ste pominjali, nisam stigla za ova dva minuta, sedenje na dve stolice, sedenje, kako vi kažete, na srpskoj stolici. Onaj ko iskreno sedi na srpskoj stolici, mora da zna da su jedini iskreni čuvari te srpske stolice naša

braća Rusi, Ruska Federacija, da su to Kina i ostale prijateljske zemlje koje nam nikada nisu tražile i nikada neće tražiti da amputiramo deo svoje teritorije.

Svi koji to traže, ne mogu biti naši prijatelji, ministre Lončar. Ne može nama biti prijatelj ovaj Zoranin prijatelj koji dođe u Vladu, govorim o Skotu, dođe u Vladu i kaže – Kosovo je samostalna država i to treba da prizna Republika Srbija. Ne može nam to biti prijatelj. Ne može vam biti prijatelj neko ko je spreman da vam odseče ruku desnu i da kaže – pozdravite se sa mnom levom, ja sam vam prijatelj. Ne.

Dakle, moramo mi politički razmišljati. I vi ste ministar i političar. Moramo voditi računa o nacionalnim interesima, pre svega, jer država koja nema jasne nacionalne stavove, džabe i putevi i gradnja i šta god hoćete. Ako će nam se put završiti kod Raške, kod Novog Pazara, a neće biti slobodan dalje kroz Kosovo i Metohiju, šta će nam taj put?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Mislim da Srbija po prvi put u jednoj novijoj istoriji ima baš takvog čoveka, Aleksandra Vučića, koji ima viziju i koji vodi Srbiju u pravom pravcu i dokazuje to svaki dan, jer ono što on radi, možda neki ne shvataju danas, ali će shvatiti sigurno sutra, ali sigurno radi najbolje za Srbiju. U svakom slučaju, Srbija ima čoveka koji zna da je vodi, koji ima viziju i koji svakog dana postiže rezultate i zato će vredeti svi ti putevi, sve te fabrike i sve to što se radi. Hvala.

(Vjerica Radeta: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo. Ne dam kad nema osnova.

(Vjerica Radeta: A ne daš?)

Zahvaljujem, koleginice Radeta.

Reč ima koleginica Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zbog javnosti želim da obrazložim predlog za kandidata za predsednika Komisije za hartije od vrednosti, a konto izlaganja koleginice koja je posumnjala u sukob interesa ovog kandidata. Moram da kažem da je i inače obavezna dokumentacija koja je morala da se podnese, da bi se to uopšte stavilo na dnevni red Odbora i kao predlog, biografija kandidata sa izjavom o prihvatanju kandidature, zatim, okvirni plan rada Komisije koji predlaže kandidat, ali je on dostavio plus i potvrdu da nikad nije bio osuđivan i obaveštenje Agencije za borbu protiv korupcije da ne postoje nikakve smetnje za obavljanje ove funkcije.

Moram da kažem i da se 2016. godine kandidat takođe obratio Agenciji za borbu protiv korupcije upravo zbog ovih dilema koje ste možda vi imali, a možda smo i mi imali. U trenutku kada smo raspisali javni poziv za dostavljanje predloga i razmišljate o nekom kandidatu, sam kandidat je izrazio želju da se

jednostavno obrati nadležnim institucijama gde će dobiti određene potvrde da ne postoje nikakve smetnje da se kandiduje za određenu funkciju. To smatram jednim zaista pozitivnim iskorakom, i još 2016. godine, i ove godine, kada je kandidat predložen za ovo mesto. Time smo pokazali suštinski da zaista ne postoji bilo kakva sumnja u to, jer mi možemo kao narodni poslanici da sumnjamo da li postoji negde sukob interesa za obavljanje neke funkcije, ali mislimo da je jedina institucija nadležna da stručno donese ovakvu odluku i obaveštenje upravo Agencija za borbu protiv korupcije. To je ono zbog čega smo smatrali da zaista ne postoje smetnje za obavljanje bilo kakve funkcije. A da li postoji iskustvo, da sa svake strane, kad posmatrate tržište kapitala i njegov rad, i vidite da je kvalifikovan za ovo mesto, sigurno da postoji.

O tome smo razgovarali i 2016. godine kada je bio predlog za člana Saveta komisije za hartije od vrednosti, i tada smo, na osnovu razgovora sa njim, svi članovi Odbora doneli tu jednoglasnu odluku, jer je tada on u stvari pokazao na tom intervjuu koliko zaista poseduje znanja i iskustva u ovoj oblasti. Zbog toga smo videli da na osnovu tog znanja i onog što je radio protekle dve godine zaista zasluhuje da bude kandidat za ovu poziciju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, po kom osnovu?

(Vjerica Radeta: Replika.)

Kome?

Izvolite.

VJERICA RADETA: Zašto, kolega Arsiću, pitate kome repliku? Pa onome ko je govorio malopre. Malopre ste rekli da mi ne date repliku. Ja sam bila iznenađena. Mislila sam da vi određujete prema Poslovniku da li neko ima pravo ili nema na repliku.

Dakle, koleginica nije pažljivo slušala. Nisam ja rekla da je ovaj kandidat u sukobu interesa. Vrlo precizno sam rekla – ovo što vi nazivate preporukama više liči na sukob interesa. Dakle, vrlo terminološki precizno. I takođe sam rekla – vi ste vlast, vi imate pravo da predlažete, vi ćete da birate i vi ćete jednog dana i da odgovarate, svako za svoj posao, i mi za svoj, i vi za vaš, i krivičnopravno i politički.

Zato, gospodine Lončar, vi ste verovatno posle ove vaše sednice dobili packu što niste bili među onima koji su onog dana branili Vučića kada je bio opkoljen na Andrićevom vencu, pa onda sada ovde kao da ste na mitingu pričate, da izazovete aplauz, da je Vučić ovakav ili onakav. Ja u svojoj raspravi Vučića nisam pomenula. Govorila sam o politici. Govorila sam o konkretnom ovom predlogu i govorila sam o sedenju na dve stolice. To što ste vi prepoznali da Vučić sedi na dve stolice, bravo, u pravu ste.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Prvo, moram da vas razočaram. Sve vreme sam bio u Predsedništvu sa predsednikom Vučićem.

Druga stvar, moram da kažem tim junacima koji dolaze i koji jurišaju da ću uvek biti u takvim situacijama sa predsednikom Vučićem i da ću uvek biti ispred, jer mislim da je Aleksandar Vučić čovek koga zaslužuje Srbija, koga zaslužuju građani, koji može da uradi mnogo dobrih stvari za Srbiju i već ih radi.

Odgovorno tvrdim, dovoljno ga poznajem, poznajete ga i vi, vrlo dobro ga poznajete, drago mi je zbog toga, i vrlo dobro znate, možete ovde da kažete i jedno i drugo, Aleksandru Vučiću je na prvom mestu Srbija, apsolutno. I sve će uraditi za građane Srbije i da iza njega ostane rezultat, boljitak za Srbiju i za njene građane, posebno za buduće generacije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, sad zaista nemate pravo na repliku.

(Vjerica Radeta: Biću kratka.)

Bićete kratki? Izvolite.

VJERICA RADETA: Dobro je, ministre Lončar, da ste bili u Predsedništvu tog dana. Zaista, krili su vas od kamera, ne znam što, da li niste igrali šah, ili šta je, nije važno.

Dakle, svakako da je trebalo tog dana zaštititi instituciju predsednika države, jer niko nema pravo da upada u institucije. Mi smo, recimo, protiv rukovodstva RTS-a i odavno tražimo smenu tog rukovodstva, ali smo rekli da niko nema pravo sa testerama i na onaj način divljački da upada u RTS.

Samo da vam kažem, kažete da vi poznajete Vučića i da ga mi poznajemo i kažete – Vučiću je Srbija u srcu i na prvom mestu i da mi to treba ovde da kažemo. Gospodine Lončar, Vučiću je velika Srbija u srcu. Videćete uskoro.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, da ja podržim veliku Srbiju. Šta je velika Srbija? Za mene je velika Srbija ne ona koja je samo teritorijalno velika, za mene je velika Srbija ona koja je vrednosno velika. Ja bih voleo da ona ima više teritorija. U ovom trenutku ima što ima. Menjaju se granice, to su istorijski procesi. Ali ja volim da Srbija bude velika i kada je „teritorijalno mala“. Velika Srbija iznutra je garant mira na Balkanu. Velika, vrednosno velika Srbija iznutra će dovesti do toga da naši protivnici postanu naši saveznici. Možda nam Republika Srpska bude bliža nego neki današnji krajevi Srbije. Radujem se tome. Radujem se Srbiji koja postaje sve veća, vrednosno veća iznutra.

Zahvalan sam i opoziciji zato što je nabrojala sve projekte koje je Vlada Republike Srbije realizovala i ova vladajuća većina, posebno u vezi kineskih projekata. Setimo se „Sartida“, setimo se infrastrukture, auto-puteva, setimo se

Bora, ne znam da li sam i to nabrojao, setimo se svega što su Kinezi, a i Rusi uložili u Srbiju. Ja sam im zahvalan.

Moram da upozorim i evroskeptike i ljubitelje EU da mi ne možemo, po meni, bez jednih i drugih. Ne verujem da bi Kina investirala ovoliko u Srbiju da ne veruje da kroz Srbiju može da pristupi još većem tržištu. Mislim da tržište Srbije za čelik, za bakar, za proizvode, za puteve, za infrastrukturu kojima treba da idu robe iz Srbije put EU ne bi toliko bili zanimljivi da oni koji investiraju, ne veruju da će kroz investicije u Srbiji pristupiti jednom većem tržištu, ali takođe, ne verujem u ono što ovi nesrećnici iz DS-a veruju, da bi raskid sa Rusijom i Kinom bio dobar za Srbiju. Mislim da ne bi. Nikakve ekonomske koristi naši građani ne bi imali od tog raskida, kao što nikakve ekonomske koristi ne bi imali od raskida sa EU.

Jedan filozof je rekao da je uspeh kad od protivnika napraviš saveznika. Moraš da ga ubeđuješ. Tako smanjuješ broj protivnika. Nisam za to da nemamo saradnju u borbi protiv kriminala sa Litvanijom. Setimo se Čaba Dera, ili kako se zvao kriminalac koji je uhapšen u Češkoj. Da nije bilo te saradnje nadležnih organa, ja verujem da taj višestruki opasni ubica ne bi pao. Ne ulazim u operativne načine kako se do toga došlo, čak i da znam ne bih rekao, a ne znam. Ko nam garantuje da sutra neće neki ubica zbrisati u Litvaniju i da, zahvaljujući saradnji sa litvanskim organima, nećemo uhvatiti nekog teroristu, recimo, sa Kosova. Ako nećemo da sarađujemo u bezbednosnom smislu sa zemljama koje su priznale KiM, nažalost, priznale, onda tu saradnju ne možemo da imamo ni sa Crnom Gorom, a Crna Gora je rasadnik kriminalaca.

Milo Đukanović je pravio svoju privatnu državu na štetu srpskog naroda. Crna Gora, kojoj ja ne spornim državnost, jeste srpska država vazda bila, kako oni kažu, i vazda će biti, bez obzira na trenutno stanje i na privatnu milogorsku državu Mila Đukanovića, koji progoni na određen način Srbe. On je od države Crne Gore napravio rasadnik kriminalaca, pa boga mi i sklonište za albanske teroriste. Sa njima je napravio biznis. On je priznao albanske teroriste za političko rukovodstvo. On je priznao lažnu državu Kosovo, našu pokrajinu KiM. On se razgraničio sa njima. On je kriminalac koji gaji kriminalce, ali mi ne pada na pamet da savetujem da sa njihovim bezbednosnim organima raskidamo saradnju u borbi protiv kriminala i korupcije.

Milo je prolazna stvar. Svaka vlast je prolazna stvar. Crna Gora kao srpska država nije prolazna stvar. Srbija će jednog dana biti u savezu sa srpskim državama, ali je to proces i mi ne smemo sadašnjim susedima pretiti da će se to desiti silom ili nekom našom voljom. To će se desiti voljom naroda, i ne samo srpskog.

Verujem kako Srbija bude privredno bolje stajala, a ovde imamo i ovu banku azijsku, ako ta sredstva pametno uložimo u to članstvo, u infrastrukturu, u ekonomiju, jer se ne radi samo o infrastrukturi, pročitajte malo pažljivije ovaj

zakon, verujem da, kada podignemo ekonomiju, da će svi hteti sa Srbijom. Pitam vas – da li bi Albanci hteli sa Švajcarskom? Vrlo bi rado. Da li bi Bošnjaci želeli čvršće odnose sa Srbijom? Da li bi bilo manje otpora? Da li bi zaboravili neke svoje istorijske laži, podmetanja, ako vide da Srbija ide napred i vuče region? Ja verujem da bi se oni predomislili.

Mi moramo znati, takođe postoji izreka, da od naše međusobne mržnje, to je Dučić rekao, korist imaju samo naši protivnici. Ovi što nas mrže, ako svoju mržnju pretvore u energiju, što je Tesla rekao, mogu obasjati ne samo Srbiju, nego ceo svet. To oni treba da znaju.

Recimo, onaj Boško Ljotić sad nije došao ovde da vodi parlamentarnu debatu oko banaka i da mi kaže da je i sad protiv stranih banaka, jer ovde se učlanjavamo u suštini u neku banku koja nije isključivo srpska. On je protiv stranih banaka, a sedi sa onima koji su te strane banke ovde doveli. Parlamentarna debata bi bila prilika da mu uživo u prenosu kažemo da je na RTS-u samo na Drugom kanalu uživo nastupao 36 sati, što je višestruko više od uživo nastupa predsednika Republike. Danas ih nema jer su pobjegli.

Upozoravam vas, a doći će Vlada i to ću ih pitati, oni će, ako ovako nastave, postati teroristi. Oni su pokušali državni udar. Gospodine ministre, Vlada je to mekano propustila želeći da nemamo tu vrstu antagonizma i da praštanjem i hodanjem u pravi put, u izbore... I neka pobjede. Nijedna vlast nije večna. I ova će prestati da vlada. Možda će oni doći na vlast. Ali na vlast se dolazi izborima. To je demokratija. Za njih je to diktatura, ali dolazak na vlast silom, državnim udarom, nasiljem, zauzimanjem državnih institucija, za njih je to demokratija. To je za mene nespojivo.

Ne znam koje to države okolo mogu takve bandite da podrže. To su politički banditi. Ludilo političkog banditizma vlada Beogradom. Đilas, Jeremić i Boško Obradović su tri nosioca. Ja pitam Zagorku Dolovac – zašto u pokušaju državnog udara Boško Ljotić i Dragan Đilas nisu privedeni pravdi? Još nije kasno. Oni su vršili teška krivična dela. U RTS se ne ulazi da bi se strugala drva. Nije RTS pilana. RTS je državna institucija, veoma bitna, i svako ko vrši državni udar, svugde u svetu, ulazi prethodno da zauzme centralnu televiziju, državnu centralnu radio-televiziju. To su svugde iskustva. Šta čekate, ljudi?

On vas poziva još od Goračičke, kako se zvala ona buna sa 14 mrtvih radikala itd., iz istorije, koliko ja znam, gospodine Martinoviću, u Lučanima, pa on ulazi na biračko mesto, lomi kutije, on vežba. Oni će sutra to raditi širom Srbije i zato najavljuju neku krv. To je bila vežba u Lučanima. Upada u policijsku stanicu i pita šta državni sekretar Ministarstva unutrašnjih poslova radi u Ministarstvu unutrašnjih poslova, u organizaciji, da li je to bio SUP, OUP itd., ne ulazim u to. To je policijska stanica. To bi bilo kao kad biste patrijarha i vladiku pitali – je li, šta vi radite u crkvi? E, to vam je Boško. On je navikao i

u crkvu da uđe da uzme pet hiljada evra, ili ne znam, u „Đurđeve stupove“. Ovaj njegov je uzeo 100.000 evra itd. Moramo se mi kloniti tih mržnji.

Ko nam garantuje da nam takvi likovi, kada pokušaju još jednom nešto, pa kad im počne goreti pod nogama, neće zbrisati baš u Litvaniju? Zato ja podržavam sve sporazume, bez obzira na uređenje države, ni ko u tim državama vlada, ni da li su diktature, ni da li su demokratije, ni da li su republike, ni da li su kraljevine. Ja podržavam sve sporazume kojima mi možemo da smanjimo i kriminal i korupciju i terorizam. Ko nam garantuje da ovi albanski teroristi, koje je više država priznalo za političko rukovodstvo, neće sutra pobeći u Litvaniju? Možda se promeni stav. Kako su od UČK, terorističke organizacije, postali miljenici i borci za slobodu, možda su istrošeni, možda će biti još tih boraca za slobodu. Menja se sve u svetu. Menjaju se političke prilike. Možda će da beže baš u tu Litvaniju. Možda ćemo ih potraživati baš odande.

Ali ne verujem da ćemo mi, ako ovo vlast bude vladala, a verujem da hoće, jer je to volja naroda, ne verujem da ćemo raditi ono što su radili nesrećnici Boris Tadić, Đilas, Jeremić itd. Kada je Ejup Ganić priveden, pušten je na zahtev Srbije. Ja ne znam da li to naša publika zna. Mi to nećemo raditi. Mi ćemo gledati da u borbi protiv terorizma budemo efikasni, i u borbi protiv kriminala da sarađujemo sa svim državama, da ta saradnja bude dvosmerna da bismo došli do onih koji su se ogrešili o državu Srbiju i o njenu kasu.

Voleo bih, od ovih što najavljuju auto-puteve, jer mi smo zatekli razgrađenu livadu... To nije bila država nego razgrađena livada, zapuštena, bez infrastrukture, bez pruga. Diližansom se išlo. Brzina vozova bila je 30 i nešto kilometara. Do Bara se putovalo tri dana. To smo mi zatekli. Auto-putevi su većinom bili napravljeni pola od gline, pola ne znam od čega. Voleo bih da oni blokiraju puteve koje su oni napravili. Ja ne znam šta bi oni u tom slučaju blokirali, ali im ja preporučujem da ne blokiraju saobraćaj, jer time šalju veoma ružnu sliku i sprečavaju naše građane da dođu do svojih radnih mesta, prijatelja, da normalno žive.

Morate obratiti pažnju na njih. Situacija može da bude veoma opasna, jer oni više ne idu da dobiju vlast izborima. Draganu Đilasu se žuri. Draganu Đilasu se žuri, boji se zakona koji ste vi pominjali. Njemu se žuri. On će zbog svog džepa rizikovati ljudske glave, to zapamtite, zbog svog džepa Jeremić i Đilas, uz podršku Boška Ljotića i njegovih, oni će rizikovati da izazovu sukob i možda planiraju čak i neki „Majdan“ na Trgu republike itd. Vi kao Vlada, gospodine ministre, treba da ih u tome sprečite i to je još jedna izreka filozofa, treba ih pobediti na vreme bez upotrebe sile. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite, kolega.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, ja ću u ime Poslaničke grupe SPS, ne želeći, i bez namere da se udaljavam od tačke dnevnog reda, o predlozima o kojima danas raspravljamo, još jednom pohvaliti jedan vaš izuzetan napor koji je očigledno na putu konačnog rezultata, vrlo pozitivnog, a to su jučerašnji predlozi zakona iz oblasti zdravstva, sa izuzetno dobro lociranim problemima i izuzetno dobrim rešenjima da se ti problemi reše. Zato svaka pohvala za jedan takav napor.

Što se tiče ovih predloga o kojima danas raspravljamo, stav Poslaničke grupe SPS nedvosmisleno je jasan – ove predloge treba prihvatiti. Treba ih prihvatiti u interesu Srbije, u interesu građana Srbije i treba ih prihvatiti radi opšteg dobra. Zašto ovo govorim, radi opšteg dobra, naročito kada je u pitanju druga tačka dnevnog reda koja se odnosi na sporazum sa Litvanijom o saradnji u borbi protiv kriminala? Kriminal je anomalija koja je opšteg karaktera i ne pogađa samo Litvance, Srbe ili ne znam koga drugog. Ona, nažalost, predstavlja pošast za građane ove planete, za stanovnike koji žive na planeti. Ukoliko se tome ne posvetimo sa dužnom pažnjom, onda smo stvorili problem za sve nas, a naša participacija u borbi protiv tog problema, bez obzira na to koliko se činila mala, u suštini je vrlo velika, imajući u vidu to protiv kakvog zla se borimo.

Ono što je bitno istaći kada je u pitanju prvi predlog o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke, uvaženi ministre, poslanička grupa i mi socijalisti se sa vama potpuno slažemo da Srbija treba da bude član ove banke. To je opšta obaveza prema građanima Srbije i opet nešto što je u korist građana Srbije kako bi oni od ovoga što mi radimo i što ćemo usvojiti, sigurno dobili barem nešto što se može nazvati dobrim.

Šta je dobro? Dobro je što je na, neću reći na čelu ove banke, ali u svakom slučaju neko ko ima značajnu ulogu i u osnivanju i u funkcionisanju ove banke, država sa kojom imamo izuzetno uspešnu saradnju zahvaljujući Vladi Republike Srbije i predsedniku Republike Srbije, a to je Kina.

Imajući u vidu da je Kina po ekonomskoj snazi druga država u svetu, sa ozbiljnom perspektivom da bude i prva, ekonomski i privredno najmoćnija država planete, zar je uopšte potrebno komentarisati koliko je značajna ta vrsta saradnje koja se iz godine u godinu, koja se iz meseca u mesec intenzivira, gde Vlada Republike Srbije posvećuje ogromnu pažnju razvoju svih vrsta odnosa, ne samo ekonomsko-privrednih, nego i drugih, u svakom polju života i delovanja, odnosno rada običnog građanina?

Ako je tako, a jeste tako, onda treba podsetiti na nešto što je jako značajno, a to je da mi već imamo na teritoriji Republike Srbije autohtona ili autentična preduzeća kineske države, koja ovde obavljaju vrlo delikatne poslove koji podrazumevaju građevinske zahvate izuzetno visokog stepena složenosti sa velikim uspehom. Ja ću pomenuti samo jedno od privrednih društava, odnosno preduzeća Kine, privredno društvo koje se zove „Konstrakšn komjunikejšn“,

koja ima 120.000 zaposlenih i koje je na celom svetu uspeo da obavi najstroženije zahvate, građevinske zahvate, mostove, pruge, puteve itd.

Predsedavajući Arsić i te kako dobro zna šta smo videli u Kini kada smo kao delegacija Skupštine Republike Srbije posetili i ovo preduzeće. Upoznali smo se sa izuzetnim rezultatima u radu tog preduzeća, u funkcionisanju, odnosno obavljanju delatnosti. To isto preduzeće je na teritoriji Srbije jedini akter, jedini izvođač radova na izgradnji železničke pruge koja će povezati Beograd i Budimpeštu i to pruge po najsavremenijim standardima gradnje koji danas postoje, gde će vozovi upravo tom prugom saobraćati znatno većim brzinama nego što je to sada, da ne kažemo, više nego skromno.

Imajući u vidu samo taj jedan primer, kažem samo jedan, a ima ih nebrojeno mnogo, naša obaveza da budemo članovi upravo ove banke, upravo Azijske infrastrukturne investicione banke je obaveza koja u svakom slučaju u ovom trenutku treba da ima neku vrstu prioriteta. Na taj način se ne ugrožava bilo šta što podrazumeva evrointegrativni pravac kojim se vodi ekonomska politika i politika Vlade Republike Srbije uopšte, odnosno kojim ide država Srbija. Mi nećemo izgubiti ništa na tom evrointegrativnom putu.

Naprotiv, ova banka se pojavljuje čak i kao alternativa Svetskoj banci i MMF-u, ali to ne znači da odustajemo od saradnje ni sa Svetskom bankom ni sa MMF-om. Zašto? Pa zbog toga što najveći obim robno-novčane razmene postoji sa zemljama Evropske unije. Nažalost, kažem nažalost i podvalim nažalost, to nije u onoj meri u kojoj bi trebalo da bude sa Rusijom, Kinom i zemljama evroazijskog područja, ali dok je tako, a to je neminovnost, onda je logično da tu vrstu povezivanja afirmišemo, jer od toga dobijamo korist i kredite, kako god ih ko cenio, da li su povoljni ili nepovoljni, kredite koji su omogućili da se i ekonomija i privreda i mnogo štošta u opštem životu građana Srbije poboljša.

Samo ću ukazati na jedan primer koliko su Svetska banka, *USAID*, kao i druge organizacije pomogle u određenim problemima i u rešavanju tih problema u pravosuđu, koliko su naši sudovi dobili kroz razne vrste ulaganja, kako u pogledu tehničke opremljenosti tako i u pogledu stručnih edukacija.

Dakle, na ovaj način mi ni u kom slučaju ne ugrožavamo evrointegracije kojima Srbija teži, ali s druge strane se približavamo onima kojima ćemo se verovatno sve više približavati. To je ono sa čime se i ja i moje kolege sa vama potpuno slažemo. Nije to sedenje na dve stolice. Mi nemamo razloga da sedimo na dve stolice i nemamo razloga da budemo uopšte servilni bilo prema jednoj, bilo prema drugoj strani, ali imamo razloga i potrebu i obavezu da zbog građana Srbije afirmišemo sve ono što nas povezuje u ekonomskom, privrednom i svakom drugom smislu, kako bi našim građanima bilo bolje, a to je – i prema Zapadu i prema Istoku. I od toga sigurno nećemo odustati i od toga neće odustati ni Vlada Republike Srbije ni predsednik države Srbije.

Ono što ste naveli kao nešto što smatram jako dobrim jeste to da je naš put u članstvo ove azijske banke, mogao bih reći, siguran put i da naše članstvo u tom smislu neće biti dovedeno u sumnju, niti treba da bude dovedeno u sumnju. Na taj način ćemo samo omogućiti da u ovoj zemlji, koju svi jednako volimo, nadam se, svi imaju dobro, i da nam ona ljubav koju posvećujemo Srbiji bude uzvraćena istovremeno boljim standardom, boljim životom i svim onim što će kasnije ostati našim pokolenjima. Ovo nije ni patetika ni emocija. Ovo je istina.

Prema tome, članstvo u Azijskoj infrastrukturnoj investicionoj banci treba da bude naš prioritet, da od ove banke dobijemo povoljne kredite, da se sa fondovima ove banke što tešnje povezujemo, jer ova banka nesumnjivo ima prostor, a naročito veliku finansijsku moć da pomogne svojim članovima. Ako mi budemo jedan od tih članova, ta pomoć i podrška može mnogo da nam znači.

Što se tiče drugog sporazuma, o tome sam već u uvodnom delu dao jedan presek i izneo nekoliko rečenica o tome zbog čega je potrebna saradnja sa Litvanijom. Uvaženi ministre, tačno je da Litvanija u određenom vremenskom periodu, u određenom istorijskom razdoblju, nije imala kompatibilnu politiku sa politikom Srbije, da smo se razmimoišli i da su građani Srbije pretrpeli zlo, teror i zločine, i to je tačno. Tačno je da su 1999. godine Srbija i njeni građani bili izloženi zločinu. Tačno je, nažalost, da za taj zločin niko nije odgovarao. Tačno je da međunarodno pravo nije samo marginalizovano, već je pogaženo, jer je, suprotno svim međunarodnopravnim normama, izvršen, rekao sam, zločin, a sada mogu da kažem, i mnogo gore od toga. Nažalost, za to nije oformljen bilo kakav sud, ni Haški, ni bilo koji drugi, koji bi procesuirao one koji su dali nalog za izvršenje tog zločina, kao ni one koji su bili egzekutori, odnosno one koji su taj zločin počinili.

Međutim, i pored svega toga, Srbija, kao ponosna i dostojanstvena država, kakvi jesu i njeni građani, ima obavezu da se povezuje sa svima sa kojima je dužna da sarađuje, kako bi se zločini sprečili, kako se ne bi ponovo ponavljali i kako bi se suzbio kriminal. U pravu je koleginica Radeta kada kaže da je jedan od oblika kriminala koji podrazumeva najveći stepen društvene opasnosti upravo korupcija, ali je isto tako, sa ogromnim stepenom društvene opasnosti, i drugi oblik kriminala, a to su različiti vidovi organizovanog kriminala, kao što su terorizam i ugrožavanje integriteta države, bilo koje države. A mi, pre svega, vodimo računa o našoj državi, o našoj Srbiji.

Upravo zbog toga neophodno je povezivanje, neophodna je razmena informacija i neophodno je da dobijemo podatke, sve podatke koji se vezuju za potencijalne bezbednosne rizike, koji se vezuju za potencijalne bezbednosne opasnosti koje su neposredne i koje prete celom čovečanstvu, prevashodno terorizam, koji, nažalost, postaje epidemija na planeti. Građani Srbije svakodnevno preko medija doživljavaju traume slušajući da je negde u Americi,

negde u Saudijskoj Arabiji ili negde u nekoj drugoj državi poginulo na desetine ljudi usled terorističkih akata koje čine bezumnici, oni koji su zadojeni mržnjom, koji zbog nekih svojih ideala, koji ne mogu biti ideali, jer ideal podrazumeva nešto dobro, a ne zlo, čine najveće zlo, a to je ubistvo, odnosno oduzimanje života.

Upravo zbog tih poštasti, upravo zbog tih problema, koji nisu mali, Srbija mora da bude povezana sa svima onima od kojih može da dobije podatke, ali i da da podatke kojima raspolaže, da razmeni informacije kako bi se sprečila i prevenirala sva ona nedela koja svakodnevno postaju sve veća opasnost.

Prema tome, i Litvanija kao zemlja Evropske unije mora da bude i sagovornik, i ugovarač i partner. Pa i oni koji su sejali zlo na teritoriji Srbije te 1999. godine od nas sada traže informacije, od nas sada traže podatke, jer su i oni, isto kao i mi, pod pritiskom opasnosti od terorizma i svakog oblika kriminala.

Dakle, i mi smo značajan faktor u svemu tome. I mi smo neko ko participira zajedno sa svima njima u borbi protiv kriminala. Zbog toga ovaj sporazum, bez obzira na to koliko je imao tehničkih nedostataka i koliko su se ti nedostaci pojavljivali kao problem prilikom njegovog usvajanja, mora da bude pravni temelj, mora da bude pravni osnov da bi se ova saradnja intenzivirala, normirala i bila što efikasnija, jer sve ovo što radimo, ima jedan jedini cilj, a to je da imamo što veći stepen efikasnosti u borbi protiv kriminala.

Zbog toga, uvaženi ministre, smatram da ne postoji ni jedan jedini valjan i argumentovan razlog da bilo ko bude protiv ovih sporazuma i mislim da će svi poslanici koji budu glasali u danu za glasanje, ove sporazume podržati. Mi, poslanici SPS-a, bezrezervno dajemo podršku u tom pravcu i vama kao predlagачu, i Vladi Republike Srbije, i predsedniku države, u cilju sprečavanja kriminala.

Naša diplomatska borba u tom pravcu dala je velike rezultate. Moram da, bez namere da to ističem na servilan način, naglasim značajnu ulogu našeg ministra spoljnih poslova Ivice Dačića kada je u pitanju zaštita interesa Srbije, kada je u pitanju opozivanje priznanja Kosova kao formalnopravnog akta, kada je u pitanju poboljšanje položaja Srbije u Evropskoj uniji. Iako nas Evropska unija ne gleda blagonaklono kada je u pitanju Kosovo, kada smo, nažalost, diskriminisani u mnogim stvarima, naša diplomatija, za razliku od ranijeg perioda, daje dobre rezultate. U tom pravcu uvereni smo da će se takav trend nastaviti, na isti način, pa čak i bolje nego dosada. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima kolegistica Aleksandra Tomić kao predstavnik Poslaničke grupe SNS.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, kolege poslanici, danas zaista imamo prilike da razgovaramo o jednom aktu za koji, mislim da pre više godina i pre 2012. godine, niko nije ni mogao da sanja da će se naći kao predmet uopšte rasprave u Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Upravo ono o čemu smo imali prilike da čujemo u prethodnoj raspravi jeste da, ukoliko vodite državu na jedan krajnje odgovoran način, uspostavljajući dobre političke odnose i sa Istokom i sa Zapadom, ne stavljajući se ni na čiju stranu nego na stranu isključivo interesa države Srbije, svoje države, svojih građana, možete da imate rezultate kakve danas imaju i predsednik Srbije Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije. Jedan od tih rezultata je upravo današnja tema, odnosno akt koji treba da usvojimo ovde u Narodnoj skupštini Republike Srbije kao polaznu tačku saradnje sa novoformiranom Azijskom infrastrukturnom investicionom bankom, koja je, inače, nastala na inicijativu Narodne Republike Kine 2015. godine.

Kao što vidite, ona je počela sa radom 2016. godine, i u tom trenutku ste verovatno da će taj drugi blok istočni, ekonomski, biti isključivo razvojna banka Kine, Indije i Rusije. Kao što vidite, ubrzo posle toga, njenom radu se priključilo još ukupno 93 države, znači, i razvijene države EU, kao što su Nemačka, Francuska, Velika Britanija i Španija. Zato ta priča kada vam neko sa Zapada uslovljava saradnju ukoliko sarađujete sa Istokom ne stoji. Svi oni vole da sarađuju i sa Kinom, i sa Indijom, i sa Rusijom kada je u pitanju ekonomija, a kada su u pitanju politički interesi, onda tu svako gleda sebe.

Srbija je, naravno, proteklih godina gledala isključivo svoj interes. Zbog toga je bila i na velikim mukama, ali je uspela da održi korektne političke odnose i sa Istokom i sa Zapadom. Mislim da to zvaničnici i Istoka i Zapada priznaju Aleksandru Vučiću. I zbog toga mi danas imamo ovakvu ponudu – na osnovu pisma koje je poslala premijerka Republike Srbije gospođa Brnabić dobili smo odgovor da možemo da budemo članovi ovakve banke i da na osnovu tog članstva povlačimo kasnije određene kreditne linije kada je u pitanju infrastruktura.

Ja ću vas podsetiti da je 2018. godine, u septembru, delegacija Republike Srbije na najvišem nivou, na čelu sa predsednikom države, potpisala veliki kapitalni paket za Republiku Srbiju u saradnji sa Narodnom Republikom Kinom, vredan tri milijarde dolara. Znači, nemojte da zaboravite da je tu bio RTB Bor sa 7,4 milijardi dolara, kao i otvaranje velike fabrike „Šandong Linglong“, vredne milijardu dolara, koje predstavlja fabriku guma. Ali, kao, što vidite, nije slučajno što mi danas pričamo o „Folksvagenu“, jer ta fabrika već ima potpisane ugovore do 2021. godine sa „Folksvagenom“ i sa „Renoom“ o isporuci. Prema tome, te fabrike već aktivno rade sa najvećim kompanijama EU, tako da, kada potpišete ovakav paket ulaganja u svoju državu sa jednim od najvećih azijskih džinova, kako ih zovu, sa Narodnom Republikom Kinom,

onda je potpuno jasno zbog čega možete sutra da razgovarate sa najrazvijenijim fabrikama i kompanijama EU.

Prema tome, ono što mi danas ovde donosimo odluku jeste to da će Srbija biti jedna od članica, jedna od 93, odnosno sada 94 države, koje su osnivači ove azijske infrastrukturne investicione banke. Biće njen punopravan član, a kada izglasamo ovakav akt ovde u Narodnoj skupštini Republike Srbije, naša je obaveza da uplatimo 200.000 dolara kao prvu tranšu za narednih pet godina. Samim tim stičemo pravo da dobrim infrastrukturnim projektima povlačimo određene kreditne linije, koje će biti čak bolje nego kreditne linije i Svetske banke i MMF-a.

To ne znači da smo se odrekli saradnje sa Svetskom bankom ili saradnje sa MMF-om, ali znači jednu konkurenciju i mogućnost u saradnji kada su u pitanju velike investicione banke. To govori o tome da smo sebi obezbedili konkurenciju kreditnih ponuda, a to znači da možemo i imamo pravo da biramo da određene projekte radimo sa jednom bankom, opet, različite projekte sa drugom bankom.

To je upravo ono o čemu gospodin Vučić danas pokušava građanima Srbije, kada odlazi, da kaže šta je budućnost – da su to nova radna mesta, da su to fabrike od kojih zavisi ukupna ekonomija Srbije, ali zavisi i budžet Republike Srbije na osnovu koga ćemo mi lakše izdvajati i za nove bolnice, za nove škole, za nove kulturne centre, povećavati plate i penzije, čime ćemo u stvari obezbediti bolji standard građana.

Zbog toga se zaista slažem sa prethodnim govornikom, mojim kolegom Jovanovićem, kada govori o tome da ovakav predlog ne treba uopšte da deli ni političke stranke, ni poziciju, ni opoziciju, nego treba da ga podržimo. Upravo je jedan od ovih razloga, kada govorimo ko su članice i osnivači borda ove investicione banke, da kažemo da su to najrazvijenije zemlje EU, da su to članice i Istoka i Zapada. Zbog toga postoji razlog da sve poslaničke grupe i svi poslanici koji učestvuju u radu podrže ovaj predlog.

Ono što treba još naglasiti jeste da, kada govorimo o najvažnijim investicijama Srbije i Kine, i to ne smemo da zaboravimo, stiće se utisak tek na početku realizacije, zato što će ti rezultati o tom visokom ekonomskom rastu doći preko četiri-pet posto tek za dve-tri godine, jer nama tek slede veliki ugovori sa „Ikarbusom“ vredni 2,6 miliona dolara, zatim izgradnja industrijskog parka na 300 hektara u Borči, kao jedan od glavnih projekata gde Srbiju Narodna Republika Kina vidi kao luku za kineske investicije. Kao što vidite, u te investicije uključuju se i razvijene evropske zemlje i Srbija treba da bude čvorište za investicije na Balkanu. Zato će biti jedna od država koja treba da ima najveći rast.

Ono što mi danas imamo prilike da vidimo jeste da takav koncept, takav plan i program žele da uruše oni koji nemaju poverenje građana. Oni

jednostavno podržavaju pojedince kao što su Đilas, Obradović i Jeremić, koji na volšeban način dolaze do određenih finansijskih sredstava, onih koji danas bivaju osuđeni od strane istog tog zapada i odlaze na robiju od tri godine minimum. Oni koji su finansirani na osnovu crnih nekih fondova pokušavaju da ruše državu Srbiju, objašnjavajući građanima Srbije kako je to legitimno da na nasilnički način ulazite u institucije, nasuprot volji građana, koji su ih ocenili jako dobro sa 2%, 3%, 4%, a čak neki ne mogu ni da pređu cenzus, kao što vidite. Oni su svesni toga da nemaju podršku građana. Svesni su toga da ne mogu da izađu na izbore i zbog toga žele određene scenarije koje smo već dosada videli i ovde u regionu i u svetu – da dođu na vlast silom.

Tako nešto Srbija neće dozvoliti i zbog toga će tražiti od građana Srbija podršku da i ova vlada i predsednik države izađu sa platformom, predlogom kako dalje treba ići, pa neka se građani opredele. Ako žele izbore, imaće izbore. Moći će da se opredele da li žele budućnost ili žele prošlost, ili žele neke scenarije koje su gledali do 2012. godine, da nemaju gde da rade, da nemaju plate, da nemaju budućnost za svoju decu ili će gledati nešto što je zaista karakteristika svih razvijenih država kojima Srbija teži. Da li je lak taj put u budućnost? Naravno da nije, ali svaki dan, korak po korak, vi postižete određene rezultate i ovi današnji akti su sastavni deo tih rezultata i zbog toga treba zaista ovakav predlog podržati od strane svih poslaničkih grupa.

U danu za glasanje SNS glasaće za ovaj predlog. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko od predsednika, odnosno predstavnika poslaničkih grupa želi reč? (Ne.)

Prelazimo na raspravu po prijavama narodnih poslanika za reč.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić. (Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Miladin Ševarlić. (Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović. (Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, moram prvo da izrazim žaljenje što danas na ovoj sednici nisu prisutni ministri pod čijim su resorima ovi akti.

Sve je u redu, gospodine Lončar, kao predstavnik Vlade, pošto je predlagrač Vlada, ali ipak to pokazuje odnos Vlade Republike Srbije prema Narodnoj skupštini. Ministrima u Vladi treba da bude najvažnije da obrazlažu predloge zakona u Skupštini, da dođu u Skupštinu da slušaju kritike narodnih poslanika i to je moralo da bude najpreče, a ne druge obaveze. Šta znači „druge obaveze“?

Prvi sporazum je sa Republikom Litvanijom. Kažem, izražavam žaljenje što nije danas tu ministar Stefanović, jer me interesuje koji su to benefiti ovog

sporazuma. Zašto je nama sada nužno da imamo sporazum sa Litvanijom? Da li smo mi to razvili neku saradnju u prošlosti, pa sad unapređujemo? Da li nam je to nešto važno?

Kao što ste čuli, to je jedna od zemalja koje imaju apsolutno antisrpski stav u celoj EU, koja je među prvima priznala nezavisnost Kosova i pozivala kako je to ključ za uspeh regiona Zapadnog Balkana, dakle nezavisnost lažne države Kosovo, i sad mi sa njima potpisujemo sporazum i ovde slušamo kako je to put u budućnost i kako je to trasa naših investicija i razvoja za bolje sutra u EU. Apsolutno nepotrebno. Pre svega, valjda mi sarađujemo sa svim zemljama EU što se tiče unutrašnjih poslova u okviru Interpol. Zašto je posebno važno da sarađujemo sada sa Republikom Litvanijom na bilateralnoj osnovi? Ja taj razlog ne vidim. Ima mnogo prećih stvari vezanih za Ministarstvo unutrašnjih poslova kojima se mi ne bavimo i o kojima ne raspravljamo, ali zato imamo ove nebitne stvari na dnevnom redu. Dakle, to je neko ko ima otvoren antisrpski stav, ko radi protiv interesa države Srbije i mi ovde slušamo pohvale na njihov račun i pretvaramo se da će to da pomogne na našem putu ka evropskim integracijama.

Moram da kažem jednu stvar. Nije ta Litvanija toliko loša. Ima nešto što rade a što je apsolutno u korist naših nacionalnih interesa – uvek su prvi u blokiranju poglavlja u pregovorima sa EU. Uvek oni, Litvanci i Holandani, prvi blokiraju pregovore. Evo, pitajte Tanju Mišćević. Oni zahtevaju od Srbije usaglašavanje spoljne politike sa politikom EU, tj. sankcije Rusiji. To je njihov osnovni zahtev, a mi ovde pričamo o prijateljstvu i unapređenju odnosa i sporazuma. To je naša saradnja. Mi smo u proteklih nekoliko godina potpisali više sporazuma sa NATO-om. To su SOFA, IPAP i NSPO sporazumi, koji su dali prava vojnicima i službenicima koji su u službi NATO-a ovde kakva nisu bila predviđena vojnicima Trećeg rajha po sporazumu tj. Trojnom paktu. Dakle, to smo mi dozvolili NATO vojnicima na teritoriji Srbije neplaćanje carina, slobodan prolaz, diplomatski status itd. To je sve bilo ekspresno. Usvojili smo to i pričalo se kako je za to kriva bivša vlast.

Imamo već, bar mi srpski radikali govorimo o tome, tri godine situaciju da pripadnicima Rusko-srpskog humanitarnog centra u Nišu mi ne možemo da dodelimo diplomatski status tj. Ministarstvo spoljnih poslova. Više puta smo postavljali ta pitanja u Skupštini Srbije i dobijali smo odgovore gde ministarstva prebacuju nadležnost sa jednih na druge i svi nekako hoće da se otkače od toga. Da li nam je to važno? Da li nam je to važnije ili sporazum sa Litvanijom? Hoće li Litvanci da dođu ovde da gase požare ili da spasavaju ljude iz poplava, ne daj bože, ako nam se to opet desi. Da li će to da rade NATO vojnici po Sporazumu SOFA? Mislim da neće.

Sa druge strane, mi imamo jednu moralnu obavezu, zato što je Ruska Federacija naš najveći zaštitnik na spoljnopolitičkom planu, pogotovo u Savetu

bezbednosti, pogotovo po pitanju KiM, a mogli ste i da vidite kada je ceo taj zapadni svet, uključujući i EU, Sjedinjene Države i sve ostale, hteo da u Savetu bezbednosti bude doneta rezolucija koja proglašava Srbe genocidnim narodom i sve one laži koje su bile tu uključene, uključujući i silovanje dece, više od 200.000 silovanja u ratu u BiH. Rusi su to sprečili.

Mi ne možemo da damo diplomatski status ljudima koju su spasavali naše sugrađane u vreme poplava u Obrenovcu i svaki put kada nam pomoć zatreba. Ali zato unapređujemo saradnju sa Litvanijom, pa hvala bogu, sad će to da bude na jednom istinski odličnom nivou, pa će se možda nešto promeniti. Možda će nas Litvanci zaštititi sledeći put kada budu hteli da nas proglase genocidnim narodom. Dakle, apsolutno, sporazum koji treba odbaciti.

Zato mi je žao što ministar nije tu, jer me zanima i hitnost usvajanja ovog sporazuma, a zanima me i šta je sa Rusko-srpskim humanitarnim centrom. Mi smo predložili da se jedan takav centar formira i na teritoriji AP Vojvodine. Skupili smo više od 30.000 potpisa građana Srbije koji žive na teritoriji APV, a Skupština Pokrajine je odbila da to stavi na dnevni red, skupština u kojoj naprednjaci imaju većinu.

Što se tiče drugog sporazuma, tj. osnivanja Azijske infrastrukturne investicione banke, ja ne mogu da ne primetim da svaki put predsednik Srbije priča o tome kako su Srbi prespavali pad Berlinskog zida, kako su prespavali slom komunizma. Oni su živeli u nekim iluzijama, vreme je za realnost, vreme je za 21. vek itd.

Ono što smo mi uvek pozdravljali jeste saradnja sa Narodnom Republikom Kinom, Ruskom Federacijom, zemljama BRIKS-a i svim ostalim državama iz celog sveta koje žele da sarađuju sa Srbijom, a takvih je mnogo, bez ikakvog političkog uslovljavanja, a to nije tako sa druge strane.

Znate, kada je prvi put EU zavela sankcije Ruskoj Federaciji, ministar trgovine Rasim Ljajić izjavio je kako je sad to naša šansa da mi povećamo izvoz poljoprivrednih proizvoda u Rusiju, da iskoristimo to što ima prostora na tržištu, budući da Evropa više tamo ne izvozi. Istog dana Majkl Davenport, tadašnji predstavnik EU u Srbiji, dostavio je Ministarstvu trgovine diplomatsku notu koja se zove „Ed-memoar“, u kojoj je stajalo da Srbija ne bi trebalo da iskorišćava takvu situaciju da povećava svoj izvoz, nego da sledi politiku EU. Tako smo mi uradili. Dakle, mi smo uradili nešto apsolutno protiv srpskih interesa samo zato što je to neko iz EU tražio od nas.

Takva situacija je i sa ovim velikim svetskim bankama. Znate, svaki put dok smo u procesu evrointegracija, mi ćemo morati kao prioritetnu da biramo Evropsku banku za obnovu i razvoj i ostale banke pod pokroviteljstvom EU. Mislim da treba da demonstrira suverenost Republika Srbija.

Vi ste, ministre, nekoliko puta ponovili kako mi imamo sad svoju stolicu, nama je važan samo srpski interes, ne strane prestonice. I Vučić priča kako je

sad Srbija poštovana u svetu itd. Ako je Srbija poštovana u svetu, molim lepo, da onda vidimo gde je naš nacionalni interes sa kim da sarađujemo, da li da sarađujemo sa bankama koje su sa neke druge strane sveta, koje su u razvoju, koje imaju ozbiljan zamajac i mnogo veći potencijal i mnogo bolje uslove za to.

Saradnja sa Narodnom Republikom Kinom je isplativa na više načina. Pre svega, mi srpski radikali smo upozoravali šta će se desiti ako „Esmark“ američki bude došao u Železaru Smederevo. Podsećali smo šta se desilo sa *U.S. Steel*-om, kako su vratili Železaru kada su sve istopili, sav profit izneli iz Srbije, za jedan dolar, kakav je to katastrofalan ugovor bio i pokolebala se tada vlada Aleksandra Vučića da to potpiše i to je odbijeno.

Evo šta se dešava sad kad su došli Kinezi. Narodna Republika Kina, kada ulaže, oni ne gledaju, kao investitori sa Zapada, da samo uzmu naše subvencije, kratkoročni profit, što brže da se zaradi, nego da ostanu na tom prostoru sledećih 20, 30, 50 ili više godina. Zato je to nama isplativo, bez bilo kakvih specijalnih preferencija prema bilo kome. Samo čista logika.

Isto tako, Srbija je deo i jednog velikog projekta, možda najvećeg na svetu, koji se zove „Pojas i put“, tj. „Novi put svile“. Dakle, pod tim projektima prave se auto-putevi, železnice, ostala infrastruktura, infrastruktura za energetiku itd. Treba maksimalno to da se iskoristi i treba već jednom da uzmemo stvari u svoje ruke kada su u pitanju investicije, a ne kao što je to princip ministarstava da prolaze firme iz Amerike ili EU, neretko i bez tendera, neretko sa velikim ponudama koje su za 100% veće od druge ponude po redu.

Dakle, vrlo je jednostavno. Republika Srbija treba da razvija saradnju i sa ostalim prijateljskim zemljama. Imate sada pitanje Turskog toka. Treba da učinimo sve da nam se ne desi kao što se desilo sa Južnim tokom, jer države kroz koje je trebalo da prođe Južni tok, poklekale su političkim pritiscima. Valjda je važnija naša energetska bezbednost nego put Srbije u EU, koji može da traje još decenijama.

Zašto sam rekao da Aleksandar Vučić često govori kako smo mi prespavali pad Berlinskog zida i slom komunizma? Zato što su sada u opasnosti Aleksandar Vučić i cela Srpska napredna stranka da prespavaju raspad EU. Evropska unija nije organizacija iz devedesetih godina. Evropska unija je na zalasku. Iz EU se prvi put članice iščlanjuju. Prvi put odbijaju da budu članice, kao što je Island, država koja je mnogo manja od nas, dvadesetostruko manja po broju stanovnika, a mi srljamo, mislimo da će nam sporazumi sa Litvanijom pomoći i tapšanje po ramenu. Nema od toga ništa. Dakle, u sferi ekonomije gledati samo sopstveni nacionalni interes, time se rukovoditi, a ne političkim pritiscima.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Još jednom, u ime ministara Stefanovića i Siniše Malog, da kažem da je ovo pre dva dana bilo predviđeno da bude u petak i oni su tako i planirali obaveze, da to bude sutra. Ali došlo je do promene. Desilo se danas, a oni fizički nisu u Beogradu. To je jedini razlog zašto nisu ovde da brane ove stvari o kojima pričamo.

Samo ću jednom reći, mislim da je dovoljno, konkretan razlog. Rekao sam da je sve to zbog naših građana i da ovo nema nikakve veze sa politikom niti bilo čim drugim. Kada se radi o bitnim stvarima, kada imate ovakav sporazum, znatno je brže doći u direktnom kontaktu do izuzetno bitnih informacija, razmena tih informacija ne ide preko Interpola, preko centrala ili preko drugih stvari. To je jedan od najbitnijih razloga kojim se država Srbija rukovodila. U današnje vreme, vreme društvenih mreža i svih onih stvari koje se dešavaju, poput terorizma i ozbiljnog kriminala, faktor vremena igra ozbiljnu ulogu. To je jedan od najbitnijih razloga. Druga stvar – ne radi se ovde ni o kakvom prijateljstvu. Radi se o zaštiti građana Srbije i o onome što bi moglo da se spreči iz tih informacija koje se dobiju i koje se razmene.

Što se tiče gašenja požara koji ste pomenuli, naravno da niko ne očekuje da požare gase ljudi iz Litvanije ili bilo šta drugo. Država Srbija ima zaključen sporazum sa Ruskom Federacijom o gašenju požara, koji je ratifikovan i koji je na snazi. Dakle, da ponovim, država Srbija ima zaključen sporazum sa Ruskom Federacijom na osnovu koga funkcionišemo i na osnovu koga radimo.

Druga stvar – saradnja sa Rusijom i Kinom nikada nije bila bolja nego sada i ta saradnja je iz dana u dan sve bolja, odnosno daje sve bolje rezultate. To su činjenice. Mi želimo da sarađujemo sa svima koji hoće da daju što bolje uslove da Srbija ide napred. Ovde imate situaciju da, ako ova kineska korporacija daje bolje uslove od Svetske banke i MMF-a, koji su njena konkurencija, pa naravno da će Srbija uzeti te uslove. Zato smo se i učlanili ovde. Stoga je zaključak taj da je naš interes jedino Srbija, građani Srbije i šta će oni da urade.

Što se tiče gasovoda, da ne bi bilo neke dileme kod građana, mi smo već ispunili sve uslove koji se traže od Srbije i koji zavise od Srbije. Prošlo je i Vladu i prošlo je sve da bi se taj gasovod uradio.

Da vam kažem jednu stvar. Danas ne postoji nijedna stvar da nije prošla i Vladu i sve što treba, a što je bilo do nas da uradimo da to funkcioniše i da, kada dođe do tog dela, nema stajanja. To možete da proverite već danas. Nema nikakve osnove za sumnju, ali smo mi u celoj toj priči jedan mali igrač koji ne može da donosi bitne odluke, ali može da ispoštuje ono što se od njega traži. Apsolutno smo za to. To je za našu sigurnost. Stalno se povećava potreba za gasom i to je ono što nama treba i radimo i uradićemo sve da se to i ostvari.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Šešelj.

Izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Gospodine ministre, vi ne možete da budete ministar u Vladi pa da kažete da međunarodni ugovori nemaju veze sa politikom. To je samo politika i ništa drugo. To mnogo govori o opredeljenju Srbije.

Znate šta, saradnja sa Rusijom jeste na jednom nivou, ali samo deklarativno. Šta smo mi to uradili? Pazite, jedan čin koji je davanje diplomatskog statusa ljudima koji su spasavali naš narod u vreme najtežih nesreća, a to ne sme da se uradi ne zato što mi to nećemo ili postoje neke barijere, već jedino zato što nam ne dozvoljava EU. Nije to isto kao sporazum za gašenje požara. Znate, mi imamo sporazum i u Partnerstvu za mir, a imamo još sijaset sporazuma sa NATO-om.

Dakle, to pokazuje spoljnopolitičko opredeljenje, intenciju naše države u međunarodnim odnosima. Znate, da bi sada to brže došlo, imamo sada na direktnoj liniji Litvaniju i Srbiju kako bismo brže razmenili informacije. Pa nije srednji vek. U vreme informacionih tehnologija nama je sada potreban poseban sporazum da bismo brzo razmenili informacije. Koliko je to brzo? Koliko bi bilo bez toga? Da li bismo mi sada imali neki period od dve nedelje dok jedna informacija dođe iz Litvanije u Srbiju? To su, ja mislim, priče za malu decu.

Dakle, gasovod se osporava od strane EU. Videli ste, kada je u pitanju energetska bezbednost EU sa „Severnim tokom 2“, tu nema nikakvih problema, a kada je u pitanju energetska stabilnost i Srbije i celog Balkana, onda mi sarađujemo sa Rusijom, treba da se priključimo spoljnopolitičkim sankcijama.

Ja pozivam Vladu Srbije da odoli tim pritiscima. Nemojte me shvatiti pogrešno, ja mislim da je to dobro za našu zemlju.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar, gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Ja hoću samo da vas uverim da će Srbija uraditi sve ono što je u interesu Srbije. Podsetiću vas na jednu stvar da je bila EU i da je bilo pritiska da Srbija uvede sankcije Rusiji. Srbija nikada nije uvela sankcije Rusiji niti će ih uvesti. Znači, eto to su samo činjenice. Evo sada sam proverio.

Što se tiče razmena informacija, ovim sporazumom mogu naši službenici direktno da razmene i dobiju informaciju, bez preskakanja Interpola, centrale Interpola, da šalžete zahteve, pa onda oni presaberu šta će da vam daju, šta neće da daju. Evo, tako kažu ljudi koji su stručni za to. Nisam stvarno stručan. Ovo omogućava službeniku da sa službenikom razmeni informacije koje su bitne za naše građane. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima koleginya Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, ja ću danas govoriti o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke i o zakonu o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala.

Pre svega treba reći da je Republika Srbija zemlja pristupnica Evropskoj uniji i da nikada nećemo odustati od toga, iz prostog razloga što mi sa EU imamo 70% trgovinske razmene, što je jako bitno. Drugo, mi sarađujemo i sa zemljama BRIKS-a, bogu hvala. Mnogo je skuplje izvoziti u Indiju ono što izvozimo u Nemačku itd.

Da se vratim ja na Azijsku infrastrukturnu investicionu banku. Jako je dobro što je na predlog NRK ova banka zaživela 2016. godine. Predlog ide od 2015. godine i naravno, najveći procenat kapitala ili ulaganja u tu banku ima NRK, zatim Indija i Rusija. Ta banka je zamišljena pre svega kao regionalna banka koja se bavi infrastrukturom Azije i njenim razvojem. Međutim, od 37 zemalja koje su tada bile uključene u ovu banku, naglo se povećao broj zemalja, vrlo razvijenih zemalja. Dvadeset zemalja je pristupilo ovoj banci, i to uglavnom najrazvijenijih. To su Nemačka, Francuska, Velika Britanija, Italija i Španija, da bi u narednim godinama taj broj bio povećan na 93 zemlje, što je jako dobro. Zašto je dobro? Zato što je kapital 100 milijardi dolara.

Republika Srbija ima viziju i predsednika koji je veoma respektabilan u svetu. Zahvaljujući njemu, NRK je dosada uložila enormnu količinu novca. I tek će ulagati. Ovih dana treba da stigne 1,3 milijarde evra za RTB Bor, za njegovu kompletnu revitalizaciju. Zatim ćemo u Borči otvoriti industrijsku zonu, odnosno industrijski park, koji će biti oko 10 milijardi evra. Zaposlićemo 5.000 ljudi, možda i više. U Zrenjaninu se vrlo brzo otvara fabrika u koju je uloženo 800 miliona evra. To znači da nikada u istoriji nisu bili bolji odnosi sa NRK nego danas, zahvaljujući upravo našem predsedniku Aleksandru Vučiću i njihovom predsedniku Si Đinpingu.

Vrlo je dobro da mi možemo da radimo sa kim god hoćemo i kako god hoćemo. Nekada nismo mogli. Sada to možemo upravo zahvaljujući respektabilnosti zemlje koju je doveo do tog nivoa gospodin Aleksandar Vučić.

Mi smo poslali pismo namere i to pismo namere je odobreno. Mi smo u decembru ove godine dobili zvaničan pristup da možemo da pristupimo, međutim, postoje i uslovi, a to je da na petogodišnjem nivou izdvojimo po 200.000 dolara jer je za ulazak u tu banku neophodno uplatiti milion evra.

Dobro je što ćemo ući jer ćemo dobiti izuzetno dobre kredite i treba videti koji su to sve fondovi da se mi priključimo da ovu, do 2000. godine potpuno devastiranu zemlju, izvedemo definitivno iz tog sivila u koje nas je uvela ova DS vlast i ostala opozicija, koja sada vlast i dalje ruši nasilno, a znamo da su na izborima dobili 2–3%. Sramota je to. Jako ružno govore. Jako ružno rade.

Pokušavaju da izvedu državni udar, što je nedopustivo. Ako žele izbore, svi smo ovde za izbore, imaćemo izbore. Dobiće opet svi zajedno možda pet, šest, sedam, osam posto. Mi ćemo vladati dok budemo želeli. Zna li zašto? Samo zato što naš predsednik i kompletna Vlada, vi, gospodine, koji odlično radite svoj posao, rade za ovu Srbiju.

Šta još reći? To da je na vrhu ove banke predsednik koji se bira iz Saveta guvernera. Svaka zemlja koja uđe sa kapitalom u ovu banku daje svog guvernera, što je jako dobro, jer se na taj način ima uvid u kompletan kapital banke, ispod, hijerarhijski ide i bord, odnosno Direktorat koji ima 12 direktora koji se bave poslovanjem kompletne banke.

Ono što je najvažnije jeste to da ćemo mi vrlo brzo, za koju godinu, biti jedna, mislim da smo već i sada centar na Balkanu, i nije slučajno što ulaže kineska banka ovde i ne samo kineska, nego i ostale banke. Meni se lično dopada što imamo alternativu. Nemamo samo Svetsku banku, nemamo samo MMF, sada ćemo imati i ovu banku, koja će nam davati, sigurna sam, mnogo povoljnije kredite nego što je to bilo dosada.

Reći ću još samo par reči o ovom zakonu o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala. Ja sam uvek za to jer je vrlo važno da imamo izuzetno dobre bilateralne odnose sa svim zemljama. Ukoliko nemamo, treba da se potrudimo da ih napravimo. Prvo ide taj sporazum, pa ćemo onda da radimo i druge sporazume, pa ćemo verovatno imati neku dobru razmenu jednog dana, a ono što je najvažnije, radi se o kriminalu, o terorizmu, imaćemo protok informacija. Znači, delimično će biti zaustavljen terorizam. Možda će protok informacija doći u Srbiju pa ćemo znati kuda idu putevi droge. Možda će neka da završi baš u Srbiji. Imaćemo informaciju da to sprečimo, sigurna sam.

I ne samo to, tu je nedozvoljena trgovina oružjem, odnosno prodaja ljudskih organa, ko zna čega sve, jer je kriminal kancer društva i ja sam uvek za to da se to preseče.

Sa zadovoljstvom ću u danu za glasanje podržati sve predloge ovih zakona o kojima već raspravljamo danas i juče. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja ću krenuti od ove malopredašnje konstatacije ministra Lončara, koji je rekao kako Srbija nije niti će ikada uvesti sankcije Ruskoj Federaciji.

E sad, to nama radikalima lepo zvuči, a siguran sam i većini građana Srbije, ali vi tu, gospodine Lončar, imate jedan problem, a to je taj problem što je to kontradiktorno proklamovano i politici Vlade Republike Srbije i tom nesrećnom putu u EU.

Članstvo u EU podrazumeva zajedničku spoljnu politiku. Spoljnu politiku Evropske unije određuju vodeće zemlje. Niti je određuje Bugarska, niti Rumunija, niti će je određivati sutra Srbija, ako ikada uđe u EU.

Zvanična politika EU su sankcije Ruskoj Federaciji. I tu je dokaz da vi zaista pokušavate da sedite na dve stolice, iako ste maločas, isto deklarativno i demagoški, slobodno mogu reći, pričali o tome kako vi sedite na srpskoj stolici. Da sedite na srpskoj stolici, vodili biste računa o interesima srpskog naroda i odavno biste raskrstili sa tom šarenom lažom zvanom EU.

Vi pokušavate da balansirate, ali to nevešto činite, jer pored nekih izjava u kojima govorite o saradnji sa Evroazijskom unijom, sa Rusijom, Indijom, Kinom, gde je očigledno naš interes, vi neprestano ispunjavate uslove EU. Evropska unija nas je bombardovala. Vodeće zemlje EU su nas bombardovale. NATO nas je bombardovao, a vi uporno, i vaša vlada, trčite njima u zagrljaj, servilni ste, ispunjavate uslove i nanosite štetu svim građanima Srbije. I to je problem. Što se pre okanemo te zablude, što pre otvoreno pogledamo činjenicama u oči i krenemo ka ispunjavanju naših nacionalnih interesa, to ćemo pre živeti bolje.

Mi danas raspravljamo o nekoliko tačaka. Vi, naravno, nemate nikakve veze sa ovom objedinjenom raspravom, kao ministar zdravlja. Vaše obrazloženje je – ministri su drugačije planirali svoje vreme. Time pokazujete da ne poštujete Narodnu skupštinu Republike Srbije, jer ne može se Narodna skupština prilagođavati ministrima koje je izabrala, nažalost, već su ministri ti koji treba da sede u hodniku, da čekaju da tačka za koju su od strane Vlade Republike Srbije određeni kao zastupnici predlagača dođe na red, pa da uđu i da onda odgovaraju na pitanja narodnih poslanika i da trpe tu baražnu paljbu, politički govoreći, naravno. To je ono kako to izgleda u normalnim i uređenim državama koje razumeju šta znači demokratija. A ovde vama je najnormalnije da kažete – nije se Skupština uklopila u raspored ministara. Mi smo prošle nedelje imali ministra poljoprivrede koji je govorio o zakonima koji nemaju veze sa njim. Pre toga neke druge. Dakle, postalo je pravilo da ministri ne govore o predlozima zakona koji su iz njihovog resora. I to je potpuno normalno.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, hajde i vi malo o zakonima.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Hvala vam, gospodine.

PREDSEDAVAJUĆI: Malo o zakonima.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Hvala, gospodine Arsiću. Veoma cenim to što govorite.

Ajmo dalje, jednu po jednu tačku. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije potpisan je 16. aprila 2013. godine, pre punih šest godina. Vi ste tu dali jedno, rekao bih, potpuno nesvakidašnje objašnjenje. Vi kažete – bilo je potrebno da

se doradi tekst. U pitanju je, kako ste sami rekli, jedna jedina reč. Znači, tamo gde je stajalo „razmena informacija“, sada stoji „razmena poverljivih informacija“.

Šest godina je vašoj vladi, i vladama pre vas, ali postoji kontinuitet režima, šest godina vam je trebalo da dodate jednu jedinu reč. I vi pričate nama danas da je to potrebno da bi brže tekle informacije. Jednu reč šest godina vi razmenjujete i dodajete. I onda govorite o važnosti i o nekakvom uskom grlu jer, bože moj, ako idu informacije preko Interpola, to ide preko centrale. Pa ne šalje se to, ne znam, konjskom zapregom, niti sve informacije moraju proći sedište Interpola. To ne funkcioniše tako. Svaka država ima svoju podružnu jedinicu Interpola pa se razmenjuju informacije. Ovde jednostavno nije suština u tome, nego je suština pokazati na koji način vi zaista vodite računa o interesima građana Srbije. Ako tvrdite da je ovo interes, onda interes nije bio da se šest godina usaglašava jedna reč.

Litvanija nije prijateljska država prema Republici Srbiji. Oni ne priznaju naš suverenitet i teritorijalni integritet. Ima li goreg zločina u međunarodnim odnosima? Šta je to gore što mogu da nam urade nego da ne priznaju celovitost teritorije Republike Srbije? Šta je to gore što bi mogli? Nema goreg zločina u međunarodnim odnosima nego nipodaštavati neku državu. Oni nas ne priznaju i vi sa njima razvijate saradnju, pravite se da ništa nije bilo, a onda istovremeno pričate kako se borite za očuvanje Kosova unutar granica Srbije i zaklinjete se na Ustavu Republike Srbije da ćete ga braniti i čuvati. E, to, gospodine Lončar, jedno sa drugim zaista ne ide.

Poslovnik Narodne skupštine kaže da se o predlozima može obaviti zajednička rasprava ukoliko su međusobno uslovljeni, pa bih vas molio, gospodine Lončar, da mi odgovorite kako je ovaj sporazum o saradnji u borbi protiv kriminala između Srbije i Litvanije povezan sa Odlukom o izmenama i dopunama odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije.

Naime, menja se Vladimir Petković u Odboru za zaštitu životne sredine i imenuje se Maja Gojković. E, kakve bi reperkusije bile ukoliko slučajno ne bismo usvojili ovaj predlog a usvojili bismo Sporazum sa Litvanijom ili obrnuto? Da li bi to moglo jedno bez drugoga? Da li je možda zbog toga bilo potrebno to šestogodišnje usaglašavanje? Možda su oni tražili zamenu tog člana odbora, možda je to bio uslov. Možda je tu zapelo pa smo se konačno kao Vlada odlučili na taj korak. O čemu se radi?

Potpuno je jasno, naravno, da o tome nema ni govora, već da je ovo jednostavno besmislica i pokazuje na koji način vi kreirate dnevni red i tačke o kojima će se diskutovati. Sad vam je bilo potrebno da prikazete u javnosti da se kao nešto radi, pa ste zakazali one dve tačke da malo Čanku date veštačko disanje i da ga vratite u politički život. Onda ste sad rekli – hajde malo da i ovo,

što je prethodno bio predlog da se obavi jedinstvena rasprava o svim tačkama, podelimo na dve rasprave, da bismo imali mi dve nedelje da ovde pomalo o nečemu pričamo i da zamajavamo javnost da je to nešto što je veoma važno za građane. Većinski nije.

Vi ste, gospodine Lončar, juče, obrazlažući zakon u koji se zaista i razumete, što treba pozdraviti, rekli kako ste Sergeju Trifunoviću i njegovoj fondaciji dali 250.000 evra iz razloga...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, molim vas, o temama dnevnog reda.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Upravo o temama, gospodine Arsiću. Ja cenim vašu budnost.

Evo, ministar jedva čeka da mi odgovori. Prema tome, dozvolite da se diskusija obavlja nesmetano.

PRESEDAVAJUĆI: Pa znam, ali vi, kolega Šaroviću, valjda znate koja je definicija korupcije, molim vas.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, pa upravo o korupciji pričam. Nemojte vi napadati svog ministra. Dozvolite meni da to uradim.

PRESEDAVAJUĆI: Kakve veze ima Sergej Trifunović sa Litvanijom?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Verujem da sam potkovaniiji politički da to uradim.

PRESEDAVAJUĆI: Pa niste.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dakle, odgovor ministra je bio da je dao 250.000 evra iz razloga što je u tom trenutku Sergej Trifunović u javnosti bio kao neki narodni heroj. Mislim da sam od reči do reči ponovio – kao neki narodni heroj.

E sad, to u pitanje dovodi, gospodine Lončar, sistem odlučivanja u Ministarstvu zdravlja. Jedan dan on na Tviteru zatraži pare, pa mu predsednik Republike da pare. Kaže, biće pare.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, molim vas, pre nego što nastavite dalje diskusiju, ja vas molim da mi kažete o kom zakonu govorite.

(Nemanja Šarović: Evo, slušajte.)

Ne, ne, neću ja da slušam. Ja sam vama postavio pitanje – o kom zakonu vi govorite? Ako ste juče nešto zaboravili da kažete, to je bilo juče. Znači, sada trenutno govorimo o sledećim zakonima, pošto mi izgleda da vama treba i kalendar, a ne samo zakoni – o Predlogu zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke, o Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala, o Predlogu Odluke o izmenama odluka o izboru članova i zamenika članova odbora i o Predlogu Odluke o izboru predsednika Komisije za hartije od vrednosti. Ni u jednom od ovih zakona za vreme vaše diskusije od 10 minuta nisam uspeo da nađem zajednički imenitelj sa Sergejem Trifunovićem.

Zatražite ponovo reč, ali molim vas da govorite o zakonima koji su danas na dnevnom redu.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Evo, ministar Lončar je, nažalost, odnosno na sreću, razumeo to...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, kad gospodin Lončar bude vodio Narodnu skupštinu, onda možete to da konstatujete, a sada to rade narodni poslanici, pa vas molim da nastavite o tačkama dnevnog reda koje su danas na raspravi.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Kada biste, gospodine Arsiću, dozvolili da kažem više nego tri-četiri reči, onda biste shvatili o čemu govorim i shvatili biste da je to zaista povezano upravo sa ovom tačkom dnevnog reda.

Vi, kada je reč o dnevnom redu, veoma široko tumačite neke stvari, pa ću iskoristiti priliku da gospodina Lončara pitam – na koji način je Predlog odluke o izboru predsednika Komisije za hartije od vrednosti povezan sa Predlogom zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke?

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Ne možete to da pitate gospodina Lončara. Niste uopšte naučili Poslovnik. Mislim da je to kolega Martinović predložio. Njega morate da pitate. Ne možete ministra. To je odluka Narodne skupštine, nije Vlade ni ministra.

I vi kažete da ste završili pravni fakultet?! Zaista me iznenađujete, kolega Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, hvala vam što ste mi po šesti put, čini mi se, ako sam dobro izbrojao, isključili mikrofon...

(Predsedavajući: Tri puta.)

Ako mislite, gospodine Arsiću, da treba raspravljati o tome što sam ja završio pravni fakultet, jesam, završio sam ga na vreme, završio sam državni pravni fakultet. Dakle, niti sam kupovao diplomu, niti sam ga završio sa 40 godina, niti sam završavao neke sumnjive fakultete. Ako o tome želite da diskutujete, možemo i o tome, ali se plašim da je većina tih o kojima pričamo upravo sa strane koju vi predstavljate.

Moje pitanje ministru je legitimno. U okviru ove rasprave ja mogu da rešetam ministra do mile volje i da ga pitam šta god me zanima. Ne možete vi odlučivati šta narodni poslanik može da pita, a šta...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, kao iskusnom pravniku, član 106. Poslovnika kaže – govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres. Znači, ne može šta hoće, šta mu padne na pamet. Ja mogu

da tumačim i široko Poslovnik i teme dnevnog reda, ali vi zaista previše, ne mogu da kažem široko, nego previše očigledno izlazite iz teme dnevnog reda.

Izvolite, kolega Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dakle, gospodine Arsiću, time što sam pročitao nazive dve tačke dnevnog reda o kojima raspravljamo, ja sam previše široko izašao iz teme dnevnog reda, ukoliko sam shvatio? Ne znam, kada ste rekli kao iskusan pravnik, da li ste govorili o sebi? Da niste i vi možda, poput Tome Nikolića, pod stare dane završili i taj fakultet? Ako jeste, obavestite nas zvanično pa da čestitamo. Zašto da ne? Možda ćete i vi u narednom mandatu sedeti u Vladi Republike Srbije. Vidite, tamo su takvi kadrovi više nego dobrodošli.

Dakle, ministre, ja se nadam da ćete vi, bez obzira na ove upadice, shvatiti koliko je plemenitija rasprava ukoliko predsedavajući dozvoli da se ona normalno odvija, pogotovo kada nema teških reči. Vi vidite da ja zaista uz osmeh sa vama diskutujem. Nema tu nikakvog ni jeda ni gorčine, niti sam poneo motornu testeru. Da jesam, možda bi o tome bilo dozvoljeno razgovarati, pošto vidim da je testera jedna od tema dnevnog reda. Dosta govore o tome poslanici iz vaših redova, samo ne mogu da nađem ko je.

Što se tiče ove tačke koja je za nas veoma zanimljiva, a to je Predlog zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke, to je još jedan pokazatelj koliko vi, kao Vlada, imate dvostruke standarde i koliko građanima Srbije pričate potpuno različite stvari. Sa jedne strane, mi smo danas čuli hvalospeve o tome kako je baš u interesu građana da budemo članovi ove banke, kako je baš dobro učestvovati u evroazijskim integracijama.

Međutim, kada mi srpski radikali to pričamo prethodnih 20 godina, 20 i više, onda se mnogi od vas tu sablažnjavaju, pa se čude, pa kažu – nema Srbiji života bez EU, ne može se drugačije, nema Srbiji života bez MMF-a, a upravo je ova tačka dnevnog reda danas pokazatelj da vi u tome niste iskreni. Pokazatelj je da ste obmanjivali građane Srbije. Pokazatelj je da se može živeti bez članstva u EU i da napredak, i privredni, i ekonomski, i kulturni, i nacionalni i svaki drugi srpskog naroda i Srbije kao matične države ni na koji način ne zavisi od članstva u EU, jer da je tako, mi bismo bili osuđeni na propast.

Čuli smo maločas, kaže jedan od vaših poslanika – pa što bismo mi izvozili u Aziju kada je jeftinije da izvozimo ovde gde je bliže? Zašto onda Nemačka...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Žao mi je, kolega Šaroviću. Ja sam vas opominjao da pametno trošite resurs koji se zove vreme i stalno sam vas vraćao na temu dnevnog reda i taman kada ste došli na temu dnevnog reda, potrošili ste preostalo vreme vaše poslaničke grupe, a da ne biste već dizali ruku...

Dobro, kolegice Radeta, dobićete po Poslovniku, nema problema. Izvolite.

VJERICA RADETA: Zaista nema smisla, kolega Arsiću, ovo što pokušavate, odnosno što ste malopre izgovorili.

Prvo, sve vreme dok je Nemanja Šarović govorio, bilo je neprimereno da ga prekidate svaki čas, pogotovo što poslanici skupštinske većine pričaju sve samo ne ono... Ja sad stavljam na opkladu šta god hoćete, pitajte ih sada šta je na dnevnom redu, da nabroje precizno naslove tačaka, sve priznajemo. To je jedna stvar.

Druga stvar, kako vi sebi dozvoljavate da kažete narodnom poslaniku da ste mu vi ponudili da kaže nešto pametno? Ko ste vi da procenjujete šta je pametno a šta nije, kolega Arsiću? Molim vas, najlepše vas molim, vodite računa o Poslovniku. Vodite računa o dostojanstvu. Sada ste kliknuli da mi kažete da nisam rekla po kom članu sam se javila. Naravno, reći ću, to je član 107. Celo vreme vređate dostojanstvo Narodne skupštine, a prevršili ste meru time kada ste rekli – ja vam dajem mogućnost, kažete vi poslaniku, da kažete nešto pametno. Kako vi dajete mogućnost? To je prvo pitanje. Drugo, kako vi možete da procenjujete šta je pametno a šta nije? To ne može ni Lončar kao lekar, a kamoli vi. Dakle, vodite računa. Molim vas, ako imate neki problem, neku netrpeljivost, ne smete to na taj način da pokazujete.

Ceo dan normalno raspravljamo. Evo, već drugi dan, koliko ovo traje, normalno komuniciramo sa ministrom, repliciramo jedni drugima i vi onda dođete da pokvarite tok rasprave. Nemojte, molim vas. Verovatno je vama problem da već dva dana sedite, ne možete da izađete ni na kafu, ni na cigaru, ali evo mene ovde, kad god hoćete, doći ću, zameniću vas tu, potpredsednik sam, a vi onda slobodno izađite i prošetajte. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Odmah da odgovorim, kolegice Radeta.

Pošto očigledno ovde neko pokušava da mi stavi reči u usta koje nisam rekao i o tome da ja kršim pravila ponašanja u Narodnoj skupštini, ja samo mogu da vam kažem da je vreme Poslaničke grupe SRS 28 minuta i pet sekundi i da je kolega Šarović govorio nešto više od dva minuta preko tog vremena, baš zato što sam pokušavao...

(Vjerica Radeta dobacuje.)

Imaćete vi to zadovoljstvo, nadam se, jednog dana, a dotad...

(Vjerica Radeta: Zašto pitaš onda?)

Zato što sam pokušavao kolegu Šarovića da vratim na temu dnevnog reda i to vreme sam uračunao. E sad, to što se on nije držao tačke dnevnog reda, to nije moj problem nego njegov.

Reč ima ministar Lončar.

Izvolite.

(Nemanja Šarović: Poslovnik.)

Izvolite, kolega Šaroviću, po Poslovniku.

(Vjerica Radeta: Šta misliš, da li ja hoću da se izjasnim?)

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni, koleginice Radeta? Izvinjavam se. (Da.)

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, član 27. Poslovnika o radu Narodne skupštine vas obavezuje da sednice vodite u skladu sa Poslovnikom i potpuno je jasno, iako ste vi juče pokušali to da demantujete, a i prethodnih dana, da postoji lični animozitet i da vi niste u stanju da vodite sednicu u trenucima kada ja govorim, jer me prekidate bez ikakvog razloga. Iako ste puštali sve druge poslanike da pričaju kada je na dnevnom redu slobodna tema o svemu i svačemu, šta god im je palo na pamet, i o stvarima koje nisu na dnevnom redu, i o ljudima koji nisu tu, i o događajima koji nemaju nikakve veze sa ovim, vi ste mene prekidali pet ili šest ili ko zna koliko puta. Onda je zaista teško pratiti koliko je vremena proteklo, jer svaki put kada me prekinete, isključite mi mikrofon, to se vreme resetuje.

Vi na to, gospodine Arsiću, nemate pravo. Kada biste vi shvatali i razumeli šta je dobra demokratska praksa, vi ne biste prekidali narodne poslanike, već biste pustili da ja obrazložim ono što želim, na način na koji želim. Postoji jedna izreka, vi niste završili pravni fakultet, pa neću zameriti, koja kaže: *Vox populi, vox dei* – „Glas naroda je glas božji“. Niste vi tu bogom dani da kažete da li je nešto pametno ili nije, i time što ste rekli da ja nisam govorio pametno vi mene niste uvredili, vi samo o sebi govorite i pokazujete koliko ništa ne razumete. Jer da razumete, nikada sebi ne biste dozvolili da tako nešto kažete.

Građani su ti koji procenjuju šta je dobro i pametno, a ovde...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Šaroviću.

Samo sam u skladu sa članom 27. postupao, primenjujući član 106.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? Samo da ili ne, kolega Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ja želim da se Skupština izjasni o tome u danu za glasanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Gospodine Šaroviću, ja sam siguran da vi kao iskusan političar... Rekli ste – zašto mi ranije nismo sa ovom bankom napravili...? Ali samo da ste pogledali, banka je tek krenula sa radom 2016. godine. Mi smo već 2018. godine podneli zahtev, uradili što je potrebno da se priključimo.

Prema tome, da kažete da favorizujemo nekoga, da favorizujemo, ne znam, Svetsku banku, MMF...

(Poslanici SRS dobacuju.)

Ja ne žurim nigde. Jedino ako vi žurite.

(Nemanja Šarović: Arsić žuri.)

Ja ne žurim nigde. Meni je izuzetno zadovoljstvo ovde da budem, da sa vama pričam, da razjasnimo sve stvari i nigde ne žurim. Tako da...

Ako imam pravo. Ako nemam pravo, recite.

PREDSEDAVAJUĆI: Sergej Trifunović danas nije tema, gospodine ministre, ali ako je već kolega Šarović postavio pitanje, izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Prema tome, čim se pojavilo nešto što može da bude korisnije, odnosno korisno za građane Srbije, za državu Srbiju, da može neko da nam ponudi kredite, uslove koji su bolji od nekih drugih, mi smo to uradili. Znači, to je suština priče. Toliko o favorizovanju svega.

(Milorad Mirčić: Akcionari...)

Akcionari smo da bismo došli u situaciju da možemo da konkurišemo za projekte i za kredite.

(Poslanici SRS dobacuju.)

To je uslov. Nemamo ga još, tek treba da bude, zato se glasa sada da bi to bilo, ali to je uslov da bismo mi koristili te povoljnije...

(Milorad Mirčić: Mi smo partneri.)

Idemo dalje, razumeli smo se.

Druga stvar, stalno pominjete EU i da mi sve uradimo što EU kaže. Podsećam opet, vezano za sankcije Ruskoj Federaciji i za sve ostalo, ja vas uveravam samo u jednu stvar, da pomno pratimo šta se dešava i u EU i na svim drugim mestima i da ćemo uraditi ono što je najbolje za građane Srbije, da nam je to jedino bitno i da ćemo ceniti kako se neko ponaša prema nama. Aleksandar Vučić je doveo Srbiju u tu poziciju da može tako da radi. Srbija nije u bankrotu ili pred bankrotom. Ne mogu više da je ucenjuju nekim nepovoljnim kreditima, zajmovima i ostalim stvarima. Aleksandar Vučić je doveo Srbiju na mesto jednog ravnopravnog partnera i ravnopravnog sagovornika. Mnogo toga ne može da se desi u regionu a da Srbija ne bude uključena u to. To je samo iz razloga što Srbija već tri godine ima suficit, što je smanjila broj nezaposlenih, što ima maksimalan broj investicija koje dolaze u Srbiju.

Prema tome, još jednom, samo budite sigurni da ćemo sve to dobro odmeriti, videti, pratiti situaciju i uraditi sve što je najbolje za građane Srbije. Hvala vam.

(Nemanja Šarović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, gospodine Nemanja Šaroviću. Ministar je samo odgovorio na vaše pitanje.

(Nemanja Šarović: Poslovnik.)

Reč ima narodni poslanik Bojan Torbica.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dakle, gospodine Arsiću, vi još jedanput pokazujete da sednice vodite po dvostrukim aršinima. Ja sam prvi narodni poslanik, ne samo danas već uopšte, rekao bih, i prethodnih nekoliko dana, kome ste odbili da date pravo na repliku iako je bilo očigledno da je ministar meni odgovarao i iako je bilo očigledno da je pogrešno protumačio moje izlaganje.

Ja sam ministra pitao određene stvari, a on nije odgovorio vezano za sankcije Rusiji. Da li ćete izabrati sankcije Ruskoj Federaciji ili EU? Nema trećeg, ne možete se kriti. Zahtev EU i zajedničke spoljne politike jesu sankcije Ruskoj Federaciji. Ne možete reći idemo u EU a da nema sankcija. Recite građanima Srbije šta je istina, jedno ili drugo.

Znam da predsedavajući ne želi da mi dozvoli da sada diskutujem. Potpuno je očigledno da će me uskoro ponovo prekinuti, valjda po 14. put, da bi opet pričao ne znam ni ja šta, apsolutno nikoga ovde nije ubedio, a isto tako smatram, ministre, da vi niste maloletni, niti ste mutavi...

(Isključen mikrofonom.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, član 103. reguliše pravo na povredu Poslovnika. Vi ste vaše pravo na povredu Poslovnika iskoristili da odgovorite ministru, tako da samo mogu da vas pitam da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o vašoj povredi Poslovnika.

(Nemanja Šarović: Želim prvo dva minuta da iskoristim. Nisam iskoristio dva minuta.)

Žao mi je.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvažene kolege, uvaženi predstavnici Vlade, kad već govorimo danas o Sporazumu između Vlade Srbije i Vlade Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala, važno je pomenuti da je kriminal pojava koja sama po sebi ne poznaje ni nacije ni granice i bitno je da svako društvo i svaka država urade, koliko je god to u njihovoj mogućnosti, da tu pojavu svedu na neki minimum koji će biti prihvatljiv za svakodnevni život, za funkcionisanje društva i za nesmetano funkcionisanje jedne države.

Najgore od svega je ako država počne da pravi kompromise i dilove sa kriminalom, a svedoci smo onoga što se u proteklom decenijama dešavalo u Srbiji. Treba podsetiti da je u Srbiji u to vreme sprega kriminala i same države bila veoma čvrsta i da je kriminal pretio da proguta i samu državu. Poznata je sprega tajkuna i tadašnje vlasti, današnje opozicije, a poznate su i posledice tog udruživanja. One su se pre svega ogledale u pljačkanju Srbije.

Setite se da su u to vreme postojali razni ljudi u Srbiji čije ime niste smeli čak ni pomenuti, a koji su u suštini bili gospodari života i smrti u Republici Srbiji. Ti ljudi su imali, da kažem, ozbiljne veze sa tadašnjom vlasti DS-a, a posledice tih njihovih udruživanja i veza su pre svega siromašenje Srbije, pljačkaška privatizacija, isisavanje državnog novca...

(Nemanja Šarović: Tema.)

Evo, rado o temi, kolege... Isisavanje državnog novca kroz takozvane kombinacije, kako su oni tad nazivali te svoje zajedničke poslove sa vlastima.

Činjenica je, takođe, da se do 2012. godine niko u Srbiji nije usudio suprotstaviti ni toj pojavi, ni tim ljudima, ali odjednom, posle te 2012. godine, ti ljudi koji su bili nedodirljivi počeli su da osviću u srpskim zatvorima. Mnogi od onih koji su pljačkali Srbiju našli su se iza zatvorskih rešetaka. Tadašnju akciju i sudar sa kriminalom koji je pretio da proguta državu predvodio je lično predsednik Aleksandar Vučić, uz pomoć SNS-a.

Ta borba svakako i danas traje. Istovremeno, nastavili smo da jačamo srpsku policiju, pre svega kroz stvaranje boljih uslova za rad policijskih službenika, kroz stvaranje nešto boljih materijalnih uslova, tj. kroz povećanje zarada policijskih službenika kao direktnih nosilaca te borbe protiv kriminala.

Mi upravo ovaj sporazum sa litvanskom vladom vidimo kao deo i nastavak te borbe koja je započeta još te 2012. godine i svakako da podržavamo ono što je predlog Vlade na današnjem dnevnom redu. Međutim, sve ovo ima i jednu drugu političku stranu. Dobro je što predsednik i Vlada traže prostor za saradnju i sa onim državama sa kojima se često ne slažemo oko nekih politički važnih pitanja za nas, tražeći prostor za saradnju oko svih onih stvari u kojima imamo nekakav zajednički interes, ali istovremeno čuvajući, ljubomorno čuvajući i jačajući saradnju, evo, to je primer sa, na kraju krajeva, sporazumom sa Litvanijom, ali istovremeno čuvajući i jačajući tu saradnju sa onim državama sa kojima se u političkom smislu i oko važnih političkih stvari za nas slažemo, što je slučaj danas sa Gruzijom, čiju smo delegaciju imali čast ugostiti u ovom uvaženom domu.

Sve dok te stvari idu tim tokovima i u ovom operativnom smislu, kada je u pitanju borba protiv kriminala, ali i u ovom političkom, kada je u pitanju saradnja Srbije na međunarodnom planu sa svim važnim faktorima, Vlada i predsednik će imati podršku SNS-a i nas poslanika iz SNS-a, pa ćemo tako i ovaj sporazum između litvanske i srpske vlade podržati u danu za glasanje. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima koleginica Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kada je zakonom predviđena obaveza potvrđivanja međunarodnog sporazuma, predlog kao što je ovaj nađe se pred narodnim poslanicima. Radi se o Predlogu zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke.

Banka raspolaže sa više od 100 milijardi dolara kapitala i ima 93 države članice. U decembru 2018. godine odobreno je članstvo i Srbiji i to će umnogome doprineti bržem i boljem razvoju određenih oblasti kod nas. Pre svega, treba ukazati na mogućnost i na spremnost Srbije da bude jedna od zemalja članica, jer smo sada spremni da ispunimo uslove koji su stavljeni pred nas i to je za svaku pohvalu. Sa druge strane, predviđa se mnogo pozitivnih efekata donošenjem ovog zakona. Banka će pružati finansijsku podršku svojim članovima kroz odobravanje kredita, sufinansiranje, kapitalna ulaganja, davanje sredstava iz različitih fondova, kako bi podstakla razvoj infrastrukture, a posebno će pružati pomoć manje razvijenim članovima.

Podsetiću da su odnosi između Srbije i Kine išli uzlaznom putanjom, što je rezultiralo saradnjom u oblasti izgradnje saobraćajnih infrastruktura, energetike, poljoprivrede, kulture, privrede, odbrane, ekonomije itd. Pre nekoliko godina Železara Smederevo nije imala nikakvu budućnost, a danas doprinosi stabilnosti budžeta Smedereva i upošljava mnogo ljudi. Kineska HBIS grupa uložila je više od 150 miliona evra kada je preuzela Železaru i zadržala više od 5.000 radnika, a svake godine se za novih 200 ljudi stvara mogućnost za zapošljavanje. Danas proizvodnja beleži istorijske rekorde, a veliki napredak postoji i kada je izvoz u pitanju.

Takođe nešto što je aktuelno jeste potpisivanje Sporazuma između Kineske akademije nauka i Srpske akademija nauka i umetnosti u oblasti visokih tehnologija i inovacija, koje su osnov ekonomskog razvoja u budućnosti.

Učlanjenje Srbije omogućiće nam pristup povoljnim kreditnim sredstvima za realizaciju projekata i programa koji se i sada sprovode u saradnji sa kineskim partnerima.

Zbog svega što sam navela smatram da treba podržati ovaj predlog, što ću ja i učiniti sa svojim kolegama iz Poslaničke grupe SNS. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovane kolege narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stavovi 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 sati, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akta iz dnevnog reda ove sednice.

Reč ima kolegistica Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije, pitanje ekonomskog napretka, pitanje mira i stabilnosti, pitanje bezbednosti Republike Srbije, ali i svakog građanina naše zemlje, pitanje stalnog napretka i razvoja jesu pitanja koja je u svom programu proklamovala SNS i pitanja su na kojima uporno i vredno radi i predsednik Republike Aleksandar Vučić, ali i kompletna Vlada.

Ono što najpre želim da istaknem i čega da se dotaknem jeste Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala.

Svako ko je pročitao ovaj sporazum, a čitajući Predlog sporazuma u tački 2, koja se odnosi na oblast rada i saradnje nadležnih institucija i gde je nabrojano 14 tačaka, svakako da nema nijedan valjani razlog zbog čega ovaj sporazum ne bi bio prihvaćen, posebno kada je u pitanju otkrivanje i sprečavanje krivičnih dela terorizma, krivičnih dela protiv života i zdravlja ljudi, krivičnih dela dečje pornografije i seksualnog zlostavljanja dece, krivičnih dela finansijskih transakcija, krivičnih dela trgovine ljudima itd., neću dalje nabrajati.

Takođe, ovim sporazumom precizno i jasno definisane su institucije, odnosno nadležni organi koji će biti odgovorni za sprovođenje ovog sporazuma, a to su, u Republici Srbiji Ministarstvo unutrašnjih poslova, u okviru njega Direkcija za policiju, Uprava kriminalističke policije, Uprava carinske policije i, naravno, Uprava carina pri Ministarstvu finansija.

Moram da istaknem da je i dosada Ministarstvo unutrašnjih poslova kroz bilateralnu saradnju, ali i multilateralnu saradnju sa drugim policijama i te kako mnogo radilo i sprečilo mnoga krivična dela iz ovih oblasti, ali, naravno, radilo i na otkrivanju ovih krivičnih dela. U tom smislu sve pohvale i za dosadašnji rad Ministarstva, a nadam se da će usvajanjem i ovog predloga zakona Ministarstvo unutrašnjih poslova kao i Uprava carina upravo raditi na sprečavanju kriminala i korupcije, a sprečavanje kriminala i korupcije jeste i njegovo svođenje na nulti nivo i to jeste opredeljenje i SNS-a i našeg predsednika Aleksandra Vučića.

Kada su u pitanju ekonomski napredak i razvoj, i te kako je važno što se posle 50 godina na globalnoj svetskoj sceni pojavila još jedna finansijska institucija u rangu MMF-a i Svetske banke. Naravno da politika Aleksandra Vučića, politika SNS-a i politika naše vlade jesu u interesu srpske države, odnosno u interesu naših građana pre svega. U tom smislu i te kako je važno da Vlada ima mogućnost finansijskog izbora kada je u pitanju podizanje i povlačenje kredita. Ta mogućnost finansijskog izbora znači, u stvari, ekonomsku slobodu jedne države. U tome je prednost i ove vlade i odgovorne politike Aleksandra Vučića kada je u pitanju donošenje zakona o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke.

Kina je, zahvaljujući odgovornoj politici Aleksandra Vučića, naš vrlo važan strateški partner. Pomenuću Železaru Smederevo, pomenuću RTB Bor, pomenuću izgradnju pruge Beograd–Budimpešta, ali pomenuću i jedan koridor i jedan deo puta na Koridoru 11, a to je auto-put koji treba da se gradi od Preljine do Požege i koji će i te kako skratiti vreme putovanja ljudima koji žive u zapadnoj Srbiji.

Ovi predloženi zakoni tiču se napretka i razvoja Srbije, a tu SNS nema dilemu, podržaće ih u danu za glasanje.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima koleginica Studenka Kovačević.

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre, poštovani građani Srbije, mi u ovom delu rasprave govorimo o vrlo važnim sporazumima za Republiku Srbiju.

Pred nama je Predlog zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke. Kolege su već govorile o tome, ali eto, za građane koji možda nisu pratili prenos, da još jedanput napomenemo da je ova banka osnovana 2015. godine. Počela je sa radom 2016. godine na inicijativu Narodne Republike Kine, sa sedištem u Pekingu. Iako je prvobitno zamišljena kao regionalna finansijska institucija, izazvala je veliko interesovanje, pa su u članstvo pristupile i Velika Britanija, i Nemačka, Francuska, Italija i mnoge druge zemlje. Trenutno broji 93 države članice.

Azijska infrastrukturna investiciona banka podstiče održivi ekonomski razvoj investiranjem u infrastrukturu i proizvodne sektore i kao međunarodna finansijska institucija predstavlja alternativu Svetskoj banci i MMF-u. Banka će u okviru svog poslovanja pružati finansijsku podršku svojim članicama u vidu povoljnih zajmova kroz odobravanje, sufinansiranje ili učestvovanje u direktnim kreditima, kapitalna ulaganja itd., a posebno će doprineti razvoju manje razvijenih članica.

Kada govorimo o našim kineskim prijateljima i njihovom pristupu poslovanju i ekonomiji, poznato je koliko su u tome uspešni. Mi smo u Boru imali tu čast i zadovoljstvo da se u te činjenice lično i uverimo. Kao što znate, krajem prošle godine je predsednik Vučić doveo jednu od najboljih svetskih kompanija „Ziđin“ za strateškog partnera RTB Bor. Tri meseca kasnije već su vidljivi pozitivni rezultati ovog partnerstva. Povećane su plate zaposlenih, oprema se modernizuje, a planovi kineskih partnera su da za pet ili šest godina šestostruko povećaju proizvodnju bakra. Samo ove godine će „Ziđin“ u RTB uložiti 165 miliona evra. To znači da je budućnost Bora osigurana i zagarantovana. Država će, takođe, u narednom periodu u Borski okrug uložiti oko 50 miliona evra. Kompanija „Srbija Ziđin koper“ Bor će se razvijati, a

zajedno sa njom razvijaje se i Borski okrug. Dakle, nama su kineski prijatelji jako važni, a saradnja sa ovom investicionom bankom će doprineti da se intenzivira i razvoj cele Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministre, danas su veoma važne tačke na dnevnom redu, naročito Predlog zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke. Čuli smo već u dosadašnjoj raspravi, ali i od ovlašćenog predstavnika SNS-a, gospođe Tomić, zašto je važno da usvojimo ova akta. Čuli smo kakve će to benefite doneti Srbiji, srpskoj privredi, građanima Srbije. Čuli smo kakve će efekte to imati na unapređenje ukupnog privrednog ambijenta i priliv novih investicija i potom novih radnih mesta i sve ostalo što predstavlja direktan benefit za građane Srbije. Mi iz SNS-a ćemo zdušno podržati i ova zakonska akta ali i sve ostale napore i Vlade i predsednika Srbije.

Međutim, mi smo danas u ovoj raspravi, u ovom parlamentu ostali uskraćeni za raspravu sa onima koji sebe nazivaju opozicijom. Oni to nazivaju nekakvim bojkotom. Meni nije naročito žao što njih ovde nema i što ne učestvuju u radu, jer od njih retko kada i čujemo nešto što predstavlja argumentovanu kritiku ili neku argumentovanu raspravu. Oni trenutno očigledno imaju neka druga posla. Đilas je u Vašingtonu, Jeremić u Beču, ako se nije već vratio. Opanjkavaju svoju zemlju, drvlje i kamenje o našoj zemlji tamo govore. Đilas se nije ni udostojio da demantuje da je u Vašingtonu upravo sa ciljem pridobijanja podrške za planove koje imaju, a plan im je, kako štampa piše, i to je ono što posebno uznemirava u poslednje vreme, dakle da tog famoznog 13. aprila pokušaju nekakvim nasiljem, izazivanjem haosa i eventualnog krvoprolića da nasilno promene vlast u Srbiji.

Molim vas da pogledate samo poslednju izjavu Dragana Đilasa iz Vašingtona, gde tamo kaže – trenutno je atmosfera u Srbiji takva da bi eventualni izbori mogli da dovedu do incidenata i nasilja i to sam preneo američkim sagovornicima. Pazite, on kaže – na tim izborima bi bilo 1.000 incidenata, verovatno i žrtava. On ovde direktno, uprkos tome, uzgred budi rečeno što je u pitanju ozbiljna zamena teza, on ovde direktno poziva na nekakva scenarija koja bi uključivala nasilje i žrtve, kako sam kaže.

Neću se obazirati na to što ima neku maniju gonjenja i što mu se priviđaju neke stvari pa kaže na svom Tviter nalogu – Aleksandre Vučiću, kome si sve naredio da me prate 24 sata dnevno? Ko te prati? Nebitan si da bi te bilo ko pratio, ali je to vest za N1. I na toj šifrovanoj televiziji jedino što možete čuti su upravo izjave Dragana Đilasa i njegovi tvitovi. To je merodavno za njih.

Međutim, želeo bih da iskoristim priliku da građanima prenesem jasnu poruku, a to je da se nikakvi nasilni scenariji neće tolerisati. Država Srbija neće tolerisati nikakva krvoprolića, nikakvo izazivanje nereda tog famoznog 13. aprila i želim da im pošaljem poruku da se nikakvi 5. oktobri više u Srbiji neće desiti, jer Srbija danas nije ona ista Srbija iz 2000. godine. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević.

Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče Narodne skupštine gospodine Arsiću, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, pre nego što kažem nekoliko rečenica o Predlogu zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke, dozvolite, gospodine ministre, da vam čestitam, vama i Vladi Srbije na zauzetom 18. mestu od 35 zemalja na evropskoj rang-listi za 2018. godinu kada je u pitanju zdravstvo. Tu vest smo čuli unazad dva-tri dana.

Dozvolite još jednu rečenicu prilikom čestitanja vama i Vladi da kažem. Prilikom dolaska Aleksandra Vučića na čelo Vlade Republike Srbije i vas, gospodine ministre Lončar, kao ministra zdravlja, mi uopšte nismo bili na rang-listi zdravstvenoj i za samo nekoliko godina napredovali smo i sada se nalazimo na 18. mestu, znači, za 17 mesta.

Što se tiče Predloga zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke, odmah da kažem, dame i gospodo narodni poslanici, da je to prvorazredna stvar za našu zemlju, jer svrha banke je da podstiče održiv ekonomski razvoj, stvori bogatstvo i stvori povezanost infrastrukture i podstiče regionalnu saradnju i partnerstvo.

Republici Srbiji je odobren prijem u članstvo pod određenim uslovima koje će Republika Srbija ispuniti. Zato je potvrđivanje akta o osnivanju banke bitno, kako bi njegove odredbe bile pravnoobavezujuće i primenjive na teritoriju Republike Srbije. Ono što je bitno za građane Republike Srbije i za državu jeste to da će banka odobravati zaista povoljne kredite po povoljnim uslovima.

Žao mi je, gospodine potpredsedniče, što danas ovde nema jednog dela narodnih poslanika iz opozicionih klupa, onih koji sebe nazivaju Savezom za Srbiju, a ja ih zovem „savez za drugu pljačku Srbije“. Oni tumaraju po ulicama. Drugo ništa i ne znaju. Pogledajte ko ih vodi – Boško Obradović, zvani nasilnik. Dozvolite mi da kažem dve rečenice. Izvršio je upad u RIK i napad na članice RIK-a i to je ušao kroz odžak ovog visokog doma. Iz potkrovlja je vršio pritisak. Izvršio je upad u Opštinu Pećinci. Izvršio napad na novinarku „Pinku“. Izvršio je napad na dr Aleksandra Martinovića na Administrativnom odboru Narodne skupštine Republike Srbije. Izvršio je napad u Kabinetu predsednice Narodne skupštine Republike Srbije na Maju Gojković. Izvršio je upad u Policijsku stanicu u Guči. Izvršio je pokušaj upada u REM. Izvršio upad u zgradu RTS-a

sa testerama. Pozvao je na vešanje predsednika države Aleksandra Vučića i pozvao je oficire Vojske Srbije da uhapsu predsednika države i izvrše državni udar.

Zato mislim, gospodine predsedniče, da su se ispunili uslovi iz člana 103. Krivičnog zakona Republike Srbije, koji u svojoj odredbi kaže, između ostalog – ko poziva ili podstiče da se silom promeni njeno ustavno uređenje, svrgnu najviši ograni vlasti ili predstavnici tih organa, kazniće se zatvorom od šest meseci do pet godina.

Odmah da kažem da se ne slažem sa ovim našim krivičnim zakonikom i mislim da bi kazna trebalo da bude veća. Dozvolite da uporedim samo jednu rečenicu iz Kaznitelnog zakonika za Srbiju iz 1860. godine Knjaza Miloša, koji u svom 85. članu kaže, između ostalog: „Ko preduzme ili pokuša da vladajućeg Knjaza života liši ili ga izdajnički neprijatelju preda, da se kazni smrću“. Postavljam pitanje nama, gospodo narodni poslanici, koliko bi narodnih poslanika danas, da se primeni ovaj član zakona, završilo kaznom smrću, pogotovo ovi što su pozivali na upad u Kabinet predsednika, u Predsedništvo Republike i oni koji su izručili Slobodana Miloševića Haškom tribunalu.

Dozvolite još jednu rečenicu da kažem. Pogledajte ko je drugi predvodio proteste. Dragan Đilas, u narodu zvani Điki Mafija, maznuo je 750 miliona evra dok je bio na vlasti. Ja mislim da u ovom slučaju nadležni državni organi rade svoj posao, a mislim da bi trebalo ubrzati taj posao, a ovaj treći predvodnik je Vuk Jeremić, zvani Vuk Potomak, član međunarodne bande lopova i prevaranata i veliki zagovornik da KiM bude država. Pazite, njegov pajtos je kažnjen unazad 10-ak dana tri godine zatvora u SAD-u. Nadam se da će i njega pravda pristići. Marinika Tepić, poznata pod nazivom Golub Preletač, legne uveče u jednoj stranci, a ujutru se probudi u drugoj stranci, i koja je ojadila budžet AP Vojvodine dok je bila pokrajinski sekretar.

Nesrećni Janko Veselinović, zvani Janko Stanokradica ukrao je stan Milici Badži u Obrovcu, u Ulici Braće Kurjaković. Gospodine potpredsedniče, vi ste zaslužni što je Janko Veselinović vratio ovaj stan, jer ste nama dozvolili da ovo iznesemo i obaveštavamo građane, da je pod pritiskom ove skupštine vratio ukradeni stan.

Na kraju, Dušan Petrović, zvani Dule Kravoubica. Dok je on bio ministar poljoprivrede, za jednu godinu dao je da se pokolje 250.000 krava od ukupnog fonda, od 500.000. Na kraju, akademik Teodorović Dušan. Molim vas, da li ste ga videli tri dana nazad na protestima? Ja ću demonstrirati sada ovako. Evo, kada je spomenuto ime predsednika Republike, on je ovako glavom tresao. Sav se trese od mržnje. Danas ga narod zove Akademik Glavotres. Dobio je takav naziv.

Na kraju, to je savez lezijedovića, džabalebaroša, luftiguza, mutikaša, secikesa, prevaranata i mrzitelja kojima ništa nije sveto, a najmanje država Srbija i njeni građani.

I na kraju, SNS će glasati za ove zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, pre zaključivanja jedinstvenog načelnog pretresa pitam – da li žele reč predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika? (Ne.)

Reč ima gospodin ministar Zlatibor Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Poštovani predsedavajući, poštovani poslanici, ja samo želim da vam se zahvalim na ovoj raspravi koju smo vodili. Mislim da smo uspeali da se dotaknemo svih detalja i svih tema, i da svako kaže svoje mišljenje, i mislim da je to pravi način i da je to prava Srbija, u kojoj se tako razgovara i tako razmenjuju mišljenja i činjenice.

Vidim da je jedan deo ljudi uznemiren zbog onoga što se dešava zbog Obradovića, Đilasa, Jeremića, koji žele po svaku cenu da izazovu neke incidente u zemlji Srbiji, jer njima se žuri i njima ne odgovara da ova zemlja i građani Srbije idu napred. Samo želim da vas uverim da su oni ljudi koji ne zaslužuju toliku pažnju jer jednostavno, ako budemo posvećivali vreme onome šta oni rade i čime se bave, nećemo imati dovoljno vremena da se bavimo pravim stvarima da bismo imali rezultat koji građani Srbije očekuju od nas.

Građani Srbije su dali nama poverenje, odnosno dali su poverenje Aleksandru Vučiću. Aleksandar Vučić je dao nama i mi imamo neprikosnovenu obavezu da to poverenje ne prokockamo, da ga iskoristimo, da maksimalno radimo.

Uveravam vas, uveravam građane Srbije da će se u zemlji Srbiji poštovati zakon, da niko neće blokirati ni predsednika, ni institucije, ni puteve, niti bilo šta. Mogu oni da idu i u Ameriku i u Englesku i gde god hoće i da traže podršku, to samo govori o njima koliko je njima stalo do građana Srbije. Zašto nisu obišli građane Srbije pa da traže podršku od njih, pa da ubede građane Srbije da glasaju za njih, da oni imaju neki program i šta će to oni da urade? Ne, oni nisu makli dalje od kruga dvojke, ali su non-stop na aerodromima i po tim svetskim destinacijama da kukaju, da mole, da pljuju Srbiju i svoje građane da im oni pomognu da dođu.

E pa, građani Srbije, razmislite kakvi su to ljudi koji ne traže od vas podršku da dođu na vlast, nego traže od nekih stranaca, a znamo kakvo mišljenje i kakvu istoriju imamo sa svim tim strancima i šta je njima jedino bitno. Tim strancima nije bitan interes Srbije i da Srbiji bude bolje, nego svako od njih ima svoj interes, a svima se uklapa jedno – nestabilna Srbija, loša Srbija koja ide

unazad, gde oni mogu da manipulišu i da igraju svoje igre i da se nadmeću sa drugima sa kojima oni vode te otvorene ili pritajene ratove.

Prema tome, molim vas, nemojte samo da im dajete previše na pažnji jer nećemo stići da radimo svoj posao. Država postoji i država mora da ga odradi. Nemoj oni da prete. Pozivam tužilaštvo, pozivam sve organe koji postoje, da reaguju na to. Nemojte da zamaraju nas sa tim. Postoje institucije koje se nazivaju nezavisne, postoji zakon. Neka uzmu neka ga pročitaju i svako ko preti i ko pomisli da preti, a ne da uradi nešto, mora da bude sankcionisan. Ako se to ne radi, imamo mi načina i to da rešimo. Imamo punu podršku naroda. Građani ne žele da slušaju ovo. Građani ne žele da ih iko maltretira. Građani ne žele da gledaju vešala, ne žele da gledaju testere. Ne žele. To je prošlo vreme. Srbija nije u 2003. godini, ili kojoj već, da mogu takve stvari da se dešavaju.

Otvoreno da vam kažem, oni su videli da sa ovim režimom ne mogu da izađu na kraj. Njihov problem je Aleksandar Vučić. Pokušaće na sve načine da neutrališu Aleksandra Vučića da bi oni došli na vlast. Prema tome, država mora da odreaguje. Ako ne može država, onda moraju građani da odreaguju. Onda ćemo mi da odreagujemo, pa nećemo dozvoliti da nam se desi što nam se dešavalo u istoriji. Kad ne mogu da reše problem, onda će fizički nekog da likvidiraju. Neće moći. Neće to moći.

Prema tome, apelujem na sve, svako da uzme da radi svoj posao, posebno tužilaštva. Gospodo, izvolite, zakon u ruke, čitajte šta se dešava kad neko nekom preti i kako se štiti država, kako se štite institucije. Glavu Vučićevu nećete dobiti. Izbore možete da dobijete svaki dan. Prelazne vlade, gluposti, šta vama odgovara, ljudi, to ni na crtanom filmu nema. To kod Deda Mraza za Novu godinu da idete, pa da poželite, pa da vidite da li postoji Deda Mraz i da li će to da vam se ostvari. Hvala svima.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine ministre.

Saglasno članu 98. stav 4. Poslovnika, zaključujem zajednički jedinstveni pretres o predlozima akata iz tačaka 6–9 dnevnog reda.

Sada određujem pauzu i sa radom nastavljamo u 16.00 sati, u skladu sa članom 205. Poslovnika Narodne skupštine.

(Posle pauze – 16.00)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Dame i gospodo narodni poslanici, pristupamo postavljanju poslaničkih pitanja u vremenu od 16 do 19 sati, saglasno članu 205. Poslovnika Narodne skupštine.

Pre nego što pređemo na postavljanje poslaničkih pitanja, dozvolite mi da vas još jednom podsetim na odredbe Poslovnika Narodne skupštine koje se odnose na način postavljanja poslaničkih pitanja.

Izlaganje narodnog poslanika koji postavlja pitanje ne može da traje duže od tri minuta. Posle datog odgovora na poslaničko pitanje narodni poslanik koji je postavio pitanje ima pravo da u trajanju od najviše tri minuta komentariše odgovor na svoje pitanje ili da postavi dopunsko pitanje. Po dobijanju odgovora na dopunsko pitanje narodni poslanik ima pravo da se izjasni o odgovoru u trajanju od najviše dva minuta.

U toku trajanja postavljanja pitanja i davanja odgovora shodno se primenjuju odredbe Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije, s tim što nisu dozvoljene replike i ukazivanje na povredu Poslovnika.

U skladu sa tim, molim narodne poslanike da podnesu prijave za postavljanje pitanja.

Istovremeno vas podsećam da će redosled postavljanja poslaničkih pitanja biti utvrđen prema dosadašnjoj praksi rada Narodne skupštine, tako što će najpre reč dobijati narodni poslanici koji ne pripadaju nijednoj poslaničkoj grupi, a zatim narodni poslanici od najmanje prema najvećoj poslaničkoj grupi.

Prelazimo na POSTAVLJANJE POSLANIČKIH PITANJA.

Reč ima narodni poslanik Muamer Zukorlić.

Izvolite.

MUAMER ZUKORLIĆ: Dame i gospodo, poštovani članovi Vlade, moje pitanje se odnosi na investicije, odnosno na otvaranje fabrika na području Republike Srbije.

Prosto se radujem kada god sam u prilici da primim neku informaciju da je na nekom području otvorena nova fabrika, da su dovedene investicije. Imali smo prilike radovati se i na brojnim skupovima na kojima je i predsednik Republike prezentirao takve rezultate, od Vojvodine, Šumadije, zapadne Srbije, istočne Srbije, jugoistočne Srbije. Međutim, ono što meni upada u oči i definitivno me tera na ovo pitanje jeste – šta se dešava sa otvaranjem fabrika na području Sandžaka? Ukoliko izuzmemo intervenciju, koja je za pohvalu, u cilju sanacije kompleksa FAP-a, gde je napravljen izvesni iskorak, mi već godinama na području Novog Pazara, Tutina, Sjenice, Nove Varoši, Prijepolja nemamo niti jednu investiciju.

Samim zbližavanjem Republike Srbije i Republike Turske mi Bošnjaci smo se posebno radovali, računajući, evo, dolaze nam braća Turci i sada će da krenu i fabrike i sa te strane. Posmatrali smo, dakle došle su turske fabrike, njih oko 500 je već otvoreno na raznim područjima Republike Srbije. Međutim, nakon svega ja sada više ne mogu da znam kome su Turci više braća, nama Bošnjacima ili vama Srbima. Ne smeta mi što su i Srbima postali ponovo braća i prijatelji. To je na korist, ako bog da, svih nas, ali prosto ne mogu da razumem zašto dosada nemamo niti jednu fabriku na području Sandžaka.

Dosada sam to više fakturisao mojim kolegama političarima iz Sandžaka, međutim, očito da nije u pitanju samo njihova krivica. Zapravo, ne znam čija je

i ja očekujem od predstavnika Vlade danas ovde odgovor u vezi sa tim zašto nemamo nijednu fabriku, pogotovo stranih investicija, i ako će biti, kada će to biti, jer zaista smo predugo čekali.

Drugo moje pitanje je upućeno Ministarstvu, odnosno ministru unutrašnjih poslova. Tiče se letaka, plakata i natpisa antimuslimanskih koji su se pojavili na području Subotice. Šta je preduzeo na tom polju, jer smo dobili informacije o uznemirenosti pripadnika islamske zajednice na području Subotice?

Treće pitanje se tiče već poznatog događaja, stradanja Ernada Bakana pre tri sedmice na pešačkom prelazu. Zašto se dopustilo da sva istraga teče pod svojevrsnim velom tajne? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima premijer Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Prvo, želim da vam zahvalim što ste skrenuli pažnju da je danas situacija sa privlačenjem investicija u Srbiji mnogo bolja nego što je nekada bila, što se svakako vidi po broju radnih mesta i drastičnom opadanju nezaposlenosti. Mi smo u poslednje četiri godine više nego prepolovili nezaposlenost, takođe i nezaposlenost mladih.

Ja znam da za Sandžak, rašku oblast moramo da uradimo više, ali znate kakva je bila situacija i kako je krenuo da radi Aleksandar Vučić kao predsednik Vlade, ja sam to nastavila i moj tim u Vladi je to nastavio. Dakle, morali smo bukvalno lično da se fokusiramo od jednog grada do drugog grada, sa jednog okruga do drugog okruga i u tom trenutku je, u prvom naletu je Niš bio taj gde smo imali potpuni fokus da probamo da ga postavimo na noge kao svakako svojevrsan regionalni centar.

Kada je to profunkcionisalo, onda smo se prebacili na Kraljevo, Loznicu, ali pored toga rešavali smo ogromne strateške probleme nekih velikih preduzeća kao što je na primer Železara, za koju smo našli rešenje 2016. godine. Meni je drago da kažem da je za samo dve godine od potpisivanja ugovora sa kineskim „Hestilom“ prošle godine, do kraja 2018. godine Železara preuzela primat kao najveći izvoznik iz Republike Srbije.

Dakle, Železara se vraća na scenu kao motor razvoja ekonomije Srbije, ali takođe smo morali da nađemo rešenje za velike sisteme kao što je RTB Bor, gde smo imali u pitanju 5.000 radnih mesta, i to smo završili u poslednjem kvartalu prošle godine, gde smo našli strateškog partnera, kineski „Ziđin“, jednu od najboljih svetskih kompanija u rudarstvu, koja je postala vlasnik 63% RTB. Garantuje ostanak svih, zadržavanje svih 5.000 radnih mesta, investiciju od milijardu 260 miliona evra, od čega 780 miliona u prve tri godine da nađemo strateškog partnera, odnosno koncesionara za Aerodrom „Nikola Tesla“.

Ja vam garantujem, sada sam poslala i Ministarstvu privrede da mi pošalju i tačno me informišu o stanju u raškoj oblasti. Dakle, imamo u „Lus Protektu“ 120 zaposlenih, ali znamo, svesni smo koliko je potrebno da se fokusiramo i na te lokalne samouprave. Tako da vam obećavam da ćemo, i u strateškom partnerstvu sa turskim investitorima, kao što ste i sami rekli, a za šta im isto dugujem veliku zahvalnost zato što posebno idu u lokalne samouprave i u oblasti gde ne idu neki drugi investitori zato što još uvek fali kvalitetna infrastruktura, dakle da ćemo se fokusirati i na rašku oblast.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Nebojša Stefanović.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Hvala.

Što se tiče vašeg prvog pitanja, istraga je pokrenuta vezano za te letke u Subotici, što jeste zaista uznemiravajuće, i ne smemo da dozvolimo, pogotovo u sredinama koje jesu multinacionalne i multikonfesionalne, da bilo ko na bilo koji način sebi daje za pravo da može da ugrožava makar spokoj, a da ne kažem bezbednost građana koji su, da kažem, bilo koje veroispovesti ili nacije. Ja sam uveren da će policija u dogledno vreme doći do informacije ko je štampao letke, ko ih je distribuirao i ko je organizator te akcije.

Što se tiče saobraćajne nesreće u kojoj je kao posledica nesreće stradao Ernad Bakan iz Novog Pazara, koja se dogodila početkom marta u Zemunu, ja moram da vam kažem da ništa nije bilo pod velom tajne. Vidim na određenim društvenim mrežama ljudi pokušavaju, do toga da kažu – eto, ne zna se ništa. Sve se zna. Osoba koja je upravljala vozilom, koja je udarila pokojnog momka Ernada Bakana se zaustavila nakon udarca na tom mestu. Ta osoba je sačekala patrolu policije, privedena je tužilaštvu, napisana je krivična prijava i odgovaraće pred sudom za svoj postupak. Dakle, hoću da vas uverim da ništa nema a da nije čisto. Čak ta osoba nije ni pokušala bekstvo sa lica mesta. U tom smislu je situacija bilo potpuno čista.

Žao mi je što se dogodilo to da je taj momak, nakon saobraćajne nezgode, nekoliko dana kasnije, o čemu smo mi dodatno obavestili tužilaštvo, preminuo u bolnici i, da kažem, nismo izlazili sa nekom značajnijom informacijom u javnost sem redovnog saopštenja, zato što je to u prvom momentu bila saobraćajna nezgoda gde su poznati svi učinioci, svi oni koji su učestvovali u tome i nije bilo bilo kakve potrebe da nešto značajnije kažemo, zato što se sve zna. Dakle, nema ništa nejasno. Nije niko pobegao sa lica mesta. Tako da, sve kamere, svi snimci, sve je tu, očevici, svedoci, ceo slučaj je tu, tako da očekujem da će i sud brzo uraditi svoj deo posla.

Još jednom izražavam saučešće porodici Bakan. Zaista, ovo je užasna tragedija i užasna stvar koja se dogodila. To je još jedan apel koji stalno upućujemo vozačima – moraju da razmišljaju o ljudima koji hodaju pored njih. Nažalost, najveći broj ljudi u toku jedne godine izgubimo kroz saobraćajne

nezgode. Gubimo ogroman biološki potencijal u čitavoj Srbiji. Važno je da i Narodna skupština učestvuje u tome, u stimulaciji mladih vozača da voze pristojno i normalno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Muamer Zukorlić.

MUAMER ZUKORLIĆ: Zahvaljujem i premijerki i ministru.

Svakako delimo uverenje i radost zbog najeze investicija. To je dobro. Svestan sam da, što se pre namiri na drugoj strani, moći će i ova strana da dođe na red. Prosto, nisam se mogao oteti utisku. Ipak je to od 2012. godine, a sada je 2019. godina.

Do 2012. godine mi smo imali potpuno drugačiji, evo, ja lično i partija koju predstavljam, drugačiji pogled. Mi smo imali svojevrсни osećaj da smo zapostavljani, konfrontirani na etničkoj osnovi, na političkoj osnovi. Od 2012. godine i kasnije, pogotovo kada smo postigli izvesni sporazum sa SNS-om i kada smo postali deo vladajuće većine, nemamo takav utisak jer imamo informacije ne samo za ono što se radi, već i za ono što se priprema raditi. Ali zaista je teško. Ja sam narodni poslanik i nastojim se tako i osećati i ponašati se i ne zaboraviti da sam došao od tog naroda ovde. I kada se tamo vratim, pitaju me – pa mogla je bar jedna fabrika. I zaista tada nije moguće odgovoriti na jedno takvo pitanje. Zato očekujem, zaista, da nemamo više priču na dugačkom štapu, već da se hitno konkretno kaže gde, kada, od koga i na koji način. Dakle, čak se stavljam na raspolaganje, gde god možemo posredovati, pogotovo prema islamskom svetu, maksimum ćemo dati kako bi do toga došlo.

Što se tiče ove teme vezane za Suboticu, ono što je podiglo značaj ovoga pitanja jeste zapravo i krvavi teroristički zločin koji se desio na Novom Zelandu, kao i informacija da je dotični terorista i zločinac pre dve godine boravio na području Srbije, istina, nekih 12 sati. Moja informacija je i takva da je on tom prilikom obilazio i jednu džamiju na području Sandžaka i da je u papirima koje je policija pronašla kod njega nađena i takva informacija. Tako da, zbog toga se vernici pojačano interesuju i obraćaju nama. Dobio sam informaciju da je poglavar Islamske zajednice muftija dr Mevlud efendija Dudić pisao ministru unutrašnjih poslova pre nekoliko dana i očekujem od ministra da, upravo prema zahtevima tog pisma gde on traži da u Subotici, kao i u nekim drugim mestima gde eventualno pripadnici islama mogu osetiti neku nelagodu ili gde je bilo indicija izvesnih pretnji ili vređanja, da se zapravo pojača aktivnost države. Ne sumnjam u namere, ne sumnjam u želje, ali je nekada potrebno prosto osetiti trenutak kada se psihološki pojavi jedna takva potreba.

Ovo drugo, vezano za Ernada, zapravo je rezultat činjenice da je pre tri dana sam otac tog dečaka, tog momka, imao konferenciju za štampu i kazao da on ne zna ko je izvršilac. Sada me ova pitanja zapravo smiruju i verujem da će

i porodicu smiriti u meri u kojoj mogu ublažiti bol. Najbitnije je da se to adekvatno i pravično procesuiru.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima premijer Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Samo da dodam još par stvari. Apsolutno mi je jasno, znam da je teško svima, da čekaju investicije, nova radna mesta. Znamo svi koliko je to važno i vi znate koliko smo još od 2014. godine, kada je Aleksandar Vučić preuzeo da vodi Vladu, koliki je fokus uvek na ekonomiji zbog boljeg života građana i neke perspektive građana Srbije.

Dakle, kažem, imali smo, ovo u Raški, „Lus Protekt“, 120 zaposlenih. Mi se nadamo da će to polako rasti na 300. Pored ovoga, upravo su me obavestili iz Ministarstva privrede da smo mi pre nekih dvadesetak dana imali promociju programa za podršku malim i srednjim preduzećima u Novom Pazaru i Tutinu, gde smo imali prisutnih oko 200 privrednika iz tih lokalnih samouprava, gde je dogovoren niz konkretnih koraka, od struje, carina, do kredita, na kojima ćemo mi dalje raditi. Dakle, paralelno sa tim što idemo na nove investicije, na strane direktne investicije, radimo i na podršci malim i srednjim preduzećima i preduzetništvu.

Takođe, važno mi je da vam kažem da smo, sećate se verovatno, na kraju krajeva, zahvaljujući jednom od zakona koji je prošao Skupštinu, od 1. oktobra prošle godine uveli posebne poreske olakšice za početnike u poslovanju, tako da sada mladi ljudi koji su završili školovanje u proteklih 12 meseci, bilo da su završili srednje stručne škole ili su završili fakultete ili su duže od šest meseci bez posla, odnosno registrovani u Nacionalnoj službi za zapošljavanje, ako od 1. oktobra otvore sopstvenu firmu, u prvoj godini poslovanja, odnosno prvih 12 meseci, ne plaćaju poreze i doprinose. Tako im dajemo motivaciju i tako su bez toga da već prvi mesec moraju nešto državi da plaćaju, već da ih pustimo da rade pa, ako uspeju, tek od druge godine poslovanja plaćaju sve poreze i doprinose.

Od 1. oktobra, dakle u periodu od nekih pet meseci, za koje ja imam najnovije podatke, od oktobra 2018. godine do februara 2019. godine, na osnovu ovih podsticaja otvorene su 802 firme širom Srbije, određeni broj njih i u okrugu, oblasti kojom se vi bavite i za koju ste zainteresovani, i samo tako je zaposleno 965 lica. Dakle, dosada 1.000 novih radnih mesta samo na osnovu podsticaja u preduzetništvu, a to je, na kraju krajeva, stub jedne zdrave ekonomije.

Pratićemo ovo, gledaćemo koliko... Ja ću lično da pogledam koliko je to i u raškoj oblasti, pa ćemo šta videti dalje. Ako to funkcioniše, od 1. oktobra 2019. godine pratićemo koliko je tih kompanija preostalo i da onda takve podsticaje širimo i na neke druge grupe ljudi. Svakako je važno da, paralelno sa

investicijama, nikada ne zaboravimo i mala i srednja preduzeća, šta radimo za njih i šta radimo za preduzetništvo.

Reći ću vam samo ovo, što se tiče tih spekulacija, da li je to nešto na etničkoj osnovi ili ne, verujte, apsolutno nije. Mislim, ako neko u celoj Evropi radi na tome da imamo jednu zemlju koja je jednaka i daje jednake šanse i jednake prilike za sve, bez obzira na nacionalnu, etničku pripadnost, onda je to svakako Srbija.

Danas sam, pre nego što sam došla ovde, predsedavala Osmoj sednici Republičkog saveta za nacionalne manjine. Mi smo od prethodnog saveta imali registrovana još dva nacionalna saveta – ruske i poljske nacionalne manjine. Srbija je zemlja koja danas ima 23 nacionalna saveta nacionalnih manjina.

Mi smo, takođe, uspešno organizovali redovne izbore za nacionalne savete nacionalnih manjina 4. novembra 2018. godine i usvojili upravo u Skupštini čitav set zakona koji unapređuju položaj nacionalnih manjina, uključujući i bošnjačku nacionalnu manjinu. Takvi su – Zakon o Nacionalnim savetima nacionalnih manjina, Zakon o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina, Zakon o službenoj upotrebi jezika i pisama, Zakon o matičnim knjigama, koji sada propisuje način upisa podatka o nacionalnoj pripadnosti u matičnu knjigu rođenih ukoliko to ljudi sami žele, Zakon o lokalnoj samoupravi, zakon iz oblasti radnih odnosa, koji predviđa afirmativne mere za zapošljavanje pripadnika nacionalnih manjina, tako da nema govora o tome da se radi o bilo kakvoj nameri koja uključuje pravljenje razlike po verskoj, nacionalnoj ili etničkoj osnovi.

I na kraju, ono što je izuzetno važno, to je infrastruktura. Tu je i potpredsednica Vlade. Dakle, mi imamo tu planove za Novi Pazar – Tutin, i to će umnogome olakšati život građanima tamo i uticaće na dovođenje investitora. U junu počinju radovi.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Muamer Zukorlić. Ovaj put do dva minuta.

Izvolite, kolega.

MUAMER ZUKORLIĆ: S obzirom na to da se Kraljevo nalazi u Raškoj oblasti, neko vas može razumeti i kazati – pa mi smo otvarali fabrike u Raškoj oblasti. Zato ja očekujem da počnete i u Sandžaku. Dakle, radujem se i Raškoj oblasti, ali molim vas da krenemo i sa Sandžakom i nadam se da se razumemo sa ovom opaskom.

Još jedna stvar koja se tiče teme odnosa prema muslimanima. U kontekstu celokupne i međunarodne teme terorizma i pod raznim naslovima i islamofobije, koja takođe pritiska muslimane na raznim meridijanima, ja želim istaći jednu pozitivnu vest koja proizilazi iz činjenice da na području Srbije, od 2012. godine pa do 2014. godine, posebno značajno padaju elementi, odnosno padaju pokazatelji negativnog odnosa prema muslimanima kao verskoj

kategoriji u Srbiji. Naravno da to možemo vezivati, prevashodno, za politiku Vlade, na čelu sa predsednikom, potom i za otvaranje Srbije prema islamskim i muslimanskim zemljama, Turskoj, Emiratima itd., što je zapravo, značajna poruka i građanima.

Mi smo, recimo, ranije imali jako puno uvreda na medijima kroz razne oblike neozbiljnih, nevažnih emisija, što se negativno odražavalo na muslimane. Želim to da pozdravim i da podržim i zapravo je to primer da, kada jedna vladajuća politika želi drugačiji odnos, može da nadomesti i da čak počne lečiti neke rane koje ovde postoje još od ratova brojnih, i onih ranijih i onih kasnijih, tako da, zapravo, želim na tom polju izraziti podršku Vladi i predsedniku na ovome kursu i potreba je da to još više intenziviramo kao narodni poslanici. Institucije koje postoje na području Sandžaka, pre svega, i verske i nacionalne, žele biti deo te jedne zajedničke priče, izgradnje Srbije koja će biti domovina svim građanima, bez obzira na versku i nacionalnu pripadnost. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pitanje za predsednika Vlade i ministra unutrašnjih poslova, a ministarka pravde nije trenutno tu.

Moje je mišljenje da Srbijom vlada ne onaj ko najduže šeta, ne onaj ko ima najjače mišiće, ne onaj koji je najglasniji, već onaj ko dobije najviše glasova. S tim u vezi, ja pitam Vladu i ministra unutrašnjih poslova da li misle da preduzmu mere da sledeći izbori mogu da se održe u redu i miru. Da li to mogu da garantuju?

Svi se sećamo upada u RIK 2016. godine. Evo i fotografija. Dakle, radi se o Bošku Obradoviću koji je još 2016. godine upadao u RIK i sebe kvalifikovao kao nasilnika. Tu je njegova fotografija sa kamenom. Tu je njegova fotografija upada kod predsednika Narodne skupštine. Ovde su njegove najnovije fotografije upada u RTS. Za mene je to bio pokušaj državnog udara, bez obzira na to što je Vlada imala milosti i to nije tako nazvala.

S obzirom na to da Vlada ne sprovodi izbore, ali garantuje red i mir i daje finansijska sredstva, moje pitanje je jasno – šta ćete preduzeti ukoliko ova grupa predvođena Boškom Ljotićem, Jeremićem i Đilasom pokuša, a već su vežbali u Lučanima, da razbija biračka mesta, biračke kutije, da maltretira ljude na biračkim mestima? Ukoliko to uradi organizovano na više izbornih mesta, a sve su prilike da će to učiniti, šta će Vlada i nadležno ministarstvo preduzeti da ti izbori prođu u fer i korektnoj atmosferi?

Još jasnije da pitam – dokle ćete tolerisati to ponašanje? To je pitanje za ministarku pravde koja nije tu, to je pitanje za tužilaštvo i Zagorku Dolovac i za

ministra unutrašnjih poslova. Dokle će biti tolerisano nasilje ove grupe ljudi koja sem golog nasilja, ništa drugo nema da ponudi državi Srbiji?

Smatram da Srbiju niko ne može srušiti spolja, ako im ne pomogne neko iznutra. Mislim da je to upravo na sceni, a prošli put, pre jedno šest-sedam meseci, upozorio sam vas na jednu takvu moguću pojavu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar unutrašnjih poslova Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Nažalost, moram da se složim u najvećem delu onoga što ste pitali.

Kada ste pominjali upade Boška Obradovića u RIK, nakon toga, nažalost, u kancelariju predsednice Parlamenta, imamo dva događaja koja su se dogodila u samoj zgradi Parlamenta i to je stvarno bila užasna stvar. To je pokazalo da određeni ljudi ne prezaju ni od čega, pa ni od fizičkog nasilja, ne bi li ostvarili neke svoje ciljeve. Nakon toga ista ta grupacija organizovala je prebijanje dve novinarke TV „Pink“, što se sve dogodilo u relativno kratkom vremenskom periodu i pokazuje jednu nameru. Nakon toga, nažalost, pretnje silovanjem premijerke. Napadi na žene na svakom koraku. Zaista jedna užasna atmosfera koju je napravio Boško Obradović kao Đilasova produžena ruka, ali ne bih da aboliram ni Đilasa ni Jeremića od odgovornosti, zato što su izabrali nekoga ko će biti njihov glasnogovornik i ko će fizičkim nasiljem pokušavati... Videli smo i u Lučanima da su napali ženu. Opet ženu koja je građanka Lučana i koja je došla da glasa na izborima. Opet u hodniku, u redu za glasanje napad na ženu.

Nažalost, to se ne prekida jer taj šablon koji podrazumeva nasilje, a naročito nasilje prema ženama, očigledno je postao manir u kome neki ljudi smatraju da je potpuno dozvoljeno da se tako ponašaju i tako misle da vode politiku.

Šta je problem? Problem je očigledno kada nema politike, kada nema programa. Ako vi ne možete ljudima da izađete... Boško Obradović je vrlo jasno rekao da će da ukida fabrike. To smo svi čuli. Dakle, on to i ne spori. On hoće da zatvara fabrike koje mi otvaramo. I onda džaba gospodin Zukorlić pita kada ćete da otvarate fabrike, ako imate nekog u zemlji ko svaki dan preti investitorima, i baš investitorima iz Turske i kaže – ja ću doći ispred vaše fabrike, e, ovu ćemo fabriku da zatvorimo. Znate, to je užasna stvar. Šta mi poručujemo ljudima koji hoće da ostave svoj novac u Srbiji, i s druge strane, šta poručujemo radnicima, ljudima koji žive od toga, ljudima koji idu tamo na posao da zarade svoju platu da žive pošteno od svog rada?

Dakle, taj koncept prvo pljačkaških privatizacija koje su nam razorile zemlju, uništile su nam zemlju... Dakle, neka priča ko šta hoće, ali kada pogledate slike preduzeća, u kakvom su stanju ostavili Srbiju, šta su sve

opljačkali, koliko stotina hiljada ljudi je ostalo bez posla, to je bio onaj sat koji je, nažalost, u minutima merio koliko ljudi ostaje svakog dana bez posla. Mi brojimo koliko smo ljudi zaposlili. Oni su zavili mnoge porodice u crno, ali bukvalno tako.

Predsednik je danas razgovarao, imao sam prilike da pratim te razgovore, sa ljudima koji su uzeli kredite u švajcarskim francima i koji vrlo jasno znaju, pošto je to u najvećem broju bilo 2006, 2007, 2008, u tim godinama. Niti ih je ko upozorio, a bili su stimulisani od strane te vlasti u kojoj su bili i Đilas, i Đelić, i Cvetković, i Tadić, i Vuk Jeremić i svi ostali. Ta vlast im je rekla da je baš super da se zaduže u valuti za koju ne mogu da im objasne ni kakav će trend biti, koliko će ona jačati u odnosu na dinar, koliko će dinar devalvirati u odnosu na tu valutu, kako god hoćete, koliko su spremni da brane kurs dinara u odnosu na tu valutu, koliko su spremni da pomognu tom stanovništvu. I te ljude... Uzeo sam njih samo kao jednu kategoriju ljudi. I danas Aleksandar Vučić treba da rešava probleme koje mu je Đilas ostavio.

Kada smo došli na vlast, u Gradu Beogradu 2014. godine, nije to bilo ne znam kada, do 2014. godine Đilas je bio gradonačelnik, zatekli smo budžetski deficit od 20%. To je samo jedan pokazatelj. Grad je zadužen i njegova javna preduzeća su zadužena. Gledam polemiku oko vrtića. U vreme kada je Đilas bio gradonačelnik, 45.000 dece je imalo pravo da ide u vrtić, a danas 75.000. A oni kažu kako su bili uspešni i dobri. Zaduzili grad, duplo manje dece išlo u vrtiće, duplo manje. Dakle, nije to ljudi za 100, 200 ili za 1.000. U Đilasovo vreme 45.000, a sada 75.000. Plus što su nezakonito naplaćivali roditeljima veću cenu, negde oko 9.000 po detetu, što je Grad kasnije, na osnovu sudskih odluka, ispravno, u skladu sa zakonom morao da vrati, ali te roditelje su oštetili tada kad im je bilo važno za njihovu decu itd.

Naravno da je ta pljačkaška politika stvorila jedan deo tajkunske elite, da je tako nazovemo, koja je naviknuta samo da bude na državnoj kasi. Vi kada vidite Boška, Đilasa, Vuka Jeremića, kada vidite grozničavu borbu da se vrate u fotelje... Nisu to neki novi ljudi. To su ljudi koji su vedrili i oblačili u ovoj zemlji.

Đilas je došao 2004. godine na vlast. Formalno postaje direktor Kancelarije predsednika Republike, pa ministar za Nacionalni investicioni plan, dakle bio je i član Vlade tada, da ljudi ne zaborave i kažu da je bio samo gradonačelnik. Ne, radio je za predsednika Republike direktno, pa bio član Vlade, pa onda gradonačelnik Beograda, od 2008. godine do 2014. godine.

Dakle, čovek koji je punih 10 godina obavljao funkcije i za tih 10 punih godina nam je govorio kako je svoj novac stekao u Češkoj, kako se tu obogatio, sa tim novcem došao kao bogat čovek u politiku, eto, da nešto vrati svojoj zemlji. Onda shvatimo, kada su to Česi objavili, da su sve njegove kompanije, ukupno, za sve vreme poslovanja Dragana Đilasa u Češkoj, imale ukupnu dobit

od 73.000 evra. Sve zajedno, za sve godine, kumulativno sve firme. Onda sam priznaje da ima 25 miliona evra. Pobrojao je stanove, kompanije i sve ostalo. Danas priznaje sam da ima 25 miliona. Meni se čini, kada neko prizna da ima 25 miliona, da to radi da ne biste pitali dalje, pošto izgleda da 25 miliona nije baš prava cifra. Samo ono što je bilo vidljivo kroz one firme koje su se direktno vodile na njega, bilo je 18 milijardi dinara prometa u periodu dok je obavljao 10 godina ove funkcije.

O Jeremiću da ne pričam. Evo, sada je Patrik Ho osuđen na tri godine zatvora. Kako je moguće da neko učestvuje u posredovanju između dva čoveka, da obojica budu osuđeni za korupciju, a taj koji je posredovao u njihovoj korupciji bude divan, pošten, sjajan, moralan i ispravan čovek? Možda pravo ne može da ga osudi, ali nemojte samo da nam pričate kako ste posredovali u korupciji između dvojice a vi ste tu čisti, slučajno ste se tu našli. Bili ste na stotine sastanaka sa njima. Što? Nije imao šta drugo da radi u to vreme? Znamo zašto. Zato što su im gazde isplaćivale milion evra. Onda prijavi da prima platu u određenim fondovima i da mu je to plata, a onda ljudi iz tih fondova kažu – ne, on ne radi kod nas. Onda se postavlja pitanje odakle novac i kada ste to prijavili i zašto ste to prijavili itd.

I imate Boška, koji za njih premlaćuje ljude na ulici, koji se nada da će biti u poziciji da i on zahvati iz državne kase. Dakle, to je, nažalost, realnost. I sada kada me vi pitate...

Jeste Vlada bila trpeljiva, jeste policija bila trpeljiva, jesu ovi ljudi i hoću da se zahvalim svim policajcima koji su u prethodnom periodu izdržali ogromne pritiske, koji su izdržali to da stoje da ih pljuju, da laju na njih, da ih šutiraju, da ih gađaju kamenicama, flašama i svim ostalim, kao da su to neki tuđi ljudi, kao da su s Marsa došli. Ti policajci su naša deca, naša braća, očevi i majke, sestre, naši najbliži, naše komšije i naši prijatelji koji rade svoj posao. I oni su se izživljavali i svaku priliku koju imaju da se izživjavaju nad policijom, oni to rade, ali svaku iskoriste. Neverovatno.

Užasne stvari su se dešavale i hoću da se zahvalim policajcima što su zaista sve izdržali, jer znate, znam šta je cilj. Niko tu nije mali. Svi razumemo sve. Stavite kordon policajaca, neko ih pogodi flašom, pogodi ih kamenicom, isprovocirate reakciju policije da nekog uhapsi i oni kažu evo je policijska brutalnost, evo policija partijska služi interesima države. Onda svi ti isti sutra i neki policijski sindikati sa njima zajedno odu i kažu – mi se borimo za čestite policajce, a onda ih sutra prodaju za 12 sekundi, puste ih niz vodu.

Tako se ponašaju prema policajcima. Tako se, na kraju krajeva, ponašaju i prema svojim ljudima, jer vi ako ne znate... Pa ovi skupovi... Kao potpisnici onih koji policiji prijavljuju ove skupove javljaju se neki mladi ljudi koji nisu ni Boško, ni Đilas, ni Jeremić, ni Borko Stefanović, niko od njih. Oni puštaju neke druge ljude da budu potpisnici toga i, kada se desi krivično delo na tom

skupu ili nastane materijalna šteta, u skladu sa zakonom odgovara onaj koji je prijavio skup, onaj koji je organizovao redarsku službu, a to je taj organizator skupa, onaj ko je vođa okupljanja. Zakon je jasan. Sutra će oni da viču, reći će i Đilas i Jeremić i Bošković – ne, ne, uhapsite nas, nemojte njih. A znaju da ne može niko da ih uhapsi jer oni nisu formalnopravno odgovorni i zaklanjaju se iza tih ljudi.

Nažalost, to nasilje, zaklanjanje iza drugih, nasilje nad ženama, pljačkaška privatizacija, očigledno je sve što nam nude. To je ono što imate kao jasnu ponudu. Ja sam im zahvalan što su vrlo jasno to ponudili, da građani Srbije znaju sutra kada dođu izbori, kada zaokruže broj ispred njihovog imena šta dobijaju, da niko nema iluziju šta dobije kada glasa za njih. Pošto u ovom trenutku znaju kako stoje u svom narodu, ja sam siguran da oni razmišljaju samo o nekom fizičkom nasilju, ne bi li pokušali na takav način da podignu svoj rejting.

Da odgovorim na onaj deo vašeg pitanja – nećemo nikome dozvoliti nasilje, kako god se zvao i prezivao, šta god bio. Izbori u ovoj zemlji održaće se u skladu sa zakonom i Ustavom, onako kako je glasala ova narodna skupština, a te izborne propise nismo čak ni donosili mi kao većina. Doneti su pre čak, čini mi se, 12 godina. Vi se sećate da su oni izborne uslove menjali, pa i na lokalnu za Grad Beograd, i to u poslednjem trenutku, u predvečerje izbora – nema više direktnih izbora, da slučajno Vučić ne pobedi. Sada, kada je Đilas trebalo da se kandiduje, idemo na proporcionalni sistem. Menjali su izborne uslove za ovu skupštinu. Mi ništa nismo menjali. Kako su ga izabrali, mi smo ostavili sve tako, da mi ne menjamo uslove. Kako ste vi napravili, vaša većina, mi ćemo tako da idemo. Oni sad to neće, jer vide da neće ljudi da glasaju za njih, ali to ne znači da će moći da tuku žene. Neće moći da tuku ni ljude na ulici, da bacaju kamenice, neće moći da se iživljavaju nad policajcima. Ja vas molim da poštena, pristojna i normalna Srbija to nikada ne dozvoli.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima premijerka Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Želim svakako, nakon ovoga što je rekao potpredsednik Vlade i ministar unutrašnjih poslova, a i kao predsednica Vlade da potvrdim i vama, poštovanim narodnim poslanicima, kojima, na kraju krajeva, mi i odgovaramo za naš rad, kao i svim građanima Republike Srbije, da razumemo nekoliko stvari.

Prvo, razumemo da među ovim ljudima koji protestuju postoje dve grupe ljudi. Jedna grupa su ljudi koji su nezadovoljni, građani koji su nezadovoljni nekim stvarima, verovatno nezadovoljni sa pravom. I mi bismo želeli da idemo brže, ali za neke reforme, za velike i teške promene potrebno je vreme. Ja mislim da se kontinuirano vide sve bolji rezultati i da će se tako nastaviti u budućnosti,

da će ljudi živeti sve bolje, da će život u Srbiji biti sve kvalitetniji i da će ljudi za sebe i svoje porodice videti sve bolju perspektivu. Ali sam, svakako, i kao predsednica Vlade uvek izuzetno zainteresovana i otvorena da čujem te ljude kao i njihove predloge i sugestije šta možemo bolje, šta da uradimo drugačije i kako možemo da izađemo u susret nekim stvarima da rešimo probleme koje oni imaju.

Ti ljudi su želeli i žele da protestuju mirno. Postoji i druga grupa ljudi na tim protestima, a to su političari okupljeni oko Saveza za Srbiju, koji su želeli da iskoriste tu prvu grupu ljudi, te građane koji su nezadovoljni i koji žele mirno da iskažu svoje nezadovoljstvo i skrenu pažnju Vladi. Oni su se prvo sklanjali iza njih, a onda su, u nedostatku strpljenja, pokušali da preuzmu te skupove i tim ljudima uskratili pravo, građansko i demokratsko, na mirne proteste.

Njima je apsolutno jasno, kao što je nama kristalno jasno danas, nakon onoga što se dešavalo prilikom upada u RTS i nakon pokušaja blokade Predsedništva i legitimno izabranog predsednika Republike Srbije velikom većinom glasova građana Republike Srbije, nama je kristalno jasno da oni znaju da na izborima ne mogu da dobiju glasove, ne mogu da dobiju većinsko poverenje građana Srbije i da je, zbog toga, jedini način da se te vlasti dokopaju, nasilje.

Iz nedelje u nedelju mi smo poštovali demokratsko pravo građana da iskažu svoje nezadovoljstvo i da protestuju. Isto tako, nismo želeli da izvodimo ni jednog jedinog policajca na ulice upravo da ovoj drugoj grupi ljudi, tim političarima okupljenim oko Saveza za Srbiju, ne damo bilo kakav izgovor da pravdaju nasilje koje su želeli da izazovu ili da im damo izgovor da radikalizuju te mirne proteste. Pošto mi njima više od 16 nedelja, mislim da je to bilo kada su izgubili strpljenje, nismo dali izgovor, oni su sami odlučili da krenu nasiljem i da radikalizuju proteste. Tada se desio nesrećan upad na RTS, pretnje novinarima, urednicima i celom kolektivu, a onda i apsolutno nasilje ispred Predsedništva u Beogradu. Nama je to danas jasno i danas smo spremni da oni dalje radikalizuju proteste bez bilo kakvog potrebnog izgovora.

Želim ponovo da kažem i vama i građanima Republike Srbije da će Vlada Republike Srbije apsolutno u svakom trenutku moći da zaštiti red i demokratski poredak u Republici Srbiji, da će moći da zaštiti izbornu volju građana i da nasilna manjina, bez obzira na to koliko nasilna bila, u Srbiji nikada neće moći da ugrozi većinsku volju građana Republike Srbije demokratski iskazanu. Tu je tačka što se toga tiče. Dakle, građani treba da budu potpuno mirni i spokojni jer ćemo moći da obezbedimo bezbedan, miran i stabilan život svih građana Republike Srbije. Moći ćemo i da obezbedimo da oni građani koji su nezadovoljni mogu mirno i dostojanstveno da iskažu to svoje nezadovoljstvo, ili time kako Vlada radi, ili našim rezultatima ili bilo čime drugim, i da ćemo za te građane uvek biti tu da sa njima razgovaramo.

Takođe želim da kažem da se Vlada ni u jednom jedinom trenutku, bez obzira na pretnje vešanjem, pa onda i na fizičko pokazivanje vešala na tom skupu, na unošenje motorne testere u RTS, na beskonačne verbalne pretnje i uvrede da se ni ja, ni niko u Vladi Republike Srbije apsolutno nimalo nije uplašio. Teško da ti ljudi mogu bilo kako da nas uplaše, iako su nas danas, ne znam koliko to građani Republike Srbije znaju, čekali poslanici iz Dveri ispred Skupštine, verovatno ponovo fizički da nas zaplaše, zastraše i da nam prete. Vladi, legitimno izabranoj od ovog doma, koja dolazi u ovu narodnu skupštinu da odgovara na pitanja vas narodnih poslanika koji kontrolišete naš rad, ne samo da odgovaramo vama, nego da podnesemo račun, izveštaj građanima Republike Srbije, ni toga se nismo uplašili.

Moram da kažem da je moje obezbeđenje reklo da bi bilo dobro da uđemo na zadnji ulaz Skupštine. Apsolutno nisam želela to. Ja ne ulazim... Ja sam predsednica Vlade Republike Srbije. Ja sam ponosna na svoju zemlju. Ja neću da ulazim u Skupštinu na zadnji ulaz. Nikakav Boško Obradović, nikakav nasilnik iz Dveri, nikakvi nasilnici iz Saveza za Srbiju mene neće sprečiti da kao čovek, predsednik Vlade uđem u Skupštinu Republike Srbije i podnesem izveštaj narodnim poslanicima i građanima Republike Srbije. Nismo se uplašili. Nećemo pristati na ultimatumе. Sačuvaćemo red i demokratski poredak. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja se ne bih složio da je Dragan Đilas bio samo ministar, šef narodne kancelarije i gradonačelnik. Ja bih rekao da je on više kradonačelnik, jer dok je grad tonuo u dug od 1,2 milijarde, on je prihodovao 720 miliona evra.

S tim u vezi pitam ministra poljoprivrede i ministra finansija – da li može u toku godine, ukoliko budemo štedljivi i pažljivi, pažljivo rukovali novcem, da li je moguće nastaviti program znavljanja traktorske mehanizacije? Dakle, programi priključne mehanizacije postoje. Postoje razni drugi programi, stočarstvo, vočarstvo itd., ali pre godinu dana smo imali aktivno obnavljanje nekoliko hiljada traktora, pre svega za mala poljoprivredna gazdinstva. Dakle, sa tih 720 miliona evra koliko je prihodovao Dragan Đilas mogli smo obnoviti 72.000 traktora za mala poljoprivredna gazdinstva. To govori o zajedničkom zločinačkom poduhvatu bivše vlasti, bivšeg režima.

Dame i gospodo narodni poslanici, s tim u vezi pitam ministra finansija i ministra poljoprivrede – da li planiramo u narednom periodu da rešimo dugove poljoprivrednih proizvođača za penzijsko i invalidsko osiguranje, to ministar poljoprivrede sigurno zna, i dugove za zdravstveno osiguranje, zato što to ukupno iznosi oko 200 milijardi dinara? To opterećuje poljoprivredna gazdinstva i to je nemoguće vratiti. Dakle, ako se usudim predlagati, mogu da

se otpišu kamate ili da se dug proda za negde 5–10% ili da se kompenzuje sa pravom na podsticaje. Dakle, interesuje me šta ćemo u tom pravcu uraditi.

Na kraju da kažem da ministar poljoprivrede i ministar privrede treba da odgovore – da li planiraju, jer poljoprivreda više nije pitanje samo poljoprivrede, već i demografije, da sem poljoprivrednog razvoja u malim sredinama pokušamo da razvijamo prerađivačku industriju na bazi kooperative, poput nekih evropskih zemalja, da zbog demografije nađemo posla i za oca na njivi i za sina u preradi i da na takav način obnovimo Srbiju, da zanovimo i stanovništvo i da svi budu zadovoljni i da bude za svakog posla i hleba? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Aleksandar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovana predsednice Vlade Republike Srbije, gospodo ministri, dame i gospodo narodni poslanici, Srbija je, zahvaljujući teškim ali uspešnim merama Aleksandra Vučića u privredi i ekonomiji, danas ekonomski mnogo snažnija nego što je bila. Zahvaljujući upornom i vrednom radu u oblasti bezbednosnih struktura, Vojsci Srbije, vojnički smo i bezbednosno daleko jači nego što smo bili.

Spolja je veoma teško ugroziti Srbiju, ali iznutra je veoma lako. Iznutra je to veoma moguće. Mi smo spremni da se odbranimo od svake pretnje koja može da dođe van naših granica, ali ono što se priprema i što se radi unutar naših granica, to je nešto o čemu moramo da vodimo računa, baš svi zajedno.

Od toga da se ljudima preti, najavljuju silovanja, vešanja, ubistva, mi smo napravili gotovo normalnu pojavu, kao da je to normalno. Na to se više niko ne osvrće. Kada siledžije, kao što je Boško Obradović ili neko od njegovih saveznika, Đilas, Jeremić, kažu za nekoga da nije normalan, da ga treba obesiti, kada spale nečiju lutku, mi se ni ne ljutimo više. Mi smo to prihvatili kao nešto najnormalnije i strašno je što smo u naš javni i politički život uveli takav oblik ponašanja da je potpuno normalno i prihvatljivo vređati, mrzeti, pozivati na nečije ubistvo.

I onda posle toga, naravno, mora doći do upotrebe sile. I onda posle nekog vremena naravno da, kad vas niko ne kazni i kada je sasvim u redu da linčujete ekipu „Kontravizije“ na protestu, ko god da organizuje taj protest, nisam najsigurniji, oni nisu više sigurni ko su i šta su, onda je normalno da ćete na kraju završiti tako što ćete upasti u Radio-televiziju Srbije, tako što ćete pokušati da upadnete u Predsedništvo Republike Srbije u trenutku kada se u njemu nalazi predsednik Republike Srbije. U kojoj to zemlji na svetu je to normalno i prihvatljivo?

Srbiju može da uzdrma i da slomi samo ono što dolazi iz nje, nikako ono što će doći spolja. Mi smo jači od spoljnih pretnji, ali ono što se može desiti

unutar našeg naroda jeste ono što može da nas zabrinjava i obespokojava, sve zajedno, bez obzira na to čime se bavili i bez obzira na to šta radili.

Naš osnovni i glavni cilj je da ljudi žive bolje. To se postiže investicijama. Kojim investicijama, kada vas ispred Narodne skupštine sačekuju batinaši? Ko hoće da dođe u zemlju u kojoj 300 batinaša može da upadne u Radio-televiziju Srbije i da kaže – hoćemo da se obratimo direktno u programu? Kakve investicije očekujete tamo gde se skupi par stotina batinaša i kaže – mi ćemo ili smeniti predsednika koji je dobio milion glasova ili ćemo ga likvidirati? U kojoj to zemlji, kako to očekuje bilo ko da dobijemo strane investicije? Ko hoće da dođe da donese ozbiljan novac i da veže svoju ekonomsku sudbinu za zemlju u kojoj se politički protivnici prebijaju, u kojoj se pale lutke, u kojoj se nose vešala, u kojoj se preti legitimno izabranom predsedniku, u kojoj Vlada Republike Srbije i poslanici Republike Srbije treba da ne uđu u Narodnu skupštinu Republike Srbije?

U takvu zemlju se ne ulaže. To i jeste cilj ovih batinaša. To i jeste njihov cilj, da Srbija ponovo postane loše mesto za život, da Srbija ponovo postane ono mesto za život pljačkaških privatizacija, ono mesto za život gde je bilo dovoljno da si na vlasti, pa si odmah postao vlasnik sveg marketinškog prostora u Republici Srbiji, pa postaneš onaj koji kupuje sve sekunde Radio-televizije Srbije unapred godinu dana i onda trguješ i radiš šta hoćeš i kako hoćeš sa njima. Takva Srbija može da se napravi ukoliko bi batinaši pobedili.

Izbori, kada god oni budu bili, a ja se lično kao koalicioni partner SNS-a zalažem da oni budu što pre, da što pre izađemo pred građane Srbije i da svako pokaže šta ima – oni svoju mržnju i nasilje, a mi ono što smo radili svih ovih godina, da oni pokažu kako će građani Srbije živeti bolje kada nas budu vešali i kada budu palili, a mi da pokažemo kako će živeti bolje kada budemo nastavili sa politikom Aleksandra Vučića. Ja se zalažem da ti izbori budu sutra, ako je moguće, da budu što pre. Kada god oni budu bili, oni će biti demokratski, fer i mirni.

Zaista se zahvaljujem Ministarstvu unutrašnjih poslova na načinu na koji je izdržalo da sačuva red i mir i u vreme najgoreg nasilja u Beogradu. Trebalo je izdržati to. Jako je teško gledati svoje ljude koje vređaju, pljuju, napadaju, udaraju, kada padnu, šutiraju ih, jako je to teško gledati. Znam kako su se osećali policajci u tom trenutku, kao što znam kako se osećao i ministar Stefanović u tom trenutku, kao što znam kako se osećao i predsednik Vučić u tom trenutku. Teško je ne odgovoriti ljudski i reći – krenuli ste silom, silu ćete i dobiti. Ali državnik se uzdrži i kaže – ne, nećemo nasesti na to što radite i nećemo vam dozvoliti da od Srbije napravite balkansku krčmu; nećemo vam dozvoliti da Srbija bude mesto gde ćete se ubijati i tući, gde ćete oživljavati svoje najniže strahove, nećemo.

Kad god budu bili izbori, biće mirni, biće sigurni, biće demokratski, biće izbori na kojima će narod reći šta misli, a to, izgleda, i jeste glavni problem.

Nama se, i to je dobro da čuju građani Republike Srbije, najavljuje „Majdan“. Nama se najavljuje da će se ovde kampovati, da će se donositi šatori, da će se blokirati institucije, da će se blokirati pojedinci, auto-putevi, škole, da će se zaustaviti normalan život u Srbiji. To se radilo u Ukrajini pre nego što je počeo građanski sukob, to se dešavalo u Makedoniji, to se dešavalo u Rumuniji, to se dešavalo u svim onim mestima gde je posle bilo jako teško živeti. Oni hoće da uvedu „Majdan“ na trgove naše zemlje.

Da vas podsetim, sećate se Evromajdana u toj istoj Ukrajini? I mi smo imali Evromajdan. Sećate se pokušaja da se automobilima blokiraju ulice, trgovi, mostovi, a isto se radilo i u Ukrajini. Sve do jedne, ponavljaju se identične šeme ponašanja, ponavljaju se identični oblici ponašanja i prosto se čovek ponekad pita kako ih nije sramota da ne smisle nešto novo, da nađu bar neku novu ideju, nego isključivo ponavljaju ono što je rađeno u drugim zemljama, a ono što je te zemlje učinilo nesrećnim, podeljenim i sukobljenim.

Oni već sada najavljuju da će raditi to i verovatno i nemaju ništa drugo da rade. Znaite, kada vidite da na jedan od najtežih i najtužnijih dana u našoj novijoj istoriji, na dan početka NATO agresije, vi nemate ujedinjenu naciju, tačnije imate ujedinjenu naciju, svi građani Srbije su bili ujedinjeni u bolu tog dana i sećaju se onih koji nisu sa nama, osim vođa opozicije koji su na taj dan otputovali u Vašington. Govorim o Draganu Đilas, koji je to vreme iskoristio ne da kaže – je l' osećate odgovornost za bombardovanje, je l' osećate potrebu da se izvinite srpskom narodu, je l' osećate potrebu da kažete da je to bila strašna greška? Ne, nego je to vreme Dragan Đilas u Vašingtonu iskoristio da kaže – Srbija je nedemokratska zemlja, Srbija je grozna zemlja, u njoj nema slobode, u njoj nema izbora, u njoj vlada diktatura. Pa takva zemlja se bombarduje. Pa takvu zemlju treba bombardovati. Iskoristio je vreme da opravdanje onima koji su nas bombardovali zašto su nas bombardovali.

Kada pustite to u medijima, onda prosečan građanin, koji se mnogo i ne zanima ni za Srbiju ni šta se dešava, kaže – pa bili smo u pravu pre 20 godina. Vidite kakva je to zemlja. Nacija je bila ujedinjena tog dana i u bolu i u sećanju i u pijetetu, ali oni koji pokušavaju da se vrata na vlast i da još jednom zajašu Srbiju, nisu bili sa svojim narodom. Bili su tamo odakle su mislili da mogu najviše da povrede srpski narod i da povrede ovu zemlju.

Još jednom, hoće da naprave „Majdan“. Izbori će biti fer i demokratski, po pravilima koja su napravljena mnogo pre nas.

Ja ću vas, dame i gospodo... Svi delimo zajedničko iskustvo. Kada smo bili u opoziciji, nismo tražili nikakve promene izbornih uslova, samo smo tražili izbore. Bili smo sigurni da je narod uz nas i samo smo tražili izbore. I pobedili smo po izbornim uslovima koje su oni doneli, nikako drugačije. Samo smo

tražili fer, poštene i demokratske izbore. I kada smo imali stotine hiljada ljudi na ulici, baš ovde ispred ovog doma, nismo zaustavili život ni jednog jedinog časa. Nismo sprečili nijednog poslanika da uđe i da radi svoj posao. Nismo upali u RTS. Nismo upali u Predsedništvo. Nismo upali u Vladu Republike Srbije. Nismo povredili ni jednog jedinog policajca, jer smo znali da su to naša braća, jer smo znali da su to naši prijatelji i naše komšije. Nismo koristili silu. Oni koriste silu čak i kad nemaju ljude na ulici.

Građani Srbije moraju da znaju da ćemo učiniti sve da demokratija nadvlada fašizam, a ne može biti ništa drugo nego fašizam kad pretite, palite, vešate, tražite silovanja i ne može biti ništa gore nego kad vređate i ponižavate svoju zemlju na dan najvećeg bola u novijoj istoriji svoje zemlje. Na taj dan, ako nemate ništa da kažete, ćutite, sakrijte se, ćutite. Nemojte pljuvati svoju zemlju na dan kada se sećamo sedamdeset devetoro ubijene dece. Nemojte ići tamo odakle su nas bombardovali. Samo taj dan izdržite da se pravite da vam je stalo do ove zemlje. Samo taj dan izdržite.

Nisu izdržali ni jedan jedini dan. Baš kao što se okupe ovde na stepeništu i, umesto da prihvate da se bore za ono u šta veruju, ako i u šta veruju, u Narodnoj skupštini Republike Srbije, posluže se još jednom nekakvim bednim pokušajem da budu veliki, snažni, još jednom se izbrukaju. Građani Srbije, čak i oni koji su za njih glasali moraju dobro da se zapitaju – da li je moj glas dat da bi neko stajao na stepenicama i sprečavao narodne poslanike i Vladu da rade svoj posao ili da zastupa moje interese?

Dame i gospodo narodni poslanici, kad god budu izbori, biće fer, demokratski i na njima će odlučiti srpski narod i građani Srbije. Niko drugi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Poštovane kolege, narodni poslanici, hvala na pitanjima koja su postavljena i ja ću iskoristiti priliku da dam jedan kratki osvrt na sve ono što smo radili u ovim oblastima koje ste malopre, gospodine Rističeviću, pomenuli.

Hajde da krenemo od prve stvari. To je pre svega budžet za poljoprivredu. Prethodnih nekoliko nedelja sam nekoliko puta bio u Parlamentu i razgovarao sa poslanicima u okviru različitih zakonskih predloga. Tada smo u okviru rasprave valjda došli do konačnog numeričkog zaključivanja da je 53 i 54 više od 18, zato što stalno slušam kako su subvencije pre deset godina bile veće, 2009, 2010, 2011. Hajde da se vratimo ponovo na još jedan kratak čas za prvi i drugi razred osnovne škole, za sve one koji ne znaju da računaju. Bar u mom selu, u mom gradu, 54 je više od 18.

Danas budžet Ministarstva poljoprivrede iznosi 54 milijarde dinara, a pre sedam, osam, deset godina iznosio je 18-19 milijardi. Mislim da je ovo važno zbog javnosti podsetiti, jer vrlo često se to spominje, a to sam čuo juče od nekih stručnjaka, kako su mnogo manje subvencije nego što su bile. Pa možda u onom delu koji se odnosi na hektare, ali nemojte zaboraviti da je tada jedan ministar uveo subvencije od 12.000 ili 14.000 dinara i nije isplatio sve subvencije, nego smo dobili 59.000 tužbenih zahteva koje smo morali da platimo posle sudskog postupka. Pa šta je to? Znači, treba da obećaš nešto što nisi u stanju da ispuniš. Možeš onoliko da predložiš, predvidiš koliko ti je jorgan dugačak. To je valjda kod svake kuće tako, kod svakog normalnog domaćina.

Hajde da se vratim na pitanje gospodina Rističevića vezano za traktore. Godine 2017. Vlada Republike Srbije je imala program za nabavku traktora i podsticanje poljoprivrednika u sektoru voćarstva, povrtarstva i vinogradarstva. Da podsetim, u tom trenutku Vlada je davala negde oko 15.000 evra maksimalni povrat za nabavku traktora. To su bili traktori snage od 25 kilovata do 100 kilovata. Tada sam isto slušao priče, kaže, podeliće 100-200 traktora, to kako kome dođe pa onda čao, neće za ostale biti. I, malo su se prevarili u celoj toj priči. Podneto je 2.400 zahteva za traktore, 2.100 zahteva usvojeno, isplaćeno, ljudi dobili. I ono što je najvažnije, tad je bilo reči o obnavljanju poljoprivredne mehanizacije, odnosno traktora za male poljoprivrednike koji dotada nikad nisu imali priliku da nabave traktor.

Idemo korak dalje. Isto tako, svi ti stručnjaci u prethodnih deset godina, više ne znam ni ko je bio ministar poljoprivrede, ne mogu, pravo da vam kažem, da se setim, znam samo, valjda mu dođem 13. ministar poljoprivrede posle 2000. godine, ko 13. prase.... Koji sam? Petnaesti? Eto, profesor Ševarlić bolje broji. On uvek ima te probleme sa brojevima. Ali nebitno, 13, 15. koji god bio, prase je prase.

Jako je važno reći da mi IPARD nismo imali nikad. Osam godina su pričali o IPARD-u. Zašto pričamo o IPARD-u? Zato što je jedan od načina da nabavite traktor i kroz IPARD. Osam godina pričali te biće juče, te biće prekosutra, te biće za tri dana, te za šest dana, te ovamo, te tamo, ali Vlada Republike Srbije, koju je u tom trenutku vodio Aleksandar Vučić, zajedničkim aktivnostima nekoliko ministarstava, i Ministarstva finansija i Ministarstva za evropske integracije i Ministarstva poljoprivrede, uspela je da dobije akreditaciju za IPARD i raspiše prve konkurse i već tu imamo prve, ne prve, 500 zahteva smo imali po prvim konkursima. Konkretno za traktore je bilo 393 zahteva. Mi takvu priliku nismo imali ranije.

To je opet za one poljoprivrednike koji su, kako da kažem, na nekom srednjem nivou, koji mogu da nabave mašine koje su jače snage. Naravno, tu je krenulo spočitavanje – sada će tu neki tajkuni, tajfuni, ne znam ni ja više ko, imati pravo. E, malo su se prešli. U celoj toj priči ne mogu da učestvuju one

poljoprivredne kompanije koje imaju veće količine poljoprivrednog zemljišta, zato što je ovo program koji je namenjen za male i srednje poljoprivredne proizvođače. Šta ću im ja, valjda su mislili da to 2008, 2009. i 2010. godine u Vladi Mirka Cvetkovića, kada je bio Đilas, kada je bio ne znam ni ja ko ministar poljoprivrede, Dušan Petrović, valjda su to oni hteli tako da postave. E, neće moći ove noći.

Hajde, idemo dalje. Što se tiče traktora, bila je aktuelna priča oko nabavke dizel-goriva. Ministarstvo finansija, Vlada Republike Srbije odobrile su dve milijarde za nabavku dizel-goriva, za poljoprivredne proizvođače, 60.000 po hektaru, 20 dinara po litri, pa je onda bilo priče – kad će to biti isplaćeno, neće to biti na vreme.

Da sada ja iznesem tačne podatke, zaključno sa jučerašnjim danom. Mislim da je jako važno, zbog javnosti to reći. Mi imamo 176.908 poljoprivrednih gazdinstava koja su isplaćena zaključno sa jučerašnjim danom. Oni su dobili podsticajna sredstva koja su namenjena po hektaru, isto tako za nabavku dizel-goriva. Dakle, kako smo i rekli, a rekli smo u roku od sedam dana od podnošenja zahteva, dobiće sredstva. Nije sedam, izvinite, bilo je tri. Nemojte da se ljutite.

Još jedna stvar, koja se tiče nabavke sirovine koja je neophodna za prolećnu setvu, i tu stvar radimo. Ko je podneo zahtev, on je dobio novac, a ko nije podneo zahtev, ja ga molim da do 30. aprila to učini, jer je tada poslednji rok. Ja se nadam da će sva ova poljoprivredna gazdinstva koja se bave aktivno poljoprivredom, kojih još ima, koji nisu podneli zahtev, ja ih molim da to urade. Uplat ćemo na račun odmah u roku od nekoliko dana kada podnesete zahtev preko nadležne filijale Uprave za trezor.

Što se tiče novog programa za traktore, mislim da je to ključ ove čitave priče o prvom pitanju. Naravno, da da. Razmišljamo o tome i naravno da ćemo pokušati zajedno sa Ministarstvom finansija i Vladom Republike Srbije da se nađu sredstva. U drugoj polovini godine idemo sa jednim novim programom za nabavku traktora, za ona lica koja ne mogu da dobace do IPARD-a, koja nisu po svom kapacitetu i po svojoj ekonomskoj snazi koje ostvaruju u okviru poljoprivredne proizvodnje i nemaju snage da to realizuju. Ja se nadam novom ciklusu od bar 1000-1500 novih traktora.

Imamo još jednu stvar. Ta gospoda 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009. i 2010. godine razmontiraše onaj IMT do poslednjeg dela. Što bi rekao u jednom filmu, „ostali samo dugmići“. Pre godinu i po dana, kada je tadašnji predsednik Vlade bio u Indiji i ostvareni prvi kontakti sa nekoliko velikih svetskih proizvođača, a ja samo moram zbog javnosti da podsetim, od 10 najvećih proizvođača traktora na svetu, tri potiču iz Indije. Mi smo onda ušli u aktivne pregovore sa tim kompanijama i, gle čuda, uspesmo da nađemo partnera da kupi brend IMT, da kupi lokaciju na području opštine Sečanj, Jarkovac, koja se sada

rekonstruiše i, ako bog da, tamo negde u julu, avgustu mesecu mi ćemo imati prve srpske traktore 537, 539, 565, koji će biti proizvedeni u Srbiji, 577, šta god. Znači, one traktori i oni će biti prezentovani na prostoru, na poljoprivrednom sajmu koji će se održati od 11. maja u Novom Sadu.

Jako je važno da imamo svoj traktor, da imamo srpski traktor i da podstaknemo nabavku te vrste traktora. Ja se zahvaljujem svima koji su nam pružili podršku, nadležnom Odboru za poljoprivredu, kolegama iz drugih ministarstava.

Ima još jedna važna stvar koja se tiče traktora i tu je jako bila važna sinhronizacija sa MUP-om, pošto su se pojavila poljoprivredna udruženja, vezano za ove tablice i obnovu registracije za poljoprivredne mašine, pred poslanicima ovog doma našle su se izmene zakona na inicijativu MUP-a gde je produžen rok, odnosno odložen rok koji je bio predviđen za registraciju traktora, uz određene uslove koji moraju da se ispune, ali u svakom slučaju, mnogo lakše. Imamo tu dve strane čitave priče. Moramo da vodimo računa i o bezbednosti, a i o potrebama poljoprivrednika za poljoprivrednu proizvodnju.

Hajde da idemo na druga pitanja. Ja se izvinjavam, ako previše uzimam vremena, ja ću da skratim. Ja se stvarno izvinjavam. Pošto vidim da je tema poljoprivrede sve aktuelnija, sve važnija, hvala bogu da su se već jednom svi setili da je poljoprivreda toliko važna. Ja mislim da se slažete sa mnom. Neki klimaju glavom, a neki ćute, ali nema veze, polako, i oni što ćute, shvatiće i oni.

Što se tiče PIO za poljoprivrednike, nema crnje rupe koja trenutno postoji. Sto osamdeset milijardi dinara u ovom trenutku su obaveze koje srpske poljoprivrednike muče po osnovi obaveza iz PIO i zdravstvenog osiguranja. Zašto je to tako, sada možemo da idemo u rikverc 30 godina. To vaše nasleđe koje imamo ovim povodom, zato što postoji obaveza svih da budu u sistemu, svako ko ima više od pola hektara zemlje, mora da bude u sistemu, šta je to izrodilo za sve ove godine? Dakle, 330.000 obveznika mi imamo u ovom trenutku koji se, obveznici po različitim osnovama osiguranja a povezano sa poljoprivredom. Radimo trenutno projekat sa Svetskom bankom da uradimo ovu analizu i to zajedno radimo sa Ministarstvom za rad da rešimo ovaj Gordijev čvor koji postoji.

Zamislite situaciju, imao hektar ili imao 100 hektara, vi morate isto da platite za doprinose za PIO. To su neki pre 10, 15, 20 godina uveli. Da li je to normalno? Ne može čovek na jednom hektaru zemlje da napravi isti prihod kao čovek na 100 hektara zemlje i da pritom to plati nešto malo više od 80.000 dinara godišnje. To nije normalno. Sa druge strane imate još jedan veći apsurd. To je da, plaćao 15 godina doprinose, plaćao 40 godina doprinose, imaš istu penziju. Da li je to normalno? Vidim da i profesor Ševarlić potvrđuje ovo. To znači da smo još neke ubedili. Hvala vam na tome.

Gledajte, ljudi, moramo preseći ovaj Gordijev čvor i u prvu je poslanik Ristićević kada kaže da moramo naći mehanizam. Nama je ideja da u istom danu nađemo mehanizam kako da rešimo ove obaveze koje postoje i da utvrdimo nova pravila igre i pripremamo taj sistem. Ja se nadam da ćemo u toku ove godine moći da pred ovaj dom izađemo i da već jednom ovo rešimo. Ovo je bolno pitanje. Gledajte, mi trenutno u bazi imamo, od 330.000 obveznika, 7.000 obveznika koji su ili mrtvi ili su osigurani po drugom osnovu. Dakle, ne mogu da budu, ne možeš da budeš dva puta osiguran. Možeš biti samo jednom osiguran. To je dugogodišnje nasleđe koje postoji.

Imamo još jednu sledeću stvar. Analizirajući ekonomsko stanje poljoprivrednih proizvođača, svega negde oko 70.000, 80.000 poljoprivrednih gazdinstava, ima ekonomsku snagu da u ovom trenutku može da u punom kapacitetu ispunjava svoje obaveze. Mi moramo naći način kako da ove ostale uvučemo u sistem preko sistema podsticaja. Ne može to preko noći. Ovo je jako osetljivo pitanje. Ovo je jedno važno političko pitanje, pitanje koje je važno za, pre svega egzistenciju velikog broja domaćinstava, naročito izraženo u onim delovima Srbije koja su manje razvijena, pre svega mislim na istočnu Srbiju, zahtevaće posebne ciljane mere za svaki prostor.

Iskoristio bih priliku danas da čestitam Poljoprivrednom fakultetu u Zemunu rođendan, 100 godina postojanja. Dakle, jednoj instituciji koja je iznedrila, pored Poljoprivrednog fakulteta u Novom Sadu, pored fakulteta u Čačku, iznedrila sav ovaj kapacitet koji mi u ovom trenutku imamo u poljoprivredi. Ja im još jednom čestitam na tome.

Da se vratim na treću, i te kako važnu, možda i najvažniju stvar. To je priča o prehrambenoj industriji. Ne postoji sektor nad kojim je učinjen veći genocid nakon 2000. do 2010. godine nego što je to prehrambena industrija Srbije. Ne postoji deo privrede Srbije koji je više devastiran. Sem u jednom delu mlinsko-pekarske industrije i nešto prerade semena, svi ostali delovi, naročito prerada voća i povrća, unakaženi. Znači, bukvalno unakaženi. Biram reći, ali ako biram reći pa kažem unakažen i genocid, onda možete misliti koliko je to daleko otišlo. Ne može nijedna poljoprivreda, ne može nijedna zemlja da se razvija bez prehrambene industrije i bez otvorenih tržišta na koja možete da izvozite ili svoje primarne proizvode ili ove proizvode iz prehrambene industrije. To jedno bez drugog ne ide.

Svako ko kaže da je posao ministra poljoprivrede isključivo samo da se bavi usevima, taj je nešto pomešao. Ozbiljno pomešao, jer bez prehrambene industrije nema razvoja poljoprivrede. Vlada Republike Srbije januara meseca ove godine donela je posebnu uredbu o podsticajima za investitore koji žele da ulažu u prehrambenu industriju. Tu mislim na sve investitore, bez obzira da li je on domaći ili strani. Za svakog investitora je predvidela, ukoliko investira u

sektor prehrambene industrije, posebnu liniju finansijskog podsticaja kako bismo razvili ovaj sektor.

Mi smo zemlja koja izvozi preko četiri milijarde dolara u poljoprivredi prehrambene industrije. Taj potencijal je mnogo veći, ali moramo da razvijemo i preradu voća, i preradu povrća i preradu žitarica u neke druge poluproizvode i finalne proizvode, jer bez toga nema ni razvoja. Kažemo da nam je učešće poljoprivrede u BDP 8-9%, u zavisnosti od godine. Nama treba da bude manje učešće osnovne poljoprivredne proizvodnje, a prehrambena industrija mnogo veća. Tako ćemo mi rešiti naš problem koji imamo vezano za prehrambenu industriju.

I pored ove finansijske podrške koju je Vlada predvidela nama je neophodno otvaranje tržišta. Ljudi, mi smo zemlja koja ima sedam miliona stanovnika. Prehrambena industrija je bila projektovana za tržište od najmanje 22 miliona stanovnika. To je kao da u jedan auto koji je, ovako, slabije limarije, ubacite motor od 3.000 kubika, pa on će pre ili kasnije da se raspadne. To je bila prehrambena industrija Srbije posle gubitka tržišta 22 miliona stanovnika. Zamislite situaciju, ako želite da upalite bilo koju fabriku i uključite struju, vi proizvodili 1.000 ili 5.000 tona, oni su tako projektovani da u svakom trenutku morate istu količinu energije da potrošite, a samim tim imate veće troškove, jer nemate više tržište. E, zato smo krenuli sa otvaranjem i tržišta Turske za prehrambenu industriju koja se tiče goveđeg mesa, za sektor suncokretovog ulja.

Evo, sad ima jedna ekskluziva, ako nekog interesuje, 14. aprila u Srbiju dolaze inspektori iz Agencije ESMA koji će raditi kontrolu srpskih prerađivačkih kapaciteta u sektoru mesa da otvorimo krajem maja tržište Srbije za tržište Golfskog zaliva, tržište Emirata, Saudijske Arabije i drugih zemalja u Golfskom zalivu. To je tržište koje ima najveći platežni potencijal, a nama u stvari to treba. Nama je to neophodno da bismo mogli da plasiramo, pored ovih tržišta koje smo otvorili, Egipta za pšenicu, Turske za goveđe meso, suncokretovo ulje, tržište EU sa kojim najviše ostvarujemo razvoj, tržište Evroazijske unije. Nemojte da zaboravite da je pre nekoliko dana postignut novi sporazum sa predstavnicima Rusije, Belorusije, Kazahstana, Jermenije da se za još neke poljoprivredne proizvode i prehrambene proizvode bez carina otvori ovo tržište.

Zajedno sa ostalim ministarstvima radićemo na ovome. Mi ako ne uradimo ovo sa prehrambenom industrijom, ja se nadam da ćemo imati podršku svih za ovo, teško da ćemo moći poljoprivredu da prebacimo u ovoj video-igrici sa nivoa dva na nivo tri. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine Rističeviću, da odgovorim na vaše pitanje koje ste postavili oko Grada Beograda, situacije u Gradu 2013. godine i da uporedim sa situacijom na nivou države Srbije tada i sada.

Dakle, na kraju mandata Dragana Đilasa ukupne obaveze Grada Beograda, ukupan dug Grada Beograda, kada saberete javna preduzeća i gradske opštine, bio je 1,2 milijarde evra. Budžetski deficit Grada Beograda bio je nešto iznad 20%. Da podsetim građane Srbije i građane Beograda, samo trudnicama i porodicama, ustanovama socijalne zaštite, školama i vrtićima dugovano je stotine miliona dinara.

U to isto vreme preduzeća i kompanije koje su bile u vlasništvu Dragana Đilasa rasle su, zarađivale sve više i više i jasno, nažalost, nemam taj dijagram ovde kod sebe, vidite kako je Grad Beograd išao dole i kako je propadao iz godine u godinu, a kako su paralelno rasle i u profitu, u dobiti i u prihodima firme Dragana Đilasa. To pokazuje koliko se on brinuo o gradu Beogradu, koliko se brinuo o građanima Beograda, a kako se brinuo za svoj privatni džep.

Da vas podsetim, setite se samo podzemnih kontejnera. Dakle, hiljadu i nešto podzemnih kontejnera koji ne liče ni na šta, gde je šest miliona evra gradskih para uloženo u firmu koja i ne postoji i otišla je u stečaj. Taj trošak i tu odluku Dragana Đilasa platili su građani Beograda.

Setite se samo Pionirskog grada. Dakle, Pionirski grad, koji je mesto gde smo mi odrasli, gde su deca odrasla, on je taj Pionirski grad oduzeo, napravio ga da bude mesto za organizaciju „Velikog brata“. Umesto da se deca tamo zabavljaju, da uče, da se edukuju, on i njegova firma su zarađivale novac od toga. To dovoljno govori, opet, o načinu na koji je vodio računa i o gradu Beogradu i o deci i o građanima Beograda.

Setite se samo takozvane replike Terazija na Novom Beogradu koju je neko napravio; 500.000 evra je Grad Beograd uložio u to. Samo je vetar dunuo, odneo je repliku Terazija, ali takođe je odneo i 500.000 evra iz budžeta Grada Beograda zbog jedne loše odluke Dragana Đilasa.

Setite se nabavke „Solarisovih“ autobusa, 200 autobusa koji su plaćeni po autobusu preko 200.000 evra. Iste takve autobuse „Ikarbus“, domaća fabrika u Zemunu, pravila je za 30.000 ili 40.000 evra manje, pa puta 200 autobusa, to vam je osam miliona evra direktna šteta za budžet Grada Beograda, za građane Beograda, ali je neko od toga imao koristi. Da ne govorim o „Kafovima“ tramvajima, gde je jedan tramvaj plaćen 2,3 miliona evra. Grad Debrecin je za skoro duplo manje para nabavio iste te tramvaje od istog proizvođača.

Dakle, tako mogu satima i satima da pričam, a to vam govori koliko je neko, neko je u ovom slučaju Dragan Đilas, imao cilj da sebe i svoje firme obogati, a na štetu i na račun građana Beograda.

Kada pogledate grad Beograd danas, on je potpuno konsolidovan. Postao je grad dizalica, grad kranova. U to vreme tako nije bilo. Kada pogledate

„Beograd na vodi“, projekat za koji su se smejali i govorili da se nikada neće desiti, da je pusta mašta Aleksandra Vučića, od najružnijeg dela Beograda napravili smo najveće gradilište u ovom delu Evrope, pokrenuli našu građevinsku industriju, pokrenuli našu privredu. Imate svaki dan, i kad pogledate sa „Brankovog mosta“ i sa „Gazele“, vidite koliko se gradilište razvija. Preko 1.500 radnika svaki dan radi na tom gradilištu, svaki dan zarađuje za svoj hleb i to je slika i prilika Srbije danas u odnosu na Srbiju 2010, 2011, 2012. godine.

Kada pogledate našu zemlju i svaki makroekonomski pokazatelj u ovom trenutku, ja ne kažem da je sve idealno, dakle i dalje je situacija teška, ali sigurno smo na dobrom putu da iz godine u godinu podižemo kvalitet života građana Srbije i da podižemo životni standard.

Godine 2013. stopa nezaposlenosti u našoj zemlji bila je 25,9%. Dakle, svaki četvrti Srbin nije bio zaposlen. Danas je ta stopa nezaposlenosti negde oko 12%, dakle skoro dva i nešto puta manja nego što je bila 2013. godine. I dalje je visoka, ali se zato, uvaženi poslanici, svaki dan borimo za nova radna mesta, za nove fabrike, za to da naši mladi ostanu u ovoj zemlji, da svoju budućnost nađu ovde, a ne da putuju i odlaze u Australiju, Kanadu, Ameriku i gde već.

Kada pogledate stope rasta kada su Dragan Đilas i Vuk Jeremić vodili Srbiju, to su stope rasta negativne. Minus 3,1 2009, pa je 2010. bila negde oko nule, pa 2011. opet minus. Mi sad imamo stabilne stope rasta iz godine u godinu. Prošle godine 4,3%, 4,4% stopa rasta našeg BDP-a. Jedna od najvećih u Evropi. Među pet ili šest zemalja koje rastu brzo u Evropi, e, među njima je prošle godine bila i Republika Srbija.

Ako pogledate učešće našeg javnog duga u BDP-u, bilo je 77-78 2014. godine kao posledica potpuno pogrešne politike ljudi koji su tada vodili Republiku Srbiju, gde su se zaduživali iz godine u godinu i taj socijalni mir, kako su ga oni zvali, održavali tako što su zaduživali generacije koje dolaze. Mi smo tu trajektoriju javnog duga zaustavili i danas je javni dug u odnosu na BDP 50,1%. Mastriht, dakle neki standard i EU je 60%. Dakle i taj deo smo uradili kako treba, upravo razmišljajući o generacijama koje dolaze i o tome da naša deca nemaju problem sa visokim kamatama, velikim kreditima i velikim zaduženjima koje je imao Dragan Đilas i ljudi koji su bili tada sa njim na vlasti.

Dakle, svaki makroekonomski pokazatelj danas nam je bolji nego što je bio pre pet, šest ili sedam godina.

Ako pogledate ukupne strane direktne investicije, prošle godine su bile preko tri miliona evra. Fabrike se otvaraju u svakom gradu u našoj zemlji. Trudimo se da svaki mladi i svaki stariji ima priliku da svoj novac zaradi u našoj zemlji i to je politika od koje nećemo odustati. To je vizija Aleksandra Vučića, koju je pokrenuo još kao predsednik Vlade 2014. godine. To je politika koju nastavlja i ova vlada, gde se borimo za bolji životni standard, za veće plate, za

to da svako ko želi da radi u Srbiji tu mogućnost i tu priliku i dobije, a da zaboravimo, ali ne možemo nikada da zaboravimo u potpunosti, slike Pionirskog grada gde smo umesto dece imali za vreme Dragana Đilasa „Velikog brata“, da zaboravimo ogromne dugove i ogromne deficite koje nam je ostavio Dragan Đilas i njemu slični, nego da se bavimo danas našom zemljom, budućnošću ove zemlje, našim gradovima, našim selima i, ono što je gospodin Nedimović rekao, da rešavamo probleme koje dugo niko nije rešio, ali da gledamo u budućnost i da svakome ko želi u ovoj zemlji da nađe svoju budućnost bude svakim danom sve bolje i bolje. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predsednica Vlade gospođa Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Govorili su ministri, ali želim, poštovani narodni poslanici, da probam da zaključim. Moj utisak, koji delim sa građanima Srbije, tokom kampanje „Budućnost Srbije“ koju je inicirao predsednik republike gospodin Aleksandar Vučić da bismo razgovarali sa građanima, podneli im izveštaje, čuli šta oni misle i videli šta dalje treba da uradimo za svaku opštinu, za svaki grad, za svaku mesnu zajednicu, jeste da se mi nalazimo, i mislim da ćete se složiti sa mnom u tome, u jednom potpunom vremenu apsurdna, u jednom vremenu apsurdna gde mi treba da trošimo svoje vreme i svoju energiju na razjašnjavanje stvari koje su stvarno neverovatne.

Mi treba da odgovaramo ljudima koji nam govore, na primer, o vladavini prava, a ti ljudi koji nam govore i drže lekciju o vladavini prava, to su ti isti oni ljudi koji su 2006. godine izmenili Ustav Republike Srbije, bez i jedne jedine javne rasprave, bez slanja na mišljenje Venecijanskoj komisiji, na koju se danas toliko pozivaju. To su ljudi koji su u jednom jedinom danu počistili 840 sudija samo zato što, po partijskom ključu i po principu partijske podobnosti, nisu bili sa njima. Ti ljudi danas imaju obraza nam da pričaju o vladavini prava i kako će, kada se vrate na vlast, oni uspostaviti vladavinu prava. A mi treba da odgovaramo, mi koji imamo javnu raspravu o mnogo manjim izmenama Ustava koja traje duže od godinu dana, koji idemo na dva kruga konsultacija sa Venecijanskom komisijom, koji nijednog sudiju i nikoga u pravosuđu nismo zamenili. Nikoga u nezavisnim institucijama nismo dirali. Ništa nismo promenili, počevši od Poslovnika u ovom domu, Poslovnika koji vi poštujete, a zbog poštovanja tog poslovnika i postojanja takvog poslovnika koji su oni doneli oni danas bojkotuju Parlament. Dakle, to je taj apsurd.

Nama pričaju o slobodi medija ljudi koji su imenom i prezimenom u izveštaju Saveta za borbu protiv korupcije Verice Barać 2011. godine identifikovani kao ljudi koji su, ja citiram Vericu Barać, „zarobili medije“. Dakle, tada je Verica Barać rekla: „Mediji u Srbiji su zarobljeni, a vlast je

kontrolu nad medijima uspostavila preko Srđana Šapera i Dragana Đilasa“. Dalje kaže: „Vlast sa tako uspešnom kontrolom medija ne ostavlja nikakvu mogućnost za osnovne demokratske procedure“. Takođe kaže Verica Barać, ovo mi je posebno bilo zanimljivo s obzirom na nasilan upad u RTS, Verica Barać kaže u tom izveštaju: „RTS nije javni servis, nego servis stranaka i vladajućih elita“. Ti ljudi nama danas pričaju o slobodi medija? Oni upadaju nasilno na Radio-televiziju Srbije i oslobađaju je? Pa to su neverovatni apsurdi. To su zaista neverovatni apsurdi.

Ti ljudi nama pričaju o Kosovu i Metohiji? Oni su velike patriote, ljudi koji su izmestili pitanje Kosova i Metohije iz UN i stavili ga pod ingerenciju EU, ljudi koji su 2010. godine izdejstvovali mišljenje Međunarodnog suda pravde da jednostrano proglašena nezavisnost Kosova od strane Prištine nije u suprotnosti sa međunarodnim pravom, na koje se Priština danas svaki dan poziva. To je uradio Vuk Jeremić, lider Saveza za Srbiju, čovek koji danas prebacuje Aleksandru Vučiću kako rešava pitanje Kosova i Metohije zato što je Aleksandar Vučić uspeo ponovo da stavi pitanje Kosova i Metohije na dnevni red, da se čuje glas Srbije.

To su ljudi koji pričaju o Kosovu i Metohiji, o tome kakve su oni patriote a da smo mi izdajnici, to su ljudi koji su na petnaestogodišnjicu martovskog pogroma nad Srbima na Kosovu i Metohiji organizovali blokadu Predsedništva, želeli da blokiraju predsednika Republike Srbije, dozvolili, svesno ili nesvesno, ja se samo iskreno nadam da je nesvesno, dozvolili da svi svetski mediji, umesto da pričaju o petnaestogodišnjici pogroma Srba na Kosovu i Metohiji, o paljenju crkava i manastira, kulturnog blaga, ne samo srpskog naroda nego onog pod zaštitom Uneska, svetske kulturne baštine, koja je paljena, lomljena od strane Albanaca na Kosovu i Metohiji, proterivanja i ubijanja Srba, oni su sve to zabašurili. Taj dan se o tome ništa nije čulo, zato što su oni ceo dan divljali ispred Predsedništva u Beogradu.

Ti ljudi kažu – ja sam patriota. Kada si patriota, što nisi na sav glas taj dan pričao šta se pre 15 godina uradilo, nego si time što si uradio pokrio Prištinu? Ja ne znam kako Ramuš Haradinaj i Hašim Tači mogu njima da zahvale da se taj dan – nisu verovali ljudi, verovatno, od sreće – da se taj dan ne priča o 15 godina pogroma, nego se priča o tome da oni pokušavaju da blokiraju legitimno izabranog predsednika Republike Srbije.

Takođe mi je bilo zanimljivo, ali sve u skladu sa tim, na Tviteru je gospođa Vesela Černeva, gospođa koja je zamenica direktora Evropskog saveta za spoljne poslove, nakon sastanka sa Đilasom i Jeremićem napisala, tvitovala žena – opozicija u Srbiji, pa je stavila fotografiju sa njima, zabrinuta je oko ekonomije i građanskih sloboda, mnogo manje oko Kosova.

Ti ljudi pričaju ovde kako su patriote, a odu u Brisel i jedini utisak koji ostave jeste da su oni zabrinuti oko ekonomije. Ljudi koji su ostavili 26%

nezaposlenost, 51% nezaposlenost mladih, danas su zabrinuti oko ekonomije, ali su mnogo manje zabrinuti oko Kosova. Ti ljudi nama danas drže predavanje. Mi danas treba da odvajamo naše vreme i energiju. Umesto da radimo dalje na strukturnim reformama, otvaranju radnih mesta, reformi javne uprave, vladavini prava, mi treba građanima da objašnjavamo, da ih podsećamo koji su ovo apsurdni o kojima mi pričamo.

Pričaju nam ljudi o Evropi, evropskim vrednostima, koji u Savezu za Srbiju imaju ljude koji organizuju vojne kampove za decu, koji prete, vređaju, fizički napadaju žene, ljudi koji u potpunosti stavljaju znak jednakosti između fašizma i antifašizma.

Pa Sergej Trifunović, veliki lider Pokreta slobodnih građana, kaže – i levičaru i desničaru je stalo da ima pruge, puteve, pravosuđe koje funkcioniše, prosvetu koja funkcioniše, a sada, da li u kući drži sliku Draže Mihailovića, Dimitrija Ljotića ili Broza ili, ne znam, Koče Popovića, to je potpuno nebitna stvar. Čovek to kaže u Kragujevcu gde su Ljotićevci pomagali Nemcima da prikupe decu da ih streljaju. To je nebitna stvar? Ne, to nikada u Srbiji neće biti nebitna stvar, a vi pričajte o kojim god vrednostima hoćete.

Pričaju ljudi o efikasnoj upravi, oni koji nisu mogli ljudima da registruju adrese, koji nisu mogli da uvedu one POS terminale da čovek koji dođe na šalter, kada dobije neku potvrdu i treba da plati 30 dinara, ako ima karticu kod sebe, ne može tu da plati nego ide, čeka drugi red u pošti ili banci, pa se vraća, pa čeka ponovo red da preda tu uplatnicu. Oni nama pričaju danas o efikasnoj upravi.

E, to su ti apsurdni koji su neverovatni i neverovatno je da ti ljudi imaju obraza uopšte, posle svega što su uradili i svega što nisu uradili za građane, da pričaju o tome kakvu će oni Srbiju da stvore samo da se ponovo domognu vlasti.

Mi moramo, to je naša obaveza, to je jedna od važnih stvari za Srbiju, da uvek i stalno podsećamo građane Srbije na ove apsurdne i na ove stvari da se to ne bi ponovilo, a da, takođe, onda to stavimo sa strane i da se bavimo svojim poslom i razmišljamo svaki dan o tome šta smo uradili za svakog pojedinačnog građanina Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević. Do dva minuta, kolega.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, kao neko ko je radio u IMT-u radujem se podsticajima za traktore, pre svega proizvodnji novih traktora.

Dame i gospodo narodni poslanici, nadam se da smo pretresli i da se neće desiti ono što narod sluti. Narod je nezadovoljan pre svega zato što Boško Obradović i Dragan Đilas od strane tužilaštva nisu privedeni pravdi. Narod takođe pita koliko nasilja treba da uradi Boško Obradović da bi se Zagorka Dolovac setila da ga privede, odnosno da ga sud procesuiru.

Ovde je upad u Policijsku stanicu u Guči. Oni govore o diktaturi. Recite mi – da su upali u SAD-u u policijsku stanicu na ovakav način, da li bi iz nje izašli? Takođe, upadi u RIK, kamen u Skupštini, čupanje mikrofona u Skupštini, vožnja kamiona na policiju, teško krivično delo, udaranje predsednika Administrativnog odbora, upad u RTS zajedno sa testerama i sa Đilasom. Verovatno su mislili da je RTS pilana. Dakle, oni se zalažu za slobodu medija, a pri tome bi da ostvare cenzuru, da naprave kontrolu medija. Đilas je tome vičan. Kada vlasnik deset televizijskih kanala i dve kablovske televizije upadne u državnu radio-televiziju, onda je to zloupotreba medija i težnja da ponovo uspostavi kontrolu medija. Ovog puta ne preko reklama, već nasiljem.

Takođe, Dragan Đilas je išao u SAD. Ja moram da ih zamolim da znaju da demokratija nije imperijalni proizvod koji se može uvesti iz SAD-a, koji može postati privatno vlasništvo kao Dveri, kao Demokratska stranka, ne može biti privatno vlasništvo Dragana Đilasa. Demokratija se stvara iznutra.

Danas su izbegli debatu, a prigovaraju nam o nedostatku debate. Moram takođe da im kažem da u sukobu nas samih sa sobom sigurno gubimo mi. Seme razdora je dalo uvek rekordan prinos u Srbiji i zato ih pozivam da se povrate, dozovu pameti i da pokušamo svi zajedno da premostimo neke eventualne nedoumice.

Vas upozoravam da oni planiraju ne samo da bojkotuju izbore, već da spreče druge ljude da izađu na izbore. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Petar Petrović.

Izvolite.

PETAR PETROVIĆ: Poštovani članovi Vlade, u ime Poslaničke grupe Jedinostvena Srbija postaviću par pitanja.

Prvo pitanje koje imam nameru da postavim, uz prethodno objašnjenje i obrazloženje, odnosi se na Ministarstvo obrazovanja. Vidim, ministar Šarčević je verovatno morao zbog ranije preuzetih obaveza da ranije ode, ali se nadam da će neko od predstavnika Vlade ovde, na čelu sa premijerkom, moći da odgovori na to pitanje.

Naime, unazad više godina u Srbiji je sve manje đaka u osnovnim školama. Taj trend se nešto u poslednje vreme počeo pozitivno menjati, unazad godinu-dve, i zbog populacione politike Vlade Republike Srbije i uopšte dolazi do blagog porasta novorođene dece, a to znači da će biti i više đaka u osnovnim školama. Ono što nas iz JS interesuje jeste da li Vlada planira, odnosno Ministarstvo obrazovanja, normalno preko Vlade, da u nekim narednim izmenama Zakona o obrazovanju uzme u obzir sledeće činjenice.

Naime, prema sada postojećim propisima, osnovne i srednje škole plaćaju materijalne troškove, plaćaju socijalna davanja, plaćaju jubilarne nagrade na teret lokalnih samouprava. S obzirom na to, naročito u onim

sredinama koje su manje razvijene lokalne samouprave, gde priliv sredstava nije toliko velik da mogu da isplate sve te troškove, da li Vlada planira da te troškove preuzme, i Ministarstvo obrazovanja, kako bi na neki način pomogli tim osnovnim i srednjim školama, naročito, kažem, u ruralnim sredinama, gde je ekonomska situacija takva da nema dovoljnog priliva u budžet lokalne samouprave da bi mogli na vreme da isplaćuju te troškove pa dolazi vrlo često, ovo govorim na osnovu pokazatelja koje imam, da mnoge škole budu blokirane tužbama prosvetnih radnika za isplatu putnih troškova, za isplatu jubilarnih nagrada itd.?

S druge strane, takođe se pitanje odnosi na Ministarstvo obrazovanja, da li se razmišlja, da se vratimo u neko vreme, da li se planiraju kadrovi, naročito u srednjem obrazovanju i na fakultetima, da se školuju naši mladi ljudi za ona zanimanja koja ova zemlja traži, za koja ima potrebe, a ne samo da se stekne diploma neke srednje škole ili nekog fakulteta koja, nažalost, sutra služi samo kao diploma, kao dokaz da je neko negde završio neku srednju školu ili fakultet, ali u tom svom stečenom obrazovanju i zvanju, nažalost, skoro da nikada neće moći da bude zaposlen? Mislim da bi trebalo ozbiljno razmišljati u tom pravcu i o tome imati, da kažem, rešenje u nekim zakonskim predlozima.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč predsednica Vlade gospođa Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Pre svega želim da kažem da je, vi znate, i kada sam ovde predstavljala ekspoze i program Vlade Republike Srbije, ceo tim Vlade nedvosmisleno rekao da je obrazovanje jedan od osnovnih prioriteta rada ove vlade i mogu da kažem da sam stvarno izuzetno zadovoljna svim oni što smo dosada postigli i imamo još dodatne, prilično ambiciozne planove i nastavice da ulažemo.

Želim ovom prilikom takođe da se zahvalim svim narodnim poslanicima koji su glasali za Zakon o Fondu za nauku Republike Srbije. Prvi put smo u Srbiji osnovali Fond za nauku, koji je krenuo sa radom od januara ove godine. Mi smo u budžetu za ovu godinu izdvojili nekih 500 miliona dinara samo za finansiranje Fonda za nauku, odnosno projekta, a Ministarstvo prosvete, odnosno Fond za nauku će raspisati prvi poziv u junu ove godine. Već pregovaramo i sa Svetskom bankom i razgovaramo sa EU u vezi sa dodatnom finansijskom podrškom Fondu za nauku, tako da se ja nadam i očekujem da ćemo mi već sledeće, 2020. godine čak 10 puta uvećati budžet Fonda za nauku, sa 500 miliona dinara na pet milijardi dinara. Mislim da će to biti jak signal našim mladim ljudima da se bave naukom, da ostanu na fakultetima, da ostanu na univerzitetima, da ostanu na institutima i da se vraćaju u Srbiju.

Sve to zajedno, uz to što sam stvarno izuzetno ponosna na to šta smo postali, prošle nedelje je konačno dato i javno saopštenje od strane CERN-a, tek

23. punopravna članica CERN-a, što će mnogo značiti našim mladim ljudima koji se bave istraživanjem i naukom. To nisu ni neke zemlje članice Evropske unije. To nije nijedna zemlja u regionu koja je bila u bivšoj Jugoslaviji. Dakle, to nije ni Slovenija, ni Hrvatska, oni su i dalje posmatrači. Mislim da je ovo veliki uspeh za srpsko obrazovanje i za srpsku nauku.

Jako mnogo ulažemo i u reformu osnovnog obrazovanja, ovo o čemu ste vi pričali. Meni je, rekla sam, izuzetno drago da smo mi konačno počeli, upravo kada pričamo o tome, da pripremamo naše mlade ljude za budućnost. Uveli smo u osnove škole i preduzetničko obrazovanje, uveli smo konačno i finansijsku pismenost. Nadamo se da će sve više njih želeti, kao što je, recimo, slučaj u Izraelu, da otvara svoje sopstvene firme, a ne da čeka da im neko da posao. Zato smo od 1. oktobra uveli ove poreske olakšice za novostvorene firme od strane mladih ljudi. To će u stvari biti stub naše ekonomije u budućnosti – preduzetništvo, fleksibilna, agilna mala i srednja preduzeća. Dakle, uporedo sa velikim, jakim stranim investitorima da imamo jedan jak sektor preduzetnika i malih i srednjih preduzeća. Ulažemo i 100 miliona evra samo u infrastrukturu za preduzetnike, za inovacije, start-up kompanije. Stvarno očekujem da će u naredne tri do četiri godine građani Srbije, a posebno mladi ljudi, videti efekte toga.

Drago mi je da mogu da kažem, žao mi je, ministarka Đukić Dejanović je u Njujorku na sednici Ujedinjenih nacija oko održivog razvoja, ministar Šarčević je morao da ode i da se pridruži predsedniku oko nekih obaveza, ali mi je drago da vam kažem da smo mi u prva dva meseca ove godine imali porast rođene dece od 10% u odnosu na prva dva meseca prethodne godine. Još uvek ne možemo da kažemo da je to trend i da je to zahvaljujući svemu onome što smo uradili u smislu podsticaja, finansijskih podsticaja porodici sa decom, ali se nadam da je ovo dobar pokazatelj i da sve ono što je predsednik Republike pričao o važnosti toga da imamo više dece, odnosno džaba sve ovo što radimo ako nemamo kome to da ostavimo u Srbiji, počinje da daje rezultate.

U tom smislu mogu da vam garantujem da ćemo više pažnje posvetiti ruralnim sredinama i školama u ruralnim sredinama i da ćemo videti kako... Ono što nas stalno kritikuju... Sećate se kada je predsednik Vučić bio premijer i kada je rekao da ne smeju više da postoje osnovne škole u Srbiji sa čučavcima i sa potpuno neuslovnim toaletima za naše najmlađe, kada su mu rekli da se mi bavimo klozetima i kanalizacijom, a onda kada sam ja počela da se bavim digitalizacijom, onda su rekli – što se ne bavite kanalizacijom? Čime god se vi bavite, oni žele da se bavite onim drugim. Ponosna sam što se mi bavimo i kanalizacijom i digitalizacijom. Posvetićemo još više pažnje i ulagaćemo dodatna sredstva za naše najmlađe.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Petar Petrović.

PETAR PETROVIĆ: Moje sledeće pitanje odnosi se na energetiku i postavljam ga ministru Antiću.

Unazad nekoliko godina sa zadovoljstvom možemo da konstatujemo, ne samo mi iz Jedinствene Srbije nego i svi građani u ovoj zemlji, da je energetska situacija u Srbiji stabilna, da je snabdevanje strujom stabilno, da je snabdevanje gasom stabilno i u to ime ja vam čestitam, ministre, na tome što ste vrlo uspešan ministar u toj oblasti, za razliku od nekih vaših prethodnika, kada smo imali goleme probleme u energetskej situaciji u zemlji.

Ono što nas interesuje, a verovatno interesuje sve građane Srbije, jeste kakva je trenutna situacija sa Južnim tokom, gasovodom. Da li smo blizu realizacije, s obzirom na to da ima i ovakvih i onakvih vesti, jer sam siguran da realizacijom tog projekta, izgradnjom tog Južnog toka, ne samo da će Srbija biti stabilnija u snabdevanju gasom, nego će verovatno, pretpostavljam, pored toga što će država zaraditi, gas za krajnje potrošače biti, hajde da kažem, ne jeftiniji, nego imati stabilnu cenu i građani se neće plašiti poskupljenja?

Sa druge strane, postavio bih pitanje i ministru poljoprivrede gospodinu Nedimoviću, koji me ne sluša, a to je – da li će Ministarstvo poljoprivrede na vreme preduzeti određene korake da ne dođe, kao što svake godine dolazi, do razmimoilaženja između proizvođača i kupaca maline i ostalih jagodičastih proizvoda, odnosno da se već sada zna neka približna cena koju će proizvođači dobiti da ne bi bilo blokiranja puteva, protesta itd.?

Sa druge strane, već je kraj marta, za par dana počinje i april. Kada će početi, odnosno stvaraju se mogućnosti za razne oluje, gradonosne oblake itd., da li Ministarstvo preduzima neke mere u cilju boljeg snabdevanja lokalnih samouprava protivgradnim raketama, da li bolje plaća one ljude koji rade na tim protivgradnim sistemima? S druge strane, da se sve to na vreme obezbedi da ne bude posle ono da lečimo. Bolje je da sprečimo. Mi iz JS smatramo da uvek bolje delati, preduhitriti neke stvari nego posle toga isplaćivati naknade štete itd. poljoprivrednim proizvođačima koji budu oštećeni u, ne daj bože, nekoj nepogodi. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani gospodine Petroviću, poštovani predsedavajući, zahvaljujem na ovom prvom pitanju vezanom za malinare. Nema teže muke u ovom trenutku nego što je taj sektor. Moram izneti nekoliko činjenica, pre svega zbog javnosti, zato što se vrlo često pokušava i u politički vrtlog uplesti ova tema, a to je da je u Srbiji 2011. godine bilo 13.500 hektara pod zasadima maline, uglavnom na prostoru zapadne Srbije, 2018. godine imamo 23.000 hektara pod zasadima maline, gotovo puta dva, s tim što prinos

po hektaru na prostoru zapadne Srbije pada. Ima tu nekoliko razloga za to, ali da ne ulazimo sada i ne opterećujemo čitavu priču.

Mi smo imali nekoliko godina vezanih za malinarski sektor, 2013, 2014, 2015. godinu, imali smo dobre cene, dobru tražnju, ali zbog ovog, da tako kažem, masovnog podizanja zasada u onim krajevima i od onih lica koja se time nisu bavila mi imamo situaciju da na današnji dan imamo 59.000 gazdinstava koja imaju manje od jednog hektara pod zasadima maline i uglavnom se ona nalaze na prostoru nekoliko okruga, koje uslovno nazivamo zapadna Srbija. Jako težak problem. Ove godine situacija neće, sa aspekta istraživanja tržišta, ništa spektakularnije biti bolja nego prethodna godina. Ali ono što je jako važno, preko Nacionalnog saveta za malinu, koji smo formirali prethodne godine, gde radimo i sa proizvođačima i sa otkupljivačima, konačno smo došli do pravih činjenica o tome koliki su to prinosi, kolika je cena proizvođačka.

Nemojte zaboraviti da imamo jednu stvar koja se promenila. Cena radne snage je skočila u zadnjih nekoliko godina, tako da trošak poljoprivrednog proizvođača koji on ima po jednom hektaru maline znatno je veći nego što je to bilo ranije, tako da oni danas idu negde do 110-113 dinara po hektaru, ukoliko ostvarite osam tona po hektaru. Nisam čarobnjak iz Oza i potpuno poštujem pravila tržišne ekonomije. Država ne može da garantuje nikome cenu, ali je država preduzela sve u prethodnom periodu da repromaterijalom, mineralnim đubrivima i nabavkom goriva smanji troškove za poljoprivrednu proizvodnju.

Ove godine nameravamo da usvojimo dva zakona koji bi trebalo da pomognu u razrešavanju tog problema. To je zakon o regulisanju tržišta poljoprivrednih proizvoda i da izmenimo Zakon o podsticajima. Kako pre svega mislimo ovim zakonom da rešimo to? Tako što ćemo tačno da znamo ko su otkupljivači, da imamo registar otkupljivača i ko će položiti, kao kod turističkih agencija, depozit za taj svoj otkup, a ne da imamo one koji otkupljuju maline pa posle uz tu tešku muku kako ih prodaju da ne mogu da naplate. Imali smo takvih slučajeva, ne samo za maline, za sve druge voćarske kulture. Taj zakon bi trebalo da se nađe pred narodnim poslanicima posle javne rasprave, koja treba da krene ovih dana. Što se tiče Zakona o podsticajima, mi moramo uvesti i reorganizaciju, odnosno da finansiramo podršku onim poljoprivrednim proizvodnjama spram prostora gde one najbolje uspevaju i razvijaju se, da li s aspekta tradicije, odnosno postojanja poljoprivrednih proizvođača, klimatskih uslova, geografskih uslova i tako dalje.

Da se vratim na ovu stvar koja se tiče protivgradne zaštite. Nama je definitivno neophodan novi zakon o protivgradnoj zaštiti. Imali bismo bolju sinergiju između lokalnih zajednica i državnog entiteta, ali da ne bismo čekali sada taj novi zakon, šta smo krenuli da radimo? Dve vrste mera smo primenili za 2018. godinu. Prva je nabavka automatizovanih protivgradnih stanica. Mi u Srbiji imamo 13 radarskih centara. Najopterećeniji radarski centar je Radarski

centar Kolubara, koji obuhvata nekoliko okruga, i tu smo imali najviše šteta, pre svega zbog gradonosnih oblaka koji dolaze, da kažem još jednom zbog javnosti, sa prostora Republike Srpske.

Oblaci ne poznaju granice. Mi smo nekada u jedinstvenom sistemu protivgradne zaštite SFRJ imali taj sistem koordinacije. Sada ga više nemamo. U utorak će biti zajednički sastanak Ministarstva poljoprivrede Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Srpske. Biće u Sremskoj Mitrovici održan i jedina i glavna tema će biti sistem protivgradne zaštite. Nameravamo da napravimo zajednički sistem da kolege iz Republike Srpske, iz njihovih protivgradnih stanica, brane naš prostor i da imamo tu koordinaciju i mi ćemo se zajedno dogovoriti oko finansijske podrške za to.

Što se tiče nabavke automatske protivgradne stanice, već je prvih 28 automatskih protivgradnih stanica izgrađeno. Prva faza je gotova. Ta vrednost radova je bila 308 miliona dinara. One se nalaze bukvalno na prostoru koji je najizloženiji gradonosnim oblacima.

Sada, ima jedna stvar. Ne možete samo fizički da se zaštitite. Nije ni ta protivgradna zaštita 100%. Ni S300, kaže ministar S400, jeste, ali u ovom protivgradnom sistemu nije tako. Možemo da zaštitimo 50-60%. Zato smo izmenili i Pravilnik o podsticajima za osiguranje od grada, tako da najugroženiji okruzi, pet je takvih, od gradonosnih oblaka, sada imaju povrat 70% od premije na osiguranje. Ne može jedno bez drugog. Nadam se da ćemo u naredne dve-tri godine urediti ovaj sistem kompletno.

Šta podrazumeva automatska protivgradna zaštita? Nema više strelaca da mora da ide – alo, Požega, pa da zovemo onog tamo strelca, pa dok on stigne na lice mesta, pa da nikad ne znamo kada ispali raketu, šta se sa njom desilo. Imaćemo preko radarskih centara kompletno sinhronizovan sistem. Imaćemo softverske sisteme, koji su kompletno završeni u svakom radarskom centru. Iz njega će se ispaljivati rakete. Imaćemo trajni dokaz o tome kakav je rezultat, a ne da gledamo gore da li smo pogodili ili nismo. Ovo je 21. vek. Koristeći najsavremenije tehnologije, mi ćemo doći do toga da u naredne dve-tri godine kompletno zaštitimo prostor Republike Srbije.

Još jednu stvar da kažem, vezana je za malinare. Vlada Republike Srbije nikad neće bežati od ovog problema, ali ljudi moraju da znaju da je tržište jedino koje opredeljuje cenu. Isto kao što to moraju da znaju u drugim delovima poljoprivredne proizvodnje.

Evo, na primer, imali smo proizvođače svinja, koji su godinu i po dana imali dobre cene, 170, 180, 200 dinara. Niko me nije zvao da me pita šta ćemo sa cenama. Sada je situacija teška, 120 dinara, ali sada svi zovu i pitaju šta ćemo. Kaže – je l' može država da pomogne? Ne može samo kada je dobra cena, kada je razlika 50 dinara u proizvođačkoj ceni do prodajne cene, ne može samo tad da se potrošački razmišlja. Mora se nekad ostavljati i za crne dane.

Ali Republičke robne rezerve će nakon zaključka Vlade Republike Srbije sledeće nedelje ući u razmenu po paritetu, razmenu svinja za kukuruz, negde oko šest i po hiljada tona. Tako ćemo negde oko 40.000 tovljenika razmeniti za kukuruz po paritetu od 145 dinara. Isto ćemo ići i za goveda, negde po paritetu od 240 do 245 dinara. Vodimo mi računa o nestabilnosti na tržištu, ali ovim zakonom o regulisanju tržišta poljoprivrednih proizvoda napravićemo još neke alate da možemo da reagujemo u kriznim situacijama.

Ja ne znam, prosto, da ne budem previše grub, ali moram reći, to najbolje znaju kolege iz Poslaničkog kluba SPS, ako me slušaju, oni su bili neko ko je zagovarao u svojoj prošlosti centralnoplanski sistem upravljanja, najbolje me razumeju o čemu pričam, jer 2000. godine nije valjalo, petogodišnji planovi nisu valjali, garantovane cene, nego je hteo neko na ulici da uvede tržišni sistem ekonomije, da dovede Labusa da uništi liberalizacijom kompletan sistem zaštite srpske poljoprivrede i hteli su tržišnu ekonomiju. Evo, sada imamo tržišnu ekonomiju. Šta sada? Sada hoćemo ono drugo.

Ljudi, mi moramo da kažemo kako stvari stoje. Stanje je teško, ali Vlada Republike Srbije će uvek naći načina da pomogne poljoprivrednim proizvođačima, ali uvek vodeći računa da je tržište jedino koje opredeljuje cenu. I, tu ne možemo malo da budemo u samoupravnom socijalizmu, a malo da budemo u kapitalizmu, kako nam odgovara.

Evo, na primer, i time završavam, da ne mučim ovde ljude. Gospodine Petroviću, hvala vam na pitanju, ali da ne mučimo ljude.

Dobro, samo vi aplaudirajte, a ja i dalje pričam.

Ne može to, ljudi, malo otvorimo, malo zatvorimo granice što se tiče trgovine. Ja znam da je nekad teško kad dođe do uvoza određenih roba u poljoprivredu, ali isto tako, ako budemo mi selektivni i samo mi kažemo kad nama odgovara mi ćemo da pustimo, a kad nam ne odgovara mi ćemo da zatvorimo granicu, pa to sve će i nama sutra da urade. Kako ćemo onda goveda da izvozimo i kako ćemo onda da imamo cenu veću za 50 evrocenti nego što smo imali? Dvadeset godina je bila 1,9 evra. Kakvo ćemo tržište da imamo? Ljudi, malo je to sve komplikovanije nego što na prvi pogled izgleda. Ne bežimo od dijaloga ni u jednoj oblasti, ali ne može to da se danas kad mi ne odgovara da zatvorimo granicu, a sutra kad mi odgovara da se ona otvori. Gde to ima? Neka mi neko objasni gde to na ovoj planeti postoji. Ako nađe neko to rešenje, brate mili, to znači da ima bolji i pametniji. Izvolite, ljudi, onda radite ovaj posao. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Antić.

Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, drage kolege, gospodin Petrović je izneo nekoliko komentara na račun energetskeg sektora i postavio određeno pitanje. Ja želim, pre svega, da istaknem da naš energetskegi sektor zaista prolazi kroz jednu ozbiljnu tranziciju, da ono što je za ovu vladu bilo ključno da u tom periodu tranzicije našeg energetskeg sektora, sadržimo punu stabilnost i sigurnost snabdevanja svim ključnim energentima, kako u privredi tako i među građanima.

Mislim da smo u prethodnom periodu u tome bili vrlo uspešni. Bili smo uspešni u trenucima kada smo se suočavali zaista sa neverovatnim problemima. Podsetio bih vas na poplave, kada smo imali popravljjanje kolubarskih kopova, a znamo i sami da se 50% naše energije generiše iz uglja koji se proizvede u „Kolubari“ a struja proizvede u Obrenovcu. Uspeli smo da tu brzo reagujemo. Uspeli smo da uvek obezbedimo da naš ukupan elektroenergetski, kao i ukupan energetskegi sistem, budu stabilni. Sve je to posledica jednog dobrog rada u našim energetskekim kompanijama, jednog stručnog rada.

Ja sam izuzetno ponosan, a verujem i ova vlada, na to što u proteklih nekoliko godina sve energetske kompanije u Srbiji čini mi se po prvi put posluju pozitivno. Godinama su neke od njih bile prepoznatljive po generisanju velikih gubitaka, koje je budžet Republike Srbije hendlovaao u kasnijem periodu. Od 2015. godine sve energetske kompanije u Srbiji, ponavljam, posluju pozitivno i mislim da je to značajno i da se to odrazilo na sveukupne ekonomske parametre u Srbiji i da je bilo deo uspeha finansijskih reformi kroz koje je Vlada, na čelu sa tadašnjim predsednikom gospodinom Vučićem, sprovela ovaj brod ka jednoj uspešnijoj ekonomiji.

Mi u ovom trenutku imamo jedan ozbiljan investicioni ciklus u seriji energetike. Želim još jedanput da vas podsetim da, nažalost, zbog svega onoga kroz šta su naša država i društvo prošli negde tamo krajem osamdesetih, početkom devedesetih, pa dvehiljaditih, da smo imali jedan ozbiljan nedostatak investicija u energetskekom sektoru. Kao najbolji dokaz za to treba da posluži činjenica da je poslednji veliki elektroenergetski proizvodni objekat pušten na mrežu 1991. godine i otada se nije ništa dešavalo decenijama.

Evo, sada, gotovo tri decenije nakon toga, mi imamo velike projekte, imamo velike investicije i vrlo ambiciozne planove da taj jedan čep koji smo imali brzo stignemo i da u energetskekom smislu budemo dugoročno energetskegi bezbedni. Upravo iz tog razloga, ponavljam, imam veliku podršku čitave Vlade, predsednice, predsednika Republike, da brzo i efikasno razvijamo energetske projekte, jer su oni ključ stabilnosti ukupne naše ekonomije.

Mi u ovom trenutku radimo veliki blok u Kostolcu, snage 350 megavata. Investicija je više od 700 miliona dolara. On bi trebalo krajem 2020. godine da bude na mreži. Radimo postrojenje za odsumporavanje u Obrenovcu, koje će obezbediti dugoročnu stabilnost i proizvodnju tih blokova. Radimo

modernizaciju Đerdapa, Zvornika, spremamo modernizaciju TENT A1 i A2 i Đerdapa. Gradi se termoelektrana, toplana u Pančevu, snage 200 megavata, koja bi trebalo da bude gotova negde u trećem kvartalu 2020. godine. Radi se transbalkanski prenosni koridor, radi se modernizacija rafinerije, postrojenje za duboku preradu, investicija je 300 miliona evra, i čitav drugi niz projekata koji, ponavljam, energetiku u tom investicionom smislu stavljaju, sa infrastrukturom, na prvo-drugo mesto, da kažem, u oblasti tih investicija.

Kada je gas u pitanju, to pitanje je posebno osetljivo za našu ukupnu energetska bezbednost. Vi znate da smo mi država koja otprilike 80% svojih potreba za gasom rešava iz uvoza. Objektivno, tome treba dodati i činjenicu da nama konzum i potrošnja gasa raste kao posledica pre svega industrijskog rasta i razvoja.

Želim tu da napravim jednu malu digresiju. Svaki od investitora koji dođe u Republiku Srbiju ima samo nekoliko pitanja za nas u donošenju svojih investicionih odluka. Naravno, pored političke stabilnosti i podsticaja koje država daje, on se interesuje kakva je infrastruktura, da li je dobro snabdevanje električnom energijom i da li ima gas. Ukoliko nema gasa, ta lokacija i ta destinacija gubi atraktivnost i ti investitori traže neka druga mesta.

Mi upravo iz tog razloga imamo veliki rast potrošnje gasa. Na primer, 2016. godine je ta potrošnja bila 1.750.000.000, 2017. godine dve milijarde i 2018. godine 2.150.000.000. Znači, mi smo za nekih 20-25% u poslednjih nekoliko godina povećali potrošnju gasa u Srbiji. Kada se sada vratim na činjenicu da mi taj gas uvozimo, a sa druge strane da jedini pravac snabdevanja gasom koji imamo jeste taj pravac iz Rusije, kroz Ukrajinu, preko Mađarske ka Srbiji, dovodi nas u poziciju da sa dosta pažnje, dosta opreza pratimo sva ta globalna dešavanja i, pre svega, moguće poremećaje u tranzitu gasa kroz Ukrajinu i da iz tog razloga ubrzano razvijamo nove gasne projekte koji će Srbiju činiti energetska bezbednom.

Mi u tom smislu imamo nekoliko projekata koji su prioritet. Jedan je interkonekcija Niš–Dimitrovgrad, drugo je interkonekcija sa Rumunijom, uzimajući u obzir to da Rumunija vrlo brzo, zbog dobrih rezultata u Crnom moru kada je proizvodnja gasa u pitanju, može postati ozbiljan izvoznik gasa i onaj ključni, to je ovaj veliki gasovod koji ste vi nazvali Južni tok, međutim, to više nije Južni tok. Južni tok je bio projekat koji je razvijan do 2014. godine. On je u decembru 2014. godine zaustavljen i kao takav projekat više ne postoji. Rusija je sa Turskom nakon toga, negde 2017. godine, krenula da razvija projekat Turski tok. Turski tok je projekat koji je, pre svega, vezan za snabdevanje Turske gasom i on spaja Rusiju i Tursku podvodnim gasovodom ispod Crnog mora, odnosno po dnu Crnog mora, i to je projekat koji je kapaciteta dve cevi po 15,75 milijardi, od kojih je jedna za potrebe turskog tržišta, a druga za potrebe evropskog tržišta. To je vratilo razmišljanje i vratilo

fokus interesovanja i ovde u Srbiji, u Bugarskoj, Mađarskoj, mogućnost da se deo tog gasa tranzitira preko Bugarske, Srbije, prema Mađarskoj i prema centralnoevropskim gasnim skladištima, negde otprilike po ruti nekadašnjeg Južnog toka, ali u određenoj meri manjeg kapaciteta.

Mi smo u proteklom periodu dosta intenzivno radili po tom pitanju. Moram da kažem da sam ponosan na to što smo mnogo više radili nego što smo o tome pričali i čini mi se da smo danas u vrlo dobroj poziciji kada je taj projekat u pitanju. Mi smo određene ozbiljne aktivnosti realizovali po pitanju tog projekta, sprovedi sve faze zakupa kapaciteta, kao i u Bugarskoj, i komercijalno je taj projekat dokazan kroz potrebe koje su iskazale kompanije koje su zakupile kapacitet na tom novom tranzitnom pravcu. Realizovali smo čitav drugi niz mera vezanih za pribavljanje dozvola. Taj projekat razvija kompanija „Gastrans“, koja je sada u fazi pribavljanja svih neophodnih dozvola za gradnju tog gasovoda, od pripremnih radova, preko polaganja cevi, izgradnje linijske infrastrukture i svih ostalih neophodnih kompresorskih objekata. Prošli su kroz taj regulatorni deo.

Podsetio bih vas, uzimajući u obzir činjenicu da je Srbija član Energetske zajednice i da je na evropskom putu, da smo mi definisali kao važan faktor da se taj projekat razvija u Srbiji kroz poštovanje Trećeg energetskog paketa. Upravo iz tog razloga je kompanija „Gastrans“ dobila za taj projekat izuzeće od određenih odredbi Trećeg energetskog paketa, ali uz poštovanje, da kažem, čitavog niza drugih mera koje Treći energetski paket definiše. To smo radili kroz izuzeće kod našeg regulatora i uz pribavljanje mišljenja kod sekretara Energetske zajednice. Ako se setite, Sekretarijat je dao uslovno pozitivno mišljenje za taj projekat i taj projekat je nakon toga dobio konačno rešenje od naše agencije. Postoje još neka određena dodatna usaglašavanja koja ćemo mi raditi sa Energetskom zajednicom kako bi taj projekat bio u potpunosti u skladu sa evropskom regulativom. Pre svega je vezan za likvidnost domaćeg tržišta i razdvajanje „Srbijagasa“ po energetske delatnostima i to su neki prioriteti koje ćemo mi rešavati tokom 2019. godine.

Ono što je u ovom trenutku ključno, komercijalni razlozi i ekonomski razlozi za taj projekat postoje. Kada su u pitanju regulatorni uslovi, mi smo dali sve te ključne regulatorne elemente. Kada su u pitanju dozvole za izvođenje radova, one su u fazi pribavljanja. Kada je finansiranje tog projekta u pitanju, ono je obezbeđeno, tako da mogu sa puno optimizma da vam kažem da se taj projekat dobro razvija. Mi očekujemo da prvi radovi na tom projektu budu otpočeti u aprilu ove godine i očekujemo da najveći deo linijskog dela tog gasovoda, kada kažem linijskog, mislim bez kompresorskih stanica, i u Bugarskoj i u Srbiji te kompresorske stanice će biti postavljene 2020. i 2021. godine, znači da taj linijski deo gasovoda u najvećoj meri bude realizovan do kraja 2019. godine. To je vrlo ambiciozan plan, ali uzimajući u obzir da postoji

veliko iskustvo kompanija koje će učestvovati u realizaciji tog gasovoda, taj plan je realističan i mi ćemo vrlo intenzivno raditi na tome i, naravno, ovaj parlament će biti uvek adekvatno informisan o svim aktivnostima na tom projektu.

Taj projekat je za Srbiju važan. On će obezbediti, ponavljam, punu energetska bezbednost Srbije, imaćemo sigurno snabdevanje gasom, a sa druge strane, Srbija će na toj mapi gasnog biznisa doći na jednu daleko bolju poziciju, kao država kroz koju će se odvijati tranzit i kao država koja će od tranzita gasa imati i određene koristi.

Još jedanput, hvala, gospodine Petroviću, na pitanju. Ponavljam, ovaj parlament će uvek biti blagovremeno i apsolutno informisan, kao što to radimo na nadležnom odboru, koji je mesto na kome o svim planovima u oblasti energetike potpuno otvoreno i potpuno argumentovano govorimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Dame i gospodo narodni poslanici, već pri kraju naše današnje sednice hoću da vam se zahvalim u svoje ime i u ime građana Republike Srbije za to što ste toliko strpljivi, što ste toliko uporni i što se zaista iskreno borite, što ne dozvoljavate da vas ponesu emocije i da odgovorite onim siledžijama na sve ono što su ovde radili i ono što u ovom trenutku rade.

Znate, hoću da ovo znate vi, ali na prvom mestu hoću da znaju i građani Srbije, jedan od siledžija koji nas je sačekao, koji je pokušao da zaustavi narodne poslanike i članove Vlade da rade svoj posao i da budu pred građanima Srbije, mislim na Miroslava Aleksića, bojkotuje Skupštinu. Ali nije bojkotovao ni ovaj put dnevnicu. Uredno je došao i prijavio se da je tu, da dobije putne troškove, da dobije dnevnicu, da ga plate građani Srbije za ono što stoji na stepeništu, što pokušava da zaustavi čestite ljude da rade svoj posao, što se bavi siledžijstvom, jednim što zna. Dakle, oni jednostavno ne mogu da odole a da ne otmu gde god im se ukaže prilika i da odnesu šta god im se ukaže prilika.

Građani Srbije, da znate, danas ste mu platili da stoji na stepenicama, da prepada ljude, da saleće ljude, da laže, da pljuje, da vređa. Danas ste ga platili da bude ispred Skupštine, a on se uredno prijavio da uzme vaš novac. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima kolega Petar Petrović.

Izvolite.

PETAR PETROVIĆ: Zahvaljujem se ministrima na iscrpnim odgovorima. Samo bih hteo da upoznam gospođu predsednicu Vlade sa jednim podatkom. Ona je rekla da je unazad, u poslednjoj godini u Srbiji 10% više novorođene dece nego prošle godine.

Hoću, predsednice Vlade, da vas samo upoznam, ali me ne slušate, dobro nema veze, pročit ćete stenogram, da otkako je JS u Jagodini preuzela upravljanje lokalnom samoupravom od 2004. godine, zbog svoje populacione politike koju je tada uvela, svake godine, iz godine u godinu, povećava se broj novorođene dece i mogu da vam kažem da je u ovom trenutku Jagodina drugi grad po broju novorođene dece u odnosu na broj stanovnika. Prema tome, samo da znate. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima kolegistica Grozdana Banac.

Izvolite.

GROZDANA BANAC: Poštovani predsedavajući, hvala najlepše.

Uvaženi ministri, imam pitanje za gospođu Brnabić kao predsednicu Vlade. Pošto je Milan Krkobabić, predsednik PUPS-a Srbije, mi smo već predložili, naša šefovica poslaničke grupe je predložila da se razmatra pitanje i reorganizacije PIO fonda, a i tehnološko-inovacionog fonda koji bi se osnovao. Molim vas, to je jedno izuzetno ozbiljno pitanje, izuzetno važno i za mlade, jer je pitanje kako će da se iz budžeta isplaćuju penzije. Za pet godina će biti i robotike i IT sektora i svega ostalog. Znače, smanjivaće se radna snaga. Treba razmišljati o povećanju penzionera i o isplati penzija za koje će u budućnosti mladi morati da razmišljaju kako će i kako ćemo mi biti isplaćivani i od čega.

Predsednik Milan Krkobabić je predložio da svi relevantni činici, to znači predstavnici Vlade, predsednici političkih partija, sindikata, svi relevantni činici da učestvuju na tom sastanku i da predlože i da daju svoje sugestije. Najlepše vas molim da zaista razmislite. Mi smo vrlo svesni da ste u velikom problemu i da država zaista ima puno posla, ali se o ovome zaista mora razmisliti. Ja vas najlepše molim da preduzmete mere kako bi se organizovao ovaj predlog, kako bi mogao da se realizuje. Hvala vam najlepše.

(Narodni poslanik Miladin Ševarlić traži povredu Poslovnika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Ševarliću, umesto što mi pokazujete Poslovnik, bolje bi bilo da pročitate član 216. Poslovnika, pa onda pokušajte.

Reč ima predsednica Vlade gospođa Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Poštovana narodna poslanice, samo želim da vas uverim da već razmišljamo o ovome. Imala sam jedan malo drugačiji koncept, ali svakako će mi biti zadovoljstvo da sednemo i da vidimo kako možemo da pristupimo rešavanju ovog pitanja.

Dakle, mi smo 7. marta poslali delegaciju našu, bili su ljudi iz mog kabineta, bili su ljudi iz privrede, bili su ljudi iz Ministarstva finansija u Norveškoj. To smo dogovorili kada je u julu bila premijerka Norveške ovde u Srbiji. Poslali smo ih. Ja sam ih zamolila da odu i da posebno pogledaju kako funkcioniše norveški naftni fond. To je, praktično, njihov penzioni fond, koji

apsolutno ne zavisi od budžeta, koji je najjači penzioni fond na svetu i jedan od najjačih investicionih fondova na svetu. Dakle, želeli smo da vidimo kako je Norveška radila kada je počela da eksploatiše naftu, kada je deo prihoda od nafte izdvajala u poseban fond koji se koristio samo za penzije, a koji je, takođe, koristio i kao investicioni fond, iz čega su oni dalje investirali pare pa su onda te pare vraćali penzijama. Naravno, to su morale da budu jako niskorizične investicije da se ne bi igrali novcem penzionera ili budućih penzionera.

Mogu vam reći da je bila jako, jako dobra poseta. Razmišljala sam da gledamo kako možemo da iskoristimo sve novce od naših rudnih bogatstava, posebno imajući u vidu i to da je kod nas između 10% i 12% svetskih rezervi litijuma, da to pametno iskoristimo, da ceo profit od toga, proizvodnje, poluproizvoda ili finalnih proizvoda odvajamo u naš neki posebni fond koji će biti nešto nalik norveškom naftnom fondu. Tako da smo razmišljali i ja sam dobila prošle nedelje izveštaj iz te posete. Gledaćemo sa Ministarstvom finansija kako možemo dalje da radimo na tome i da se pripremimo. Realno, nadam se da će 2021. godine krenuti izgradnja tog hemijskog postrojenja u Loznici do 2023. godine. Od 2023. godine mi bismo, ako smo odgovorna vlast, morali da otvorimo tako neki fond kojim ćemo onda pokrivati sve one izazove koje danas imamo sa neodrživim sistemom penzije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik koleginica Grozdana Banac.

Izvolite.

GROZDANA BANAC: Puno vas se zahvaljujem s obzirom na to da ste vi zaista o tome razmišljali i da ste imali razumevanja. Molim vas, još jednom vam se puno zahvaljujem i meni je drago, jer zaista sam jako dugo pre svega penzioner, a drugo, ja sam i majka dece i interesuje me zbog moje dece, zbog sve dece na ovom svetu, da imaju osiguranu budućnost što se tiče, jer to je, praktično, fond solidarnosti. To su obligacioni odnosi. Puno toga ima u tome, zato je predsednik insistirao. Ovo je jedan od ozbiljnih predloga i ja vam se zahvaljujem da imate sluha za to, da ste već o tome razmišljali, da ste išli kao delegacija. Molim vas najlepše, pošto je ministar u Vladi, da mi obećate da ćete zajedno razgovarati i da će se ipak o ovome doneti jedna zaista pozitivna odluka. Hvala vam puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovana premijerko, poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, imaću nekoliko pitanja za premijerku, ministra odbrane gospodina Vulina i potpredsednicu Vlade dr Zoranu Mihajlović.

Prvenstveno bih pitao premijerku Brnabić u vezi nastavka projekta digitalizacije – šta su dalji planovi i kakvi su projekti koji se tiču procesa

obrazovanja i nove školske godine koja nam predstoji, dakle pripreme u vezi toga, šta će se dešavati u tom smeru i u tom smislu? Već su nešto moje kolege pokrile i pitale u vezi odnosa države prema mladim ljudima, prema mladim talentima i naučnicima. Znam da ste vi puno za ovih godinu i po dana uradili na tom planu i pogotovo u smislu unapređenja inovativne privrede, unapređenja sektora inovacionih tehnologija i pravljenja habova, tehnoloških parkova i definisanja Srbije kao zemlje i države znanja i obrazovanja.

Što se tiče ministra Vulina, želim da ga pitam o bezbednosnoj situaciji u zemlji, o bezbednosnim izazovima na prostoru Kosova i Metohije i da nam kaže nešto više o tome kakvi su planovi Vojske Srbije kada je u pitanju dodatna modernizacija, imajući u vidu da je dosadašnja politika Vlade i njega kao ministra bila takva da se puno investira u novo naoružanje, u bezbednost zemlje, u obezbeđenje naših granica i, naravno, promptno odgovaranje na sve bezbednosne izazove koji postoje u našoj zemlji.

Za potpredsednicu Vlade Zoranu Mihajlović pitanje koje se tiče daljeg napretka Srbije kada je u pitanju Duing biznis lista Svetske banke i dalji prodori i napredak naše zemlje i definisanje daljih planova – kako će to izgledati u budućnosti i kako ćemo napredovati u tom veoma važnom aspektu funkcionisanja koje utiče na privlačenje direktnih stranih investicija i koje utiče na poboljšanje i pospešivanje poslovnog ambijenta u našoj zemlji?

Ja znam da je i jedna delegacija naša već sada, trenutno u Vašingtonu, ali na sastanku sa predstavnicima Svetske banke i razgovorima koji se tiču unapređenja poslovnog ambijenta i naše pozicije kada je u pitanju Svetska banka. Nisu, kao neki koji su vas ovde, i vas i premijerku i druge ministre, dočekali sa transparentima, a i pokušali da vam ne daju da prođete i da dođete do ove plenarne sale, nisu otišli inkognito. Nisu otišli tako kao što je otišao Dragan Đilas, a da to ne zna ni naša ambasada tamo, s obzirom na to da sam boravio u slično vreme nekoliko dana u Vašingtonu.

Čitam danas i vesti da se čovek sreo sa pomoćnicima, pomoćnikom nekog pomoćnika, i navodno nekim kongresmenima čija imena nismo ni čuli, tako da bih zamolio premijerku da mi kaže nešto i o tome da li će se očekivati neko zakonsko rešenje i zakonski okvir kada su u pitanju lažne vesti i borba protiv takvih pojava koje generalno utiču na supstancu našeg društva i utiču, naravno, na sve one pozitivne procese koji se odigravaju danas. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima predsednica Vlade gospođa Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Nije nam ostalo mnogo vremena, poštovani narodni poslanice.

Postavili ste mi pitanje na moju omiljenu temu, a to je reforma obrazovanja i digitalizacija u školama, što mislim da je apsolutni ključ za dugoročnu konkurentnost i uspeh našeg društva i naše zemlje.

Meni je drago da kažem i da ponovim da smo mi u mandatu ove vlade uveli, a da smo prvo uvezali sve osnovne škole u okviru bezbednog interneta u okviru akademske mreže Srbije, da smo uveli programiranje u petom i šestom razredu osnovne škole, da smo obučili sve nastavnike, da smo uz veliku podršku privrede, ja im se ovom prilikom zahvaljujem, nabavili opremu. To je proces nabavke opreme koji nikada ne staje. Još uvek nemamo dovoljno opreme, još uvek nemamo dovoljno dobre opreme u školama i to nastavljamo. Takođe smo u osnovnim školama od ove školske godine uveli kao pilot-projekat 2.000 digitalnih učionica i digitalne udžbenike koji pomažu i nastavnicima da na jedan savremeniji i zanimljiviji način približe gradivo učenicima i da učenici mnogo interaktivnije učestvuju u nastavi.

Što se tiče srednjih škola, mi smo čak pet puta povećali broj specijalizovanih IT odeljenja. Što se tiče fakulteta 20% smo povećali kapacitete na tehničkim fakultetima i rekla sam već, obezbedili 100 miliona evra za infrastrukturu.

Posebno mi je drago da smo u novembru prošle godine krenuli u izgradnju Naučno-tehnološkog parka Niš, da u aprilu krećemo izgradnju još jedne laboratorijske lamele na Elektronskom fakultetu u Nišu, a da do kraja ove godine treba da se završi izgradnja Naučno-tehnološkog parka Novi Sad. I ja ću vas podsetiti da do 2015. godine mi nismo u Srbiji imali ni jedan jedini naučno-tehnološki park. Mi ćemo završiti mandat ove vlade sa tri naučno-tehnološka parka – naučno-tehnološki park Beograd, koji je krenuo da radi kada je Aleksandar Vučić bio predsednik Vlade, a to je 2015. godine, naučno-tehnološki park Novi Sad i naučno-tehnološki Niš, i najmanje još tri vanredna objekta za istraživanje i razvoj u izgradnji.

Od 1. septembra ove godine mi ćemo povezati 500 osnovnih škola na brzi internet, da imaju sve učionice brzi internet, čime ćemo omogućiti 10.000 digitalnih učionica. Ideja nam je da, uz podršku kredita Evropske investicione banke, kroz projekat povezanih škola do 2021. godine u Srbiji imamo u potpunosti digitalne škole, što mislim da će biti, u čemu ćemo svakako biti jedan od lidera u Evropi. Mislim da je ovo jedna od stvari u koju smo najviše i energije i vremena i novca uložili i na to sam apsolutno ponosna. Kao što kažem, mislim da je ovo jedna od stvari koje će obeležiti mandat ovoj vladi i koje će obeležiti našu dugoročnu konkurentnost pred nama. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Poštovani, bez svake sumnje, glavna bezbednosna pretnja koja dolazi u Republiku Srbiju jeste pretnja koju lansiraju sa prostora Kosova i Metohije neosuđeni teroristi koji danas vode privremene institucije samouprave u Prištini. Potpuno nepredvidivi ljudi, koji su na slobodi ne zato što su nevini, već zato što su svedoci o njihovim zločinima pobijeni.

Politika uslovljavanja taksi, čestih incidenata, napada na srpsko stanovništvo, izazivanje sukoba jeste najveća bezbednosna pretnja za Republiku Srbiju u celini i za Srbe koji žive i na prostoru KiM, i uopšte gde Srbi žive. Sva politika šiptarskog rukovodstva jeste u tome da izazovu incident, da izazovu sukob nakon koga bi Srbija bila optužena za prekomernu upotrebu sile nakon koje bi se pozvali u pomoć veliki moćni zaštitnici. To je sva politika šiptarskog rukovodstva. Sve što rade, uvek vodite računa o tome, rade kako bi izazvali upotrebu sile od strane Republike Srbije, njene vojske, njene policije, njenih bezbednosnih struktura i onda zakukali za pomoć i gledali da opet privuku tuđu decu da ginu za njihove ciljeve. Uostalom, šta se drugo može očekivati od neosuđenih terorista?

Vojska Srbije će nastaviti da se modernizuje. Od 2012. godine kada je Aleksandar Vučić postao ministar odbrane i kada je nakon toga kao predsednik Vlade počeo da obezbeđuje ekonomsku stabilnost, Vojska Srbije nije ona demoralisana i ona zapuštena vojska koja je bila pre 2012. godina, ona vojska koja nije smela da kaže na godišnjicu NATO agresije da je u pitanju NATO agresija, nego je morala da ćuti i da govori o NATO akcijama, o NATO operacijama, koja nije smela ni da nazove stvari pravim imenom a kamoli da se jača i da se oprema.

Vojska Srbije, kao što ste videli, jača je i bogatija za 14 Migova 29, koji se remontuju i koji se modernizuju. Imaćemo i tri nova helikoptera Mi 17, četiri nova helikoptera Mi 35. Stići će i pet novih helikoptera H 145, 30 modernizovanih tenkova T 72, 30 BRDM-ova, takođe modernizovanih. Vojska Srbije će modernizovati i radi već na modernizaciji svojih protivvazduhoplovnih sistema Kub. Modernizujemo i naš avion „orao“.

Kao što vidite, radimo da naša Vojska Srbije bude mnogo moćnija, da bude mnogo jača. Ali ne samo to. Mi radimo na tome da svaki pripadnik Vojske Srbije bude zadovoljniji. Zato su nam plate veće nego što su ikada bile. Zato su dnevnice podignute. Zato je uvedena solidarna pomoć za rođenje deteta. Zato su uvedeni dodatni bonovi za ishranu za određene strukture u našoj vojsci i za određene rodove. Na prvom mestu se vodi računa o svakom vojniku.

Stigli su nam novi balistički kompleti. Da se pohvalim i da se obradujemo što će naši vojnici biti zaštićeni. Stigle su nove uniforme. Stigle su nove čizme. Vojska Srbije ulaže u vojnu infrastrukturu da bismo imali bolji smeštaj i zato kada vidite, a znate dobro, da kada stignu pozivi za rezervu, za one koji treba da pomognu svojoj zemlji i da budu spremni za svoju zemlju, znači da dolaze u vojsku koja je sigurna, stabilna, modernizovana, vojsku koja može da plati njihovo angažovanje, vojsku koja može da plati njihov boravak.

Sve ono što nismo radili decenijama, mi sada konačno radimo. Mi smo sada u stanju da to radimo. Sada možemo da isplatimo i nadoknade rezervistima. Sada možemo da obezbedimo smeštaj, hranu, sada možemo da platimo starešine

koje će brinuti o njima. To je jedini način da imate snažnu vojsku. To je jedini način da imate vojsku koja će biti u stanju da čuva svoje granice i da čuva mir.

Vojska Srbije je u stanju da obezbedi Srbiju od svake opasnosti koja može da dođe spolja. Ali moram još jednom da upozorim sve građane Srbije na to da glavna pretnja dolazi iznutra. Glavna pretnja dolazi od onih koji bi da naprave „Majdan“ u Beogradu, koji bi da nas posvađaju, koji bi da se tučemo između sebe, koji bi da nateraju obične, mlade ljude da se tuku za njihove privilegije i za njihovu priliku da još jednom pljačkaju Srbiju i da još jednom rade sve ono što su radili.

To je glavna pretnja. Na to vojska ne može da da odgovor. Na to mogu odgovor da daju samo građani Srbije i ja se nadam da će ga dati na izborima. Ja želim da ga daju na izborima, na fer, demokratskim izborima, kao što su uvek bili, bar od 2012. godine, bez svake sumnje. Dakle, najveća opasnost, najveći bezbednosni problem jeste pokušaj izazivanja sukoba između Srba, između nas. Za sve ostalo, mi možemo da izađemo na kraj sa tim, a sa ovim izlaze na kraj građani Srbije i izlaze tako što izađu na izbore.

Danas ovde u Parlamentu nema onih koji bi trebalo da nam kažu neki drugi pogled na svet, ali bojim se da nemaju drugu političku ideju, da nemaju program. Šta bi nam rekli? Da su ovde, kao što znate, vređali bi, pljuvali bi, mrzeli bi. Na prvom mestu bi pljuvali Vučića, pa njegovu porodicu, pa onda redom. Ne bi nam dali ni jednu jedinu ideju. Ne bi nam rekli zašto treba glasati za njih. Ne bi nam rekli kako se to otvaraju fabrike, kako se privlače investicije. Ne bi nam rekli kako da vojska bude bolja, pripremljenija, naoružanija. Samo bi izneli svoju mržnju. Ali i takvi treba da budu ovde i da birači vide ko od nas šta nudi i kako nudi.

Velika je nesreća za jedan narod kada mora stalno da raspravlja o unutrašnjim sukobima. Mi nismo podeljeno društvo i nemojte da slušamo stalno tu priču da smo mi podeljeno društvo. Kakvo podeljeno društvo u kome 60% ili 55% ljudi glasa za jednu političku grupaciju? Kakvo je to podeljeno društvo? Šta je onda Nemačka, na primer, gde imate 20-30% za različite političke opcije, pa je li kod njih građanski rat? Mi nikako nismo podeljeno društvo. Mi samo imamo agresivni, mali broj veoma agresivnih ljudi koji su spremni da urade sve da bi njihove privilegije bile ponovo vraćene, da bi ponovo bili zaštićeni i da bi ponovo mogli da pljačkaju kao što su pljačkali. Ništa drugo. Nema drugog sukoba. Niko od nas nije u sukobu sa ljudima koji misle drugačije. To je zdravo, to je dobro, to je korisno, ali kako da ne budete u sukobu sa ljudima koji napadaju narodne poslanike, koji upadaju u RTS, koji nose motorne testere, koji napadaju Predsedništvo Republike Srbije, koji pozivaju na građanski rat, na sukobe, na „Majdan“, na šatore, na Ukrajinu. Sa takvim ljudima vi morate da budete u sukobu; ne silom, ali snagom političkih argumenata. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Dobro veče svima.

Prvo, mislim da je vrlo važno znati da smo mi jedna odgovorna Vlada. Vi ste za nas, kao poslanici i poslanice, glasali i izglasali sve ono što mi radimo svih ovih godina i, ono što je važno da se zna, mi se svaki dan borimo za svaku investiciju, za svako radno mesto. Na kraju krajeva, to pokazuje jedan odgovoran budžet, stabilan budžet, smanjen javni dug, smanjena stopa nezaposlenosti i naše mesto na Duing biznis listi Svetske banke, jer je ta lista jako važna. Kada god neko treba da dođe u Srbiju da u našoj zemlji investira, on prvo što gleda, između ostalog, gleda upravo stanje na Duing biznis listi.

Dakle, mi smo se svakog trenutka i svakog dana borili i od jedne zemlje koja je za vreme Tadića, Đilasa i ostalih, koji bi sada da budu glavni, bila negde poslednja na toj Duing biznis listi i kada niko živi nije želeo ni da dođe u našu zemlju da investira, mi smo danas zemlja, recimo, koja je samo po izdavanju građevinskih dozvola jedanaesta u svetu od 189 zemalja, koliko se gleda. Dakle, mi svakog dana radimo.

Ovog trenutka dok mi, evo, ovde završavamo poslanička pitanja, grupa iz Vlade Republike Srbije, kabineta predsednice Vlade i Ministarstva građevine je u Vašingtonu i razgovara upravo sa predstavnicima Svetske banke kako da pokažemo šta smo još uradili u oblasti, dakle, boljeg biznis okruženja kako bi se naša pozicija u izveštaju u junu, koji će Svetska banka dati kao novog, bila još bolja.

Dakle, mi se iskreno nadamo da ćemo, kako smo i rekli, imati do sledeće godine elektronski katastar. To znači da ćemo imati u jednom trenutku elektronsku građevinsku dozvolu, elektronske planove, kao i elektronski katastar. To znači da neće biti više nikakvih problema oko upisa vlasništva, ali isto tako i izdavanja drugih dozvola.

Ne zaboravite da na današnji dan mi imamo preko 40.000 gradilišta. Imali smo nešto ispod 1.000 gradilišta 2012. godine, tako da mislim da smo mi na dobrom putu da budemo jedna od najboljih zemalja u ovom delu Evrope na samoj Duing biznis listi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto je sada 19.00 časova, završavamo rad u delu sednice koja se odnosi na poslanička pitanja.

Zahvaljujem se svima na učešću.

Sednicu nastavljamo sutra u 10.00 časova.

(Sednica je prekinuta u 19.00 časova.)